

Владислав Івченко

НАКОХАЛИСЯ

(кіносценарій)

ІНТ. САЛОН ЧЕРВОНОЇ «ШКОДИ-ФАБІЇ». ДЕНЬ

«Фабія» їде по шосе, обабіч якого сосновий ліс. За кермом МАРТА – тридцятирічна, невисока дівчина з коротким, темно-русявим волоссям. На пасажирському сидінні – СЛАВКО, теж невисокий, худий, з тонкими рисами обличчя хлопець.

СЛАВКО

А куди ми їдемо?

МАРТА

Колишня база відпочинку якогось заводу. Затишне місце у лісі. Райське кубельце на лоні природи.

СЛАВКО

Ти там вже бувала?

МАРТА

Ні, але відгуки хороші.

СЛАВКО

Там все залишилося з часів СРСР?

МАРТА

Славко, не за те хвилюєшся. Мене значно більше цікавить не саме місце, а ті, з ким ми там будемо.

СЛАВКО

То ласкаво просимо до СРСР?

МАРТА

Та ні, я бачила фотографії: євроремонт, все чистенько і зі смаком.

СЛАВКО

Ти ж знаєш, як відрізняються фотографії від дійсності. Пам'ятаєш ту квартиру у Львові? На фотках виглядала, як розкішні апартаменти, а по факту виявилися собачою будою з пліснявими стінами і каналізацією, яка шуміла у трубах поруч з ліжком.

МАРТА

Славко, не накручуй.

СЛАВКО

А що за парочка до нас приїде?

МАРТА

Ти ж бачив їх профілі.

СЛАВКО

Ти з кимсь з них вже була?

МАРТА

Ні. Але рейтинг хороший, і в хлопця і в дівчини.

СЛАВКО

Я бачив, але ж і тут можуть бути подляни.

МАРТА

Славко, ти якось негативно налаштований. Ми ж ідемо розважатися, хіба ні?

СЛАВКО

Ма, я просто не можу відійти від останньої зустрічі.

МАРТА

Ти ж розумієш, що ось ці наші побачення, це – пригода, лотерея. Може пощастити, може ні. Тоді не пощастило.

СЛАВКО (обурено)

Ні фіга собі не пощастило! Вона попросила посцяти їй на обличчя!

МАРТА

Люди платять грубі гроші за право посцяти на обличчя, а тобі пропонували задарма!

СЛАВКО

Я не сцю на обличчя людям!

МАРТА (тихо)

Тим більше незнайомим.

СЛАВКО

Що ти маєш на увазі, Ма? Я нікому не сцю на обличчя, ані знайомим, ані незнайомцям!

МАРТА

Це я пожартувала.

СЛАВКО

Не вдало.

МАРТА

Ти просто в поганому гуморі. Подивився на той випадок, як на ще одну пригоду, про яку прикольно розповісти.

СЛАВКО

Я нікому не розповідаю про ці побачення!

МАРТА

А ну так, у тебе ж ідейно витримані друзі.

СЛАВКО

Ну, вони, м'яко кажучи, не схвалють таку поведінку, це факт.

МАРТА

Хоча яка їх справа?

СЛАВКО

В них такі переконання. Вони поважають сімейні цінності.

МАРТА

Що не заважає їм замовляти проституток.

СЛАВКО

В них немає постійних партнерш для сексу, то доводиться вирішувати проблему так.

МАРТА

О так, я пару раз вже чула їх п'яні розмови про те, що всі баби – бляді і немає кому цінити їх ідеальність!

СЛАВКО

Ти занадто критично до них ставишся. Вони – патріоти України, вони воювали! Просто їм не щастило з бабами.

МАРТА

Все, проїхали.

СЛАВКО (схвильовано)

Ми пропустили поворот?

МАРТА (трохи роздратовано)

Ні, ми пропустили твоїх друзів.

СЛАВКО

Не розумію, чого ти на них дратуєшся?

МАРТА

Бо вони дуже люблять вчити, як правильно жити. Вчителі, блять!

СЛАВКО

В них є свої переконання і...

МАРТА

Все, не будемо про них, бо ще посваримося. Нафіг це потрібно, ми не за тим ідемо.

Марта засміялася, Славко подивився на неї.

СЛАВКО

Що?

МАРТА

Пам'ятаєш того чувачка, який прийшов на побачення у діврих шкарпетках!

СЛАВКО
О, так!

ФЛЕШБЕК. ІНТ. КІМНАТА В КВАРТИРІ. ДЕНЬ

Марта в одних трусах здивовано дивиться на голого чоловіка в шкарпетках. САМЕЦЬ. З лівою шкарпетки торчить великий палець. У чоловіка ерекція.

МАРТА
Що значить не підеш до душу?

САМЕЦЬ
Душу все тільки зіпсує, бо від мене зараз круто пахне самцем!

Чоловік нюхає сам себе і аж мурчить від задоволення. Марта ошелешено крутить головою.

МАРТА
Їбанутися!

САМЕЦЬ
Хочеш мене? Так?

Самець складає руки на потилиці, починає крутити стегнами, від чого його член матляється.

САМЕЦЬ (наспівує дурним голосом)
Вечерній звон! Бом! Бом! Вечерній звон!

Марта хапається за голову.
Закінчення ФЛЕШБЕКУ.

ІНТ. САЛОН «ФАБІЇ». ДЕНЬ

СЛАВКО
Ти його таки загнала до душу.

МАРТА
Як виявилось дарма.

ФЛЕШБЕК. ІНТ. КІМНАТА В КВАРТИРІ. ДЕНЬ

Роздратована Марта ходить кімнатою, Самець сидить на ліжку і смикає себе за член. Той без жодних натяків на ерекцію. З сусідньої кімнати чути жіночі стогони. Там успішно кохаються.

САМЕЦЬ
Це все через душ! Це душ винен! Він збив мені настрій!

МАРТА
У тебе що і таблеток немає?

САМЕЦЬ (гордо)
Я не користуюся таблетками!

МАРТА (роздратовано)
А дарма!

САМЕЦЬ
Ну не злися! Сідай, давай поговоримо!

МАРТА (кричить у гніві)
Поговоримо? Ми що сюди говорити приїхали? Вони не говорять!

Марта киває в бік сусідньої кімнати. Чоловік кривиться, слухаючи стогони, ледь не плаче.

САМЕЦЬ (пошепки)
Сучка! Як же вона стогне! Сучка!

МАРТА
Бля! Імпотент і ревності, картина невідомого автора!

Чоловік підхоплюється і біжить до ванної. Чутно, що там плаче і стогне від відчаю. В сусідній кімнаті ще сильніше стогне жінка. Марта роздратовано крутить головою.

МАРТ
Охуєнне стерео!
Закінчення ФЛЕШБЕКУ.

ІНТ. САЛОН «ФАБІЇ». ДЕНЬ

СЛАВКО
Здається, він ревнував.

МАРТА
Та звісно ревнував, бо та красуня так верещала, наче різана.

СЛАВКО
Вона виявилася дуже чутливою.

МАРТА
Це все твій член дивотворящий. А той чувачок не витримав криків і побіг плакати у ванну. В результаті деякі дівчини поїхали не відпочивши.

СЛАВКО
Я намагався тобі допомогти.

МАРТА
Ти був, наче витиснутий лимон. Хоча так, спроба була, але в залік не пішла.

Марта зареготала, Славко – ні.

СЛАВКО

А що там по санітарії? Душ є? Чи залишимося самцями і самками?

МАРТА

Там встановлений бойлер, дуже цивільна ванна з парюючими душовими кабінами.

СЛАВКО

Обов'язково одягай сланці, щоб не підхопити там грибок.

МАРТА

Бля, Славко, ну що за апокаліптичні настрої? Ти не хочеш потрахатися? То я розвертаюся і ідемо додому!

СЛАВКО

Та ні, чого ж, хочу.

МАРТА

Тоді припини оце дзижчати над вухом. Розслабся і спробуй отримати задоволення. Мені чомусь здається, що все буде добре. До того ж, дівка – білявка, ти ж фанатієш від білявок.

СЛАВКО

Нічого не фанатію!

МАРТА

Бо білявки – тупі та хтиві.

СЛАВКО

А той хлопчик, здається, він тобі сподобався.

МАРТА

На фотках непоганий, підкачаний такий.

СЛАВКО

Бачу, ти вже нафантазувала, як будеш з ним?

МАРТА

Звісно, нафантазувала! Інакше заради чого ми все це влаштовуємо? Задля фантазій і їх втілення!

Славко несподівано поліз рукою їй між ніг.

СЛАВКО

Чорт забирай, ти вже вся мокра!

МАРТА (регоче)

Ти це крізь джинси відчув, мій маленький фантазер?

СЛАВКО

Чорт забирай, ти збудилася!

МАРТА

А в тебе ерекція! Хороший початок.

СЛАВКО

Що ти фантазувала про того хлопця?

МАРТА

А що ти фантазував про ту білявку?

СЛАВКО (ображено)

Ма, ну що за фігня з білявками? Ти ще приревнуй мене!

МАРТА

Якби не та білявка на морі, то я б...

СЛАВКО (перебиває)

Якби не той борець...

МАРТА

Боксер.

СЛАВКО

Та яка в біса різниця! Ти ж так тоді кінчала, але я не ревнував, радів за тебе! А ти переймаєшся якоюсь білявкою. Ми поворот не прогавимо?

МАРТА

Диви, як захвилювався малиш! Не бійся, ще двісті метрів і приїдемо до твоєї білявки.

Марта пригальмовує, вмикає поворот, крутить кермо.

НАТ. ЛІСОВА ДОРОГА. ДЕНЬ

Червона «фабія» з'їхали з шосе на вузьку асфальтовану дорогу у сосновому лісі.

ІНТ. САЛОН «ФАБІІ». ДЕНЬ

МАРТА (сміється)

Наче у партизанський табір їдемо! Ага, Славко?

СЛАВКО (скривився і озирається)

Я одразу гадав фільми жахів, коли парочка повертає не туди.

МАРТА

О, точно! А може ця парочка, яка до нас їде, перевертні-маніяки? Заманюють жертв, трахають, а потім вирізають серця!

СЛАВКО (нервово)

Ма, це не смішно!

МАРТА

А що, страшно? Славко, чого ти нахнюпився?

СЛАВКО

Якесь підозріле місце. Треба поговорити з господарем.

МАРТА

Його не буде.

СЛАВКО

Тобто як? Ма, що значить «не буде»?

МАРТА

Те і значить. Ключ у схованці. Я відчиняю, дивлюся приміщення, якщо нам все подобається, відправляю оплату. Якщо не подобається, зачиняю, залишаю ключ і йду.

СЛАВКО

А якщо ти не перерахуєш, але ми залишимося?

МАРТА

Нам виставлять погані оцінки, які зруйнують наш рейтинг. Потім буде важко знайти нове місце для зустрічей. То краще поводитися порядно. Так ось тут праворуч.

Різкий поворот, Марта кермує з вузької асфальтованої дороги на путівець серед сосен. Славко загнано озирається.

СЛАВКО

Щось це мені подобається все менше і менше.

МАРТА

Славко, не нуди! В чому проблема?

СЛАВКО

Будинок у лісі, його власник чомусь ховається від нас. Якась хатинка на курячих лапах!

МАРТА

Боїшся відьми? То можу тебе заспокоїти, господар – чоловік, я розмовляли з ним телефоном.

СЛАВКО

Це нічого не означає. Все виглядає занадто підозріло.

МАРТА

Добре, якщо побачиш дядю з бензорізом, скажеш і ми поїдемо геть.

СЛАВКО

Ма, я не жартую! Треба дбати про безпеку!

МАРТА

А заради чого я вибрала це місце, як не задля безпеки? Щоб йобнуті сусіди не викликали поліцію!

СЛАВКО

Оце й погано, що якщо що, то поліцію викликати буде нікому!

МАРТА

Славко, не дратуй мене! Краще скажи, як ти хочеш: по парах чи всі разом?

СЛАВКО

Ти знаєш Ма, що мені подобається дивитися, як ти трахаєшся. То я хотів би разом. А там вже подивимося.

МАРТА

Так, повідомлення. Ага, це господар, цікавиться, чи ми приїхали. Майже.

СЛАВКО (підозріло)

А чого він так шифрується?

МАРТА

Він просто працює у Києві, не може весь час сидіти тут. Та і навіщо йому світитися? До того ж, це конкурентна перевага. Більшості клієнтів не хочеться бачити власника, хіба ні?

СЛАВКО (крутить головою)

Пам'ятаєш ту квартиру на Дорогожичах?

МАРТА

О, вона назавжди в пам'яті моїй!

ФЛЕШБЕК. ІНТ. КВАРТИРА В ПАНЛЕЬНОМУ БУДИНКУ. ДЕНЬ

Марта кохається з якимось хлопчиком. Стогне. З сусідньої кімнати теж стогнуть. Несподівано Марта, яка зверху, зупиняється, завмирає і наче прислухається.

ХЛОПЧИК (здивовано)

Що таке?

МАРТА (пошепки)

Наче хтось у коридорі!

ХЛОПЧИК

Нікого там немає! Продовжуй!

Марта продовжує, а потім, чує, як змивається вода в унітазі. При цьому стогони з сусідньої кімнати тривають.

МАРТА

Та там хтось є!

Марта злізає з хлопчика, біжить до коридору і там стикається з жінкою похилого віку, яка іде навшпиньки, щоб її не почули. БАБУСЯ. Від несподіванки Марта верещить.

БАБУСЯ

Не кричи! Будь ласка! Не кричи!

МАРТА

Ви хто така?

Прибігає Хлопчик, з сусідньої кімнати виходять Славко, замотаний в простирадло і з ножом в руці, а також виглядає гола дівчина. Бабуся бачить ніж і хапається за серце.

БАБУСЯ

Не вбивайте! Не вбивайте!

МАРТА

Ви що тут робите?

БАБУСЯ

Я тут живу! Це моя квартира!

МАРТА

Ми домовлялися з Толіком і він про вас нічого не казав!

БАБУСЯ

Але пенсії не вистачає, то я здаю кімнати Толіку. А він вже приводить клієнтів. Раніше я йшла на вулицю, але зараз холодно, я стала ховатися у третій кімнаті. А це до туалету схотілося. Я терпіла, але не витерпіла! Вибачте, будь ласка. Нічого не кажіть Толіку, а то він кричатиме!

Бабуся впала на коліна, її заходилися піднімати.

Молодь вже вся одягнена, невдоволені йдуть з квартири. Бабуся намагається їх зупинити.

БАБУСЯ

Ну залишайтеся! У вас же ще час є! Ну будь ласка!

Славко відсуває стару і виходить першим.

Закінчення ФЛЕШБЕКУ.

ІНТ. САЛОН «ФАБІЇ». ДЕНЬ

МАРТА

Ми ж могли тоді залишитися, парочка була кавайна.

СЛАВКО

Ма, я не міг нормально трахатися, бо весь час думав, що бабця за стінкою.

МАРТА

Ти що ніколи не водив когось додому?

СЛАВКО

Звісно ні! Як я міг трахатися при батьках за стінкою!

МАРТА

Ох, чувак, то ти у гуртожитку не жив!

ФЛЕШБЕК. ІНТ. КІМНАТА У ГУРТОЖИТКУ. ВЕЧІР

За столом сидить знервована дівчина, намагається читати конспект і підручники. СУСІДКА. На столі лампа, за спиною напівтемрява, в якій Марта скаче на хлопчику. Обидва стогнуть. Сусідка затикає вуха пальцями, намагається зосередитися на конспекті, але не може. Прислухається, ледь стримується, щоб не озирнутися. Сусідка напружена, кусає губи, ледь не плаче від тих стогонів. І тут Марта кінчає, кричить. Це остання крапля, Сусідка підхоплюється і біжить до дверей з кімнати.

СУСІДКА

Марто, ти – блядь! Блядь! Блядь!

Сусідка вибігає і тупає дверима. Марта злізає з хлопця, лягає поруч, важко дихає.

МАРТА

Та хто б сперечався.

Закінчення ФЛЕШБЕКУ.

ІНТ. САЛОН «ФАБІЇ». ДЕНЬ

СЛАВКО

Ма, я не можу страхатися при сторонніх.

МАРТА

Славко у нас балуваний.

СЛАВКО

А ти, Ма, якась всеїдна. Досі пам'ятаю, як трахалася з тим інвалідом.

МАРТА

У нього всього лише не було ноги. До коліна.

СЛАВКО

Але все одно каліка!

МАРТА

Славко, якби я з ним танцювала вальс, то його некомплект був би проблемою. Але ми ж трахалися. Стояк у нього був добрячий, витривалість теж, то які проблеми? До того ж, треба виявляти співчуття та милосердя.

СЛАВКО

Мені здається, ти б і з негром трахалася.

МАРТА

Славко, ти що, расист?

СЛАВКО
Тобто трахалася б?

МАРТА
Негрів у мене не було, але був мулат, американець.
Нічого поганого про нього не скажу. І взагалі, дивно
чути якісь пред'яви від людини, яку збуджують тупі баби.

СЛАВКО (обурено)
З чого ти це узяла?

МАРТА
Я ж бачу. Чим тупіша тьолка, тим ти більше заводишся.

СЛАВКО
Ані я, ані ти їм текст на IQ не проводили, то про яку
тупість ти говориш?

МАРТА
Але тупі тебе ж збуджують?

СЛАВКО
Не тупі, а прості. Ну, в них є свою ізюмина.

МАРТА
То зрадів, що буде білявка? Тупа і цицькаста!

СЛАВКО
Ма, ну що за стереотипи? В мене була білявка – кандидат
наук. І взагалі не думаю, що серед білявок відсоток
тупих більший, аніж серед жінок з іншим кольором
волосся.

МАРТА
А ще пам'ятаю, як ти завівся з тією голомозою.

СЛАВКО
Так, дуже коротке волосся у жінки мене заводить.

МАРТА
Але ти не схотів, щоб я стриглася під нуль.

СЛАВКО (ніяково)
Не схотів.

МАРТА
А, це через друзів, вони б не схвалили.

СЛАВКО
До чого тут друзі? Гальмуй!

МАРТА
Бачу.

НАТ. БАЗА ВІДПОЧИНКУ У ЛІСІ. ДЕНЬ

Червона «фабія» зупинилася перед воротами, які перегороджували дорогу. Марта вийшла з авто, відчинила ворота, заїхала у двір бази, припаркувалася біля будівлі. Парочка вийшла, озиралася.

МАРТА (задоволено)

А тут непогано.

Славко не відповів, насторожено роззирався навколо. Невеличкий, догляданий двір. Кілька клумб, майже ідеальні газони, альтанка, заросла виноградом. Іділію трохи псував високий бетонний паркан з колючим дротом поверху. З парканом височили сосни. У дворі знаходився будинок з яскраво пофарбованими стінами. На всіх вікнах були ґрати, теж яскраві. Славко скривився.

СЛАВКО

Наче концтабір якийсь! Колючий дріт, ґрати.

МАРТА

Славку, це ж ліс. Мабуть, тут без дроту і ґрат не можна, бо все розкрадуть.

СЛАВКО

Ну не знаю. Точно початок фільму жахів. Тут нас заріжуть, на смуги пустять, а ніхто і не почує.

МАРТА (сміється)

Спочатку зґвалтують.

СЛАВКО (аж підстрибує)

Що?

МАРТА

Спочатку зґвалтують, потім заріжуть, засмажать і з'їдять.

Марта сміється в голос і нишпорить біля ґанку. Славко супиться.

СЛАВКО

Ма, не бачу нічого смішного! Ми в незнайомому місці, з незнайомими людьми! Всяке може бути!

МАРТА

Славко, це я запропонувала місце! Не вони, а я! Так ось і схованка.

Марта витягує з-під ґанку ключ з брелоком у вигляді старовинної монети.

МАРТА

Ключ на місці.

СЛАВКО (озирається навколо)

Тиша яка тривожна!

МАРТА

Так, якщо добре прислухатися, то можна почути, як смерть наша хрустить по гілках та шишках, стрімко наближаючись.

Славко аж зщулюється, лізе рукою в кишеню.

СЛАВКО

Бля, Ма, ну що за тупі жарти!

МАРТА

Не хочеш тупих жартів, не накручуй себе! Ходімо всередину.

СЛАВКО

Їх не будемо чекати?

МАРТА

Спочатку треба переконатися, що нам тут сподобається.

Марта відчиняє дебелі, броньовані двері. Славко уважно їх обдивляється, крутить головою, чимось невдоволений. Марта вже всередині, а Славко все тупцює.

МАРТА

Слухай, та тут круто! Ти тільки подивився!

Славко тупцює на ганку, ніяк не може наважитися зайти до будівлі. Марта виходить до нього.

МАРТА

Славко, ну що таке?

СЛАВКО (кривиться)

Ти ж знаєш, я - параноїк.

МАРТА (підморгує)

Може трахнемося по-швидкому? Щоб розслабитися. Мене ця природа навколо збуджує.

СЛАВКО

Я думав, що після тієї історії на Десні, ти більше не трахатимешся на природі.

МАРТА (сміється)

Та чого ж. Хоча історія дійсно незабутня!

ФЛЕШБЕК. НАТ. БЕРЕГ ДЕСНИ. ДЕНЬ

Славко на Марті, кохаються. Потім перевертаються, вона на горі, стрибає, стогне, несподівано помічає якийсь рух трохи збоку. Дивиться і помічає пенсіонера, який спостерігає за ними з кущів і, судячи з усього, дрочить. Показує великий палець лівої руки і махає, немов закликає продовжувати.

МАРТА
А ну пішов звідси!

Підхоплюється і робить вигляд, що збирається бігти до пенсіонера, не дивлячись, що гола. Пенсіонер лякається і тікає, куші тріщать, пенсіонер падає, Марта переможно кричить, пенсіонер підхоплюється і тікає геть. Поруч з Мартою стоїть Славко з ножем в руці.
Закінчення ФЛЕШБЕКУ.

НАТ. ГАНОК БАЗИ ВІДПОЧИНКУ. ДЕНЬ

СЛАВКО
То ти теж не любиш, щоб на тебе дивилися під час сексу!

МАРТА
Я не люблю, щоб на мене дрючили всілякі пенси. То що, швиденький перепіхон?

СЛАВКО
Та вони ж мають ось-ось приїхати?

МАРТА
Мають, але чогось досі немає. Ну що ж, ласкаво просимо до пастки!

Марта вклоняється, жестом шанобливо запрошує Славка увійти. Той мить вагається, а потім таки заходить.

ІНТ. ПРИМІЩЕННЯ БАЗИ ВІДПОЧИНКУ. ДЕНЬ

Всередині було трохи затхле повітря, а так непогано: свіжий ремонт, чисто. Зала, суміщена з кухнею: електроплита, холодильник, барна стойка і великий стіл. Потім дві спальні і духова. У спальнях були хороші двоспальні ліжка, у душовій пара просторих кабінок. Нова сантехніка, все прибрано. Марта крутить кран.

МАРТА
Так, гаряча вода є. Ну що, здається все ок. Перекидаю гроші господарю.

СЛАВКО
Може дочекаємося наших поплічників?

МАРТА (сміється)
До чого тут плечі? Скоріше «погенитальників».

СЛАВКО
Тоді вже пооральногенитальників.

МАРТА
Може і до аналу справа дійде?

Вона регоче, він червоніє.

СЛАВКО

Ти ж цього не любиш.

МАРТА

Але іноді можу собі дозволити.

СЛАВКО (нервово)

З тим пацанчиком?

МАРТА

Заздриш, Славку?

СЛАВКО

Ні, я не по цих справах.

МАРТА

Не по тих, не по тих, а засадив тоді тій стриженій. До речі, чи немає тут гомосексуалізму?

СЛАВКО

Що ти верзеш?

МАРТА

Ну вона ж була схожа на хлопчика і ти одразу чомусь вирішив зайти з чорного ходу!

СЛАВКО

Маячня!

МАРТА

Сподобалося?

СЛАВКО

Та ні фіга! Тим більше вона почала пускати газу. Фу!

МАРТА

Ти якийсь нетерпимий до природних явищ.

СЛАВКО

І це говорить дівчина, яка відправила подалі пацанчика через чорні смужки під нігтями.

МАРТА

Звісно відправила! Він би тими пальцями ліз в мене! Циститу мені ще не вистачало.

СЛАВКО

Ні, цього точно не треба, ми ж з товариства «Єбля за здоров'я».

МАРТА

«Єбля за здоров'я і процвітання»!

Славко уважно вивчає залу і спальню, зазирає під стелю, придивляється до кількох картин на стінах, роздивляється одвірки. Марта здивовано дивиться на нього.

МАРТА

А що ти шукаєш?

СЛАВКО

Камери.

МАРТА

Які камери?

СЛАВКО

А що як власник – збочинець і записує все, що тут відбувається?

МАРТА

Славко, ти знову за своє!

СЛАВКО

Кажу ж тобі, я – параноїк! І це місце дійсно може тримати любитель дармового порно.

МАРТА

Дурня!

СЛАВКО

А чому ні? Може задля того це місце і зроблено, а зовсім не для заробляння грошей!

МАРТА

Ну тоді пересремо режисеру всю малину: прикриємо жалюзі, вимкнемо світло, зробимо сутінки і хрін що вони побачать. То щось знайшов?

СЛАВКО (розчаровано)

Та ні, наче нічого.

МАРТА

Відбій тривоги?

СЛАВКО

Та я і не тривожився, просто люблю контролювати ситуацію.

МАРТА (киває)

Так, Славко, і це твоя проблема. Бо в сексі іноді треба полишити віжки, плисти за течією, а не намагатися щось контролювати.

СЛАВКО

Але з тим татуйованим ти ж не схотіла плисти за течією!

МАРТА

Звісно, ні! Бо він узяв і вдарив мене! Нісхуя! Йому, бачте, схотілося! А мені ні!

СЛАВКО

Ти тоді йому ледь очі не видряпала пальцями.

МАРТА

Шкодную, що не видряпала. Це ж треба (перекривляє): «мені захотілося вдарити»!

СЛАВКО

І ця людина розповідає мені про шкідливість контролю!

МАРТА

Ну добре, добре, відбрехався. Роби як знаєш. Де ж наші спаринг-партнери?

СЛАВКО

Може передумали?

МАРТА

Та ні, хто ж так підставлятися буде? Ми ж напишемо про це і зіпсуємо їм рейтинги. До того ж, вони перерахували аванс.

СЛАВКО

Ну як заплатили, то приїдуть.

МАРТА

А пам'ятаєш тих, з Вишгороду! Як жінка почала виставляти контейнери з їжею, бо хто ж їбеться на порожній шлунок! Нарізка! І оселедець в олії! Курочка!

СЛАВКО

Я ледь від тієї курочки не блюванув!

МАРТА

Тю, ну ти дивний! А я люблю пожерти перед сексом. Та і після теж! Там було все таке смачненьке, а ти не схотів їбатися.

СЛАВКО

Смерділо тією куркою!

МАРТА

Ти ж сам хотів спробувати за парю за сорок, то ось і отримав мамину турботу!

СЛАВКО

Я хотів трахатися, а не курку!

МАРТА

Не розумію, як курка може завадити сексу? Я тоді так добре нажерлася.

СЛАВКО

Ти і їбатися з ними залишилася!

МАРТА

А чому ні? У того дяді була напрочуд непогана ерекція. Він сказав, що займався у свій час народними танцями. Танцюєш гопак – маєш стояк!

СЛАВКО (з засудженням)

Ти і з жінкою залишилася.

МАРТА

Жінка теж була непогана. Тільки затиснута. Вона так і не розслабилася, весь час хвилювалася і їй було соромно. Це було усього друге їх побачення з чужими людьми, то вона ще не звикла.

СЛАВКО

Сподіваюся ти її розкріпостила.

МАРТА

Здається, я була перша, хто їй полизав. Вона так стогнала, наче в мене на кінчику язика був струм.

Дзенькає телефон Марти, вона читає повідомлення.

МАРТА

Так, пишуть, що міняють пробите колесо, але вже скоро будуть.

СЛАВКО

Крізь тернії до зірок?

МАРТА

Пер анус ад астра.

СЛАВКО

Ну ти і гумористка. Дай цигарку.

МАРТА

Ти ж зав'язав.

СЛАВКО

Чомусь схотілося розв'язатися.

МАРТА

Ходімо на вулицю, господар просив тут не курити. І відкрию вікно, хай провіється.

Марта відкриває вікно в залі. Всі вікна у ґратах і це також.

НАТ. ГАНОК БАЗИ ВІДПОЧИНКУ. ДЕНЬ

Парочка виходить на вулицю, Славко сідає на ганку, Марта присідає поруч, вибиває з пачки пару цигарок, підкурює, одну віддає Славку. Затягуються.

МАРТА

Та охуєнно тут!

СЛАВКО

Подивимося, хто ще приїде.

МАРТА

Та ти будеш тій білявці ноги цілувати! А потім прийде дядя з сокирою і питає: «Хто-хто тут грішив-їбався?» і зробить Страшний суд.

СЛАВКО

Як ти дістала вже зі своїми жартами.

МАРТА (плескає по плечу)

Калічка мій без почуття гумору.

Славко невдоволено кусає губи і нервово курить. Марта розслаблено крутить на пальці ключ від будинку з брелоком-монетою.

НАТ. ЛІСОВА ДОРОГА ДО БАЗИ ВІДПОЧИНКУ. ДЕНЬ

На дорозі стоїть білий «дустер», біля якого порастється чоловік років тридцяти, спортивної тілобудови. Юра. Він міняє колесо. Поруч стоїть висока, гарна білявка з цигаркою у руці. Ірен.

ІРЕН

Юра, пробитое колесо – это на счастье или на беду?

ЮРА

Это к разнузданному сексу.

ІРЕН

Аж до порванных гандонов?

ЮРА

Не дай Бог. С меня хватит тех переживаний.

ІРЕН

Ты действительно боялся, что подцепил какую-то заразу?

ЮРА

Ну, всякое ж может быть. То есть девушка то была чистенькая, не плечевая какая-то, но лучше, когда с гарантией. Так что давай без порванных гандонов.

ІРЕН

Как тебе эта парочка?

ЮРА

Понравилась, раз мы к ним едем.

ІРЕН
Девка какая-то мелкая, почти карлица.

ЮРА
Ирэн, у неё метр шестьдесят.

ІРЕН
И я о чём! Сейчас с таким ростом разве что в цирк
лилипутов.

ЮРА
Ну, не всем повезло с метр восемьдесят, как у тебя.

ІРЕН
Я думала, что тебе нравятся рослые женщины. Та
баскетболистка...

ЮРА (мрійливо)
О, баскетболистка была феноменальна! Правда, потом
пришлось потратиться на докторов.

ІРЕН
Она тебе правда руку сломала?

ЮРА
Ну, не так чтоб прямо руку. Пястную кость среднего
пальца.

ІРЕН
Это чтобы ты фак ей не мог показать?

ЮРА
Да почему же только ей, всем не мог.

ІРЕН
Она тебя ударила?

ЮРА
Да нет. Лежала на своём подкаченном животе и, пока я
ёрзал на её роскошном теле сверху, попыталась чуть
перелечь. Поставила свой локоть мне на ладонь и
перенесла вес своего мощного организма. Что-то треснуло,
я заорал, а она подумала, что кончил, попросила не
выходить и продолжать.

ІРЕН
Продолжил?

ЮРА
Да. Побоялся разочаровать, а то ещё придушит. Как
пионер-герой отработал до конца, пережил землетрясение
её тренированного тела, в котором одного роста была сто

девятью семь сантиметров, после чего отправился в
травмпункт.

ИРЕН
Потом ещё встречались?

ЮРА
Нет, у мене случилась психотравма. При одном приближении
прекрасной баскетболистки я начинал бояться, что у меня
снова что-то сломается. Тут уж не до секса.

ИРЕН
Так ты решил перейти с великанш на карлиц?

ЮРА
Мне нравятся разные женщины.

ИРЕН
Ага, помню, ты даже с негритосками спал.

ЮРА
Ну, не заводись.

ИРЕН
Да просто это уже перебор, с этими обезьянами.

ЮРА
Ирэн, ну прекрати! Блин, ты как будто из девятнадцатого
века!

ИРЕН
Я не могу спать с ниггерами.

ЮРА
А с китайцами?

ИРЕН
А них хуи маленькие, зачем с ними спать?

ЮРА
Ну у ниггеров то хуи, говорят, побольше.

ИРЕН
Говорят. Но с ниггерами, это скотоложество какое-то. Не
могу и всё, мне мерзко про это даже думать.

ЮРА
Хотя с тем бразильским котиком ты очень даже неплохо
кувыркалась.

ИРЕН
Слушай, ну он же практически белый, просто загорелый
мальчик. А загорелых я люблю.

ЮРА

Ну, вот этот мальчик, к которому мы едем, кажется, загорелый.

ІРЕН

Он хоть не хач?

ЮРА

Бля, Ирэн!

ІРЕН

Ну не люблю я хачей! Они ко мне все время подкатывают, норовят полапать, заманали уже.

ЮРА

Ты слышала, чтобы хач со своей бабой ходили на такие свиданки?

ІРЕН

Нет, не слышала. И это, конечно, успокаивает.

ЮРА

Как ты преподаешь в своём медицинском? У вас же там полно иностранных студентов!

ІРЕН

Еле сдерживаюсь. Хотя иногда, конечно, хочется взять огнемёт и выжечь эту нечисть.

ЮРА

Слава богу, что я расово чистый.

ІРЕН

Ты, Юрочка, просто образцовый русский самец, хоть в учебник.

ЮРА

Ну, хоть не в клетку.

ІРЕН

Кстати, а тот паренёк, его как-то странно вроде зовут.

ЮРА

Почему странно? Славко.

ІРЕН

Как?

ЮРА

Славко.

ІРЕН

Как этого мудилу Вакарчука?

ЮРА

Ирэн, мы тебя теряем!

ІРЕН

Мне просто не нравится блеяние этого хохломанчика! Это же надо, выглядеть, как мышь серая и претендовать на звание секс-символа! Я хуэю, дорогая редакция.

ЮРА

Тебя никто не заставляет его слушать.

ІРЕН

Так он из каждого утюга попёрдывает!

ЮРА

Так, сейчас поставим запаску и поедем.

Ховає пробите колесо і починає прикручувати нове. Ірен курить, їй трохи нудно.

ІРЕН

А что за место такое?

Юра

Новое. Судя по фото, неплохое.

ІРЕН

А как ты на него вышел?

ЮРА

Да барышня эта предложила.

ІРЕН

Она там, что ли, вопросы решает?

ЮРА

Да вроде бы она.

ІРЕН

Ого, строгая госпожа. Будет тебя наказывать.

ЮРА

Если провинюсь.

ІРЕН

Будешь её сексуальным рабом?

ЮРА

Слушаюсь и повинуюсь.

Ірен затягується, кидає недопалок на дорогу і чавить ногою у кросівку. Озирається навколо.

ІРЕН

Далековато как-то от Киева.

ЮРА

Зато никто не помешает. Помнишь, как на Левобережной соседи вызвали ментов и те приехали в самый интересный момент?

ФЛЕШБЕК. ІНТ. КВАРТИРА У НОВОМУ БУДИНКУ. ВЕЧІР

Юра, Ірен та ще одна пара займаються сексом на великому ліжку. Юра з жінкою з пари, Ірен з чоловіком, ПОМІЧНИКОМ. Обидві пари в колінно-ліктьовій, жінки стогнуть, особливо так, з іншою пари, чоловіки рухаються, при цьому Помічник збуджено дивитися на Юру. Той це помічає, але не звертає увагу, аж трохи позує. Несподівано стукіт в двері, крики: «Відчиняйте, поліція! Відчиняйте!»! Двері мало не виламують.

ІРЕН

Какого хера?

ПОМІЧНИК

Я розберуся!

Злазить з ліжка, копирсається у своєму піджаку, який висить на спинці стільця. Поліцейські кричать, вимагають відкрити. Нарешті Помічник знаходить якусь посвідку, поспіхом одягає штани і біжить в коридор. Двері до кімнати за собою зачиняє. Юра починає було одягатися, але жінка зупиняє його.

ЖІНКА

Не треба, Стасик зараз все вирішить.

Юра дивиться на жінку, вона впевнено киває і тягне його до себе. Юра кидає труси.

ПОМІЧНИК

Я – помічник народного депутата! Ось моє посвідчення! Що за питання?

Він волає впевнено, поліцейські припиняють кричати і гупати в двері. Далі розмовляють спокійно, жінка з Юрою продовжують, Ірен сидить трохи невдоволена. Аж тут повертається помічник з задоволеною посмішкою.

ПОМІЧНИК

Чого сидимо, кого чекаємо?

Кидається до Ірен, валяться в ліжку.

Закінчення ФЛЕШБЕКУ.

НАТ. ЛІСОВА ДОРОГА. ДЕНЬ

Юра прикручує колесо, Ірен стоїть поруч.

ІРЕН

Ментов соседи вызвали. Из-за той тупой пизды, которая орала, как резанная.

ЮРА

Слушай, ну это же секс, тут теряешь контроль.

ІРЕН

Но орать то так зачем?

ЮРА

Мужик потов тоже орал будь здоров.

ІРЕН

Ага, я сперва даже испугалась, подумала, что у него припадок какой-то.

ЮРА

Ты, как медик, оказала бы ему первую помощь.

ІРЕН

Во-первых, я же больше по трупам. Во-вторых, помощь оказала даже очень. Он потом капли сердечные пил. Так помогло.

ЮРА

Опасная ты женщина, Ирэн.

ІРЕН

Бойся меня.

ЮРА

Боюсь-боюсь!

ІРЕН

А ты в ебле за бабки участвовал?

ЮРА

В смысле я платил или мне?

ІРЕН

Тебе.

ЮРА

Да было пару раз.

ІРЕН

И как?

ЮРА

Да фигня. Я слишком это дело люблю, чтоб ним торговать. Ну и на хлеб с маслом зарабатываю, это если уж совсем припечет... А ты как, нетрудовые доходы имела?

ІРЕН

Бывало, особенно в студенческие годы.

ЮРА

И как он, сексуальный рубль, длинен ли, сладок ли?

ІРЕН

Да я как-то все больше в долларах брала, а не в рублях.

ЮРА

Валютная! Путана, путана, путана! И кто ж покупал продажную любовь будущего патологоанатома?

ІРЕН

Да разные товарищи. Один, помню, такой милый дедушка из Миннеаполиса. Совсем старенький был, песок сыпался, я ему сразу сказала, что с ним не смогу. А он говорит, что ему и не надо уже, а просто посмотреть. Так сказать, потряхнуть стариной. Ну, пошли к нему в номер, я сняла трусы, немного себя побаловала, он попробовал вздрочнуть. Не так, чтобы успешно. Но ко мне никаких претензий, заплатил, как обещал.

ЮРА

Это ж так грусто, видеть такую соблазнительную фемину и не иметь возможности не то что вставить, а даже кончить! Ужас-ужас!

ІРЕН

А тебе кто платил?

ЮРА

Да сначала один дядя. По виду, так провинциальный бизнесмен какой-то. Нанял трёх девок, но не осилил, заскучал, решил взбодриться. У меня товарищ этим занимался, но у товарища как раз был плотный период на антибиотиках, лечил какую-то заразу, рисковать не хотел.

ІРЕН

Так а чем рисковать?

ЮРА

А тем, что заразишь уважаемого человека, а потом придут от него ребята и в лучшем случае сломают что-то. Одним словом, товарищ мне предложил. А я сидел без работы, ну и интересно, приехал в гостиницу, там уже ждали поднабравшиеся девы и этот грустный дядя. Дев я, по мере своих возможностей, расшевелил. Впрочем, дяде это не помогло.

ІРЕН

А к тебе он не подкатывал?

ЮРА

Да ну, какое там! Он всё своё хозяйство теребил, пытался проделать фокус «Встань и еби!», но безуспешно.

ІРЕН

Так, а если не он тебя, а ты его?

ЮРА

Боюсь, что он слишком был увлечён своей отсутствующей эрекцией. Так, ну что, колесо готово, поехали.

Юра сховав інструменти, сіли в авто і рушили далі.

ІНТ. САЛОН «ДУСТЕРА». ДЕНЬ

ІРЕН

А ты больше в пыточную не ездил?

ЮРА

Да нет, как-то не пошло мне. А тебя, думаю, звали работать строгой госпожой?

ІРЕН

Звали.

ЮРА

Какой-то скепсис у тебя в голосе.

ІРЕН

Полное разочарование. Я то их наказываю, порю, пинаю, они там кончают раз за разом, а я хожу, чужая, блин, на этом празднике жизни. Говорю, парниши, госпожа вам сделала хорошо, теперь ваша очередь. А они говорят: можем отлизать.

ЮРА

Картина «Мона Лиза».

ІРЕН

Скорее «Бедная Лиза». Я то люблю, когда лижут, но это аперитив, подготовка к главному блюду. А тут никаких главных блюд, просто унылые фрикции языком. Ещё могут пальчиками. Ну, так пальчиками и я могу.

ЮРА

Вижу, не сошлись характерами. Так, вот ворота, кажется, приехали. Ага, вот и наши друзья постельные.

ІРЕН

Бля, мелкие какие-то.

ЮРА

Ты что, к команде баскетболистов ехала?

ІРЕН

Хотя мальчик вроде бы ничего.

ЮРА

Да и девочка тоже.

ІРЕН
Крысовидная.

ЮРА
Так что, уезжаем?

ІРЕН (обурено)
Да конечно! Час пиляли, колесо пробили. Давай уже поебёмся. Все равно тебе с этой крысой забавляться.

ЮРА (радісно)
Слова на мальчика, но мужа!

НАТ. ДВІР БАЗИ ВІДПОЧИНКУ. ДЕНЬ

Юра та Ірен вийшли з авто і підійшли до ґанку. Юра ніс з собою пару пакетів з супермаркета. Вино, шоколад, фрукти. Марта та Славко підвелися, Марта подала руку Юрі.

МАРТА
Привіт. Я – Марта. Це – Славко.

ЮРА
Привіт. Я – Юра, а це – Ірен.

Юра з Мартою потисли один одному руки, потім те саме зробили чоловіки, а дівчата просто обмінялися поглядами.

МАРТА
Ну то ласкава просимо!

Марта махнула рукою і пішла всередину. Всі рушили за нею.

ІНТ. ЗАЛА БАЗИ ВІДПОЧИНКУ. ДЕНЬ

МАРТА
Як вам? Якщо все добре, то давайте вирішимо по грошах за оренду. Треба перерахувати телефоном.

ЮРА
Телефоном. А хіба господаря тут немає?

МАРТА
Ні, він працює у місті, ми з ним на зв'язку.

ІРЕН (зі спальні)
Юр, а иди-ка сюда!

ІНТ. СПАЛЬНЯ №1. ДЕНЬ

Ірен покликала з одної зі спалень. Юра заходить туди, здивовано дивиться. Ірен підходить до нього впритул, говорять пошепки.

ІРЕН (роздратовано)
Юра, что за херня?

ЮРА (здивовано)
Ты о чём?

ІРЕН
Хули ты сразу перескочил на мову?

ЮРА
Да мне не трудно.

ІРЕН (киває в бік зали)
Они что, идейная хохлома?

ЮРА (знижує плечима)
Да откуда я знаю? И какая разница?

ІРЕН
Если никакой разницы, то и говори нормально, не прогибайся под них.

ЮРА
Ирэн, я не прогибаюсь, просто хочется поебаться! Мы же здесь для этого, разве не так?

ІРЕН
Так.

ЮРА
Мальчик тебе нравится?

ІРЕН
Надеюсь, он не с Западной, не гуцул какой-то.

ЮРА (трохи роздратовано)
Надеюсь, паспорт с пропиской ты проверять не будешь.
Идем, а то наши шептания выглядят как-то странно.

Вони виходять зі спальні.

ІНТ. ЗАЛА БАЗИ ВІДПОЧИНКУ. ДЕНЬ

Марта трохи здивовано дивиться на Юру та Ірен.

МАРТА
Все добре?

ЮРА (киває)
Да, Марта, нам все понравилось. Сколько мы должны по деньгам? Ничего, если я наликом?

Юра лізе за гаманцем, Марта каже суму, він відраховує. Славко дивиться на Ірен, вона на нього. Марта іде до коридору, що веде на вулицю. Невдовзі повертається з пакетом, в якому вино і фрукти, в одній руці, а другою підкидає ключ з брелоком.

МАРТА

Все, вино принесла, двері зачинила, тепер нас ніхто не потурбує. То пропоную не втрачати час. Всі до душу, там є дві великі кабінки. Помилиш мені спинку, Юрику?

Марта грайливо дивиться на Юру, той радісно киває.

ЮРА

С превеликим удовольствием!

Юра бере Марту за руку і воно ідуть до ванни, вже по дорозі починають роздягатися. Славко дивиться їм услід, потім дивиться на Ірен.

СЛАВКО

Ми за ними?

ІРЕН

Мы сами по себе.

СЛАВКО

Під душ не підемо?

ІРЕН

А ты нормально говорить не можешь?

Славко здивовано дивиться на Ірен. Помітно, що хвилюєтьч.

СЛАВКО

В сенсі, «нормально»?

ІРЕН

По-русски.

Славко знову здивовано дивиться на дівчину. Ірен дратується.

ІРЕН

Ну что ты смотришь, как баран на новые ворота? Можешь по-нормальному говорить? Меня от украинского тошнит.

СЛАВКО (ошелешено)

Ви, ви це серйозно?

ІРЕН (роздратовано)

А чего это ты сразу выкать начал?

СЛАВКО

Слушайте...

ІРЕН

Нет, это ты послушай. Я росла и училась в Донецке. Это мой город, который ваши каратели разхерачили к ебеням! Так что я когда мову слышу, меня дёргать начинает. Поэтому говори нормально.

СЛАВКО

Але...

ІРЕН

Бля, да какое «але»!

СЛАВКО

Но...

ІРЕН

Вот, уже получше, а то «але», «але». Ладно, раздевайся, идём в душ. Кажется ты неплохой парень, думаю, мы поладим.

СЛАВКО

Просто...

Славко не встигає договорити, бо Ірен цілує його. Він відповідає. Притислися і палко цілувалися. Ірен була вища Славка на півголови, але це їм не заважало. Ідуть до душової.

ІНТ. ДУШОВА БАЗИ ВІДПОЧИНКУ. ДЕНЬ

В одній з кабінок обіймаються голі Юра та Марта. Ірен починає роздягати Славка. Здирає сорочку, розстєбує ремінь. Відсажується від нього.

ІРЕН

Блять, а это что такое?

СЛАВКО (розгублено)

Где?

ІРЕН

Что это за хуйня?

Ірен показує на бляху ремня, на якій викарбуваний тризуб.

СЛАВКО

Это клямра, в интернете рекламируется.

ІРЕН

Нахера ты одел эту фигню?

ЮРА

Ирэн, блин, попустись!

Юра виглядає з кабінки, весь у милі і з ерекцією.

ЮРА

Не начинай, прошу!

ІРЕН

Та ну просто ж хуйня какая-то!

ЮРА

Ирэн, попустись! Ноу вар, мейк лов! Гоу!

МАРТА

Юро, не відволікайся!

Марта визирає з кабінки і затыгає Юру під струміль води, яка аж парує. Славко цілує Ірен. Вона знімає з нього майку, він розстебнув і знімає її джинси, притискаючись поближче. В сусідній кабінці застогнала Марта. Славко знімає труси з Ірен, вона знімає з нього штани. Він залишається в довгих чорних трусах, під якими було помітно ерекцію. Обнімає Ірен, намагається не відпускати її. Та вона відривається від його губ і починає опускати нижче. Славко спробує її зупинити, але вона вперта. Вже була на його шиї. Він пружить м'язи, щоб шия не здавалася затонкою, наче у курчати. Ірен переходить на плечі. Славко не був спортивним, накачаним, як зараз було модно. Але він знав, що деяким жінкам подобаються ось такі, худі, астенічні хлопці з тонкими рисами обличчя і кістками, що стирчать з-під шкіри. До того ж в нього мався ще козир.

ІРЕН

Блять! Блять! Блять! Это нахуй что такое?

Ірен відсахується від Славка і з жахом дивиться на його трохи впалу грудь. На білій, порослій рудуватим волоссям шкірі, витатуйований обрис України. Не просто України, а Великої України, тобто з Лемківщиною, Підляшшям та Холмщиною на заході, з Пряшівщиною, Південною Буковиною та Подністров'єм на півдні, з Берестейщиною, Пінщиною та Стародубщиною на півночі, з козацькими землями Східної Слобожанщини, Донщиною та Кубанню. Не кажучи вже про Крим чи окуповану частину Донбасу.

СЛАВКО (зніяковіло)

Да не обращай внимания!

Славко намагається закрити тату руками, але воно занадто велике і не закривається його двома долонями. Ірен прибирає ті долоні і з огидою тисне вказівним пальцем з коротким та догляданим нігтем.

ІРЕН (окремо вимовляючи кожне слово)

Что это, блять, такое?

СЛАВКО

Это, это карта Украины. Не обращай внимания, давай продолжим.

ІРЕН

Ты меня за идиотку держишь? Я закончила школу с золотой медалью! По географии у меня было только двенадцать! Я выиграла олимпиаду в городе и области, но на Украину меня не послали, потому что там на мове нужно было бэкать!

СЛАВКО

Слушай, ну просто карта.

ІРЕН

Да нихуя не просто! Чего это Украина так вытянулась на восток? Кубань захотели? И Ростов-на-Дону! А это куда полезли? До Воронежа? Вы чо, совсем охуели!

СЛАВКО

Это земли Острогожского казачьего полка, которые были населены украинцами в восем...

ІРЕН (перериває)

Да-да, я знаю! А еще могучие укры построили египетские пирамиды, придумали письменность и изобрели лошадь!

МАРТА

Слухай, ти щось маєш проти українців?

З кабінки визирав Марту, вся в клубах пару. За нею виглядає і Юра.

ЮРА

Слушайте, ну заканчивайте вы это! Издевательство какое-то! Вместо беззаботной ебли, устроили тут историю с географией!

ІРЕН

Это для тебя история! А мой родной город, Донецк, утюжила украинская артиллерия!

МАРТА

Так-так! І вона ж розпинала маленьких хлопчиків! Ти, бачу, приластилася до російських телевізійних помиїв?

ІРЕН (з презирством)

Что ты сказала?

МАРТА

Що хуйню ти верзеш, подруго.

ІРЕН (обурено)

Я тебе не подруга, село неасфальтированное!

МАРТА

Блять, міська знайшлася!

ІРЕН

Да я тебя сейчас!

Ірен суне на Марту, та остаточно вилізає з кабінки, готова прийняти бій. Обидві голі і розлючені. Юра кидається між ними.

ЮРА

Так, а ну успокоились! Успокоились!

ІРЕН

Да не буду я успокаиваться! Мой город едва с лица земли не стерли! Так им этого мало, еще хотят себе Кубань заграбастать!

МАРТА

Хто хоче заграбастати? Це ж ваші зелені чоловічки забрали Крим і влаштували війну на Сході!

ІРЕН

Не забрали, а вернули! И не устроили войну, а спасли от уничтожения бандеровцами!

МАРТА

Хулі ж ти тут сидиш, їхала б до своїх рятівників!

ІРЕН

А ты не указывай мне, что делать! Поняла, коза укропская!

МАРТА

Чуеш, пизда ватна, у мене троє знайомих на війні загинуло! І ти будеш тут мені щось квакати!

ІРЕН

Собакам – собачья смерть!

МАРТА

Ох ти ж тварюка!

Марта відштовхує Юрія і кидається до Ірен, яка і не думає відступати. Юра хапає Марту за руку, сильно смикає, уводить в бік, а сам кидається зупиняти Ірен.

ЮРА

Слава, забери свою!

Юра хапає за талію Ірен, піднімає і виносить з душової до зали. Славко хапає Марту, яка виривається і лає Ірен. Та кричить у відповідь. Юра ногою зачиняє двері.

ІНТ. ЗАЛА БАЗИ ВІДПОЧИНКУ. ДЕНЬ

Ірен намагається вирватися, але тримає її міцно, нести вже не може, ставить на землю, штовхає до дивана біля столу. Там разом падають. Ірен знову намагається вирватися, відштовхує Юру, але той міцно обіймає її і не відпускає.

ІРЕН

Отпусти!

ЮРА

Успокойся!

ІРЕН

Отпусти!

ЮРА
Успокойся!

ІРЕН
Отпусти, блять, или я тебе в морду плюну!

ЮРА
Мне то за что?

ІРЕН
Отпусти!

ЮРА
Успокойся. Ирэн, блин, ну что за фигня? Ми – мирные свингеры, приехали поебаться, а вместо этого происходит вот эта хуйня! Ну, зачем?

Ірен
Отпусти!

ЮРА
Тебе что, не с кем поговорить про политику? Поговори с батей своим, поскайпся с друзьями в Москве, но тут то чего начинать?

ІРЕН
Блять, да эти ж придурки, они бандеровцы! Йобанные укропы!

ЮРА
Ирэн, какого хера?

ІРЕН
Отпусти.

ЮРА
Я отпущу, но при условии, что мы сейчас соберёмся и уедем. Без сцен. Вижу уже, что ебли не будет, так давай хотя бы обойдёмся и без ебли мозга. Договорились?

Ірен дивиться на Юру з презирством. Він міцно тримає. Тоді киває.

ІРЕН
Договорились.

ЮРА
Точно?

ІРЕН
Может, на детекторе лжи проверишь?

ЮРА
Хорошо.

Юра відпускає, Ірен підводиться. Юра іде до душової, де Славко вже теж відпустив Марту. Юра на заходить всередину, стоїть на порозі і знизує плечима.

ЮРА

Одним словом, не получилось. Предлагаю перевернуть страницу и не портить друг другу рейтинги.

МАРТА (невдоволено)

Просто треба вказувати, що у мене баба – вата на всю голову, тоді і проблем не буде.

ІРЕН

Слышишь, коза укропская! Это ты должна указывать, что мычишь на мове! Поняла!

ЮРА

Прекратите!

ІРЕН

И пусть деньги вернут! Это из-за них ничего не получилось.

МАРТА

Не вийшло через тебе, кацапка прибацана!

ІРЕН

Сучка, да я тебе сейчас пасть порву!

ЮРА

Стоять!

Дівчата кидаються одна до одної.

ІНТ. ЗАЛА БАЗИ ВІДПОЧИНКУ. ДЕНЬ

Юра встигає схопити Ірен, а ось Славко хибить, пропускає Марту, яка вибігає з душової, підбігає і хапає Ірен за волосся, смикає. Та верещить, намагається схопити і Марту, але в тої закоротке волосся.

ЮРА (кричить Славку)

Забери её!

Тільки після цього розгублений Славко хапає Марту, тягне від Ірен, але Марта не випускає волосся суперниці. Ірен верещить ще сильніше.

ІРЕН

Сука, убью! Падла хохляцкая!

Марта регоче, ще кілька разів смикає за волосся, тоді тільки відпускає і Славко відтягує її геть. Ірен б'ється в руках у Юри.

ІРЕН

Пусти! Пусти! Я её разорву! Пусти!

Ірен лупцює Юрія по спині. Він не відпускає.

ІРЕН

Сука, я тебе замочу! Я тебе голову оторву, пизда
укропская!

МАРТА

Від пизди путинської чую!

ЮРА

Да прекратите вы!

ІРЕН

Эта сука мне волосы вырвала!

МАРТА

Я тебе ще ними нагодую!

СЛАВКО (нерішуче)

Марто, ну не треба!

МАРТА

Та пішов ти! Одразу кацапською з цією сучкою заговорив!
Тобі не соромно, патріот ти задрипаний?

ІРЕН

Стыдно на мове вашей собачьей мычать! Да ты же и сама
дома по-русски говоришь, а тут только выёбываешься со
своей мовой!

МАРТА

Сраці слова не давали, тим більше кацапській!

ІРЕН

Ах ты ж пизда мелкая!

ЮРА

Блять!

Юра аж стогне від роздратування, підхоплює Ірен та несе її до ванни.
Дівчина виривається, але він не відпускає. Заносить до душової, потім
викидає звідти одяг Марти та Славка.

ЮРА

Одевайтесь и будем заканчивать этот цирк!

Зачиняє двері. З-за них чутно, як Ірен лає Юру, що не вступився за
неї, а захищав «ту пизду».

МАРТА

За пизду тобі пизда!

Марта регоче, Славик крутить головою, йому соромно. Вони швидко
одягаються, він іде до виходу.

МАРТА

Зачекай, мені ж треба все закрити. Останніми вийдемо.

СЛАВКО

Добре.

Славко зупиняється, чекають у залі. З ванни виходять Юра та Ірен. Юра тримається так, щоб завжди бути між дівчатами.

ЮРА

Всё, наебались, расходимся.

Юра невесело посміхається. Зненацька Ірен стрибає Юрі на спину і звідти прицільно плює у Марту, влучивши прямо в обличчя. Ірен радісно регоче, Марта в гніві верещить і кидається в бій. Юра встигає скинути зі спини Ірен і відштовхує Марту. Знову кидається до Ірен.

ЮРА

Слава, держи свою!

МАРТА

Сучка ватяна! Ротяку тобі порву!

Марта так завзято кидається, що збиває Славка з ніг, але він міцно чіпляється за неї, то разом падають на підлогу. Марта намагається підхопитися, Славко не відпускає, неподалік регоче задоволена Ірен, яку тримає Юра.

ІРЕН

Получила, укропка вонючая! Да пусти её, я ей устрою Небесную сотню на морде!

ЮРА

Ирэн, ну какого!

МАРТА

Сучка! Верблюдиha! Славко, відпусти!

ІРЕН

Отпускай, отпускай! Я её сейчас отпидорашу!

МАРТА

Підораша! Ти і є підораша!

ІРЕН

Хо-хо, детские считалочки пошли в ход!

ЮРА

Да заткнитесь вы! Марта, дай ключ от дверей. Мы уезжаем. Да стой ты!

Ірен спробувала вирватися, щоб кинутися до Марти, але Юра міцно тримає її, притискає до стінки. Він блокує Ірен, міцно обіймає, але не торкається її рук. Ірен лупцює його по спині, а він терпить.

ІРЕН

Пусти, я ей, блять, сделаю сейчас Илловайск!

МАРТА

Підораша білявая! Хулі ти тут сидиш? Їхала б в свою Рязань!

ІРЕН

Да Рязань покультурней город, чем ваш сранный Киев!

МАРТА

Якого ж ти тут сидиш?

ІРЕН

А ты мне не указывай, что делать! Киев – русский город, поэтому лимита вроде тебя должна сидеть тихо и рта не открывать, разве что для благодарности за великую культуру и язык, который вас хоть немного вывел из кугутского состояния!

МАРТА

Блять, цивілізаторка знайшлася! Варвари з балалайками, холопи, приперлися сюди, принесли кріпацтво та інші свої досягнення! І тепер ця тупи білява блядина пропонує за це подякувати!

ЮРА

Барышни! Конечно, очень интересно слушать вашу культурологическую дискуссию, но мне кажется, что тут не время и не место! Марта, дай, пожалуйста, ключи и расходимся. Захотите поdiskутировать, встретитесь в частном порядке.

МАРТА

Як же я дам ключі, коли Славко мене тримає, наче беркутовець!

СЛАВКО

Я відпускаю, тільки спокійно, спокійно.

Славко підводиться, подає руку Марті, слідкує за кожним її рухом. Вона лізе в кишеню джинсів за ключами.

ІРЕН

Пошевеливайся, падла бандеровская!

Ірена гиркає, наче на прислугу, Славко невдоволено озирається, Юра знову притискає Ірен до стіни. Несподіванано Марта кидає ключі з брелоком у вигляді монети.

МАРТА

На! Залупа путинська!

Ключі влучають Ірен в обличчя і розсікають чоло до крові. Ірен кричить, кидається до Марти, ледь не поваливши Юру. Але той тримається на ногах, не пропускає. Марта регоче, Ірен верещить, крутить головою, від чого навсібіч розлітається кров з рани на лобі.

ІРЕН

Убью! Я эту сучку убью! Тварь хохляцкая!

МАРТА

Ох люблю я узкім людям кров пускати! Слава, готуй хрест, будемо, за нашим старовинним звичаєм, розпинати підорашу!

ІРЕН

Уб'ю! Уб'ю!

Ірен щосили рветься з рук Юри, але той не пускає. Тоді Ірен жбурляє ключі в Марту, яка стрибала за Славком. Марта вчасно ухиляється, ключі пролітають поруч з нею і вилітають у відкрите вікно, трохи дзенькнувши об ґрати. Ірен ричить, невдоволена тим, що не влучила.

МАРТА

Московка криворука!

ІРЕН

Убью! Да отпусти ты! Она меня чуть не убила! Сучка укропская!

МАРТА

Вата пиздовата!

ЮРА

Прекратите! Тихо! Тихо, блядь! Тихо!

Юра кричить так гучно, що всі замовкають.

ЮРА

Меня заебала вся эта херня. Сейчас все молчат. Все! Молчат! Если хоть кто-то слово скажет, я лично въебу! Всем понятно? Отвечаем кивками!

Всі кивають, бо монолог розлюченого Юри звучав переконливо.

ЮРА

Марта, давай ключи и мы уходим.

Юра протягує правицю, а лівою рукою тримає Ірен біля стіни, за якою пильно спостерігає. Марта трохи розгублено дивиться на руку хлопця. Юра робить рух пальцями, немов спонукає швидше віддати ключі. Марта кахикає. Юра озирається.

МАРТА (знизує плечима)

Ключів в мене немає. Твоя мегера кудись їх викинула.

ІРЕН

Слышишь, ты, блядь карательская!

МАРТА

Підораша, хлібоприймальник закрила!

ЮРА

Тихо! Где ключи?

СЛАВКО

Вони вилетіли у вікно.

Всі здивовано дивляться на Славка. Той киває.

СЛАВКО

Я на власні очі бачив. Ірен кинула, Марта присіла, ключі пролетіли над нею і вилетіли у вікно.

Славко киває на відкрите вікно у залі. Марта іде до вікна, виглядає, аж притискається обличчям до картатих ґрат, у які воно увібране. Зітхає.

МАРТА

От срака!

Ключі лежать метрах у трьох, на акуратно підстриженому газоні.

ЮРА

Их можна достать?

МАРТА

Хіба що у тебе виросте триметрова рука.

ЮРА

Может, чем-нибудь подцепить?

МАРТА

Чим?

ЮРА

А запасной ключ есть?

МАРТА

Ні, власник залишив тільки один.

ЮРА

А изнутри открыть двери можно?

МАРТА

Здається, що ні. Зараз подивлюся.

Марта іде до коридору. Ірен кидається до неї, але Юра не пропускає. Марта тицяє Ірен факи і заходить до коридору. Невдовзі повертається. З виразу її обличчя все зрозуміло.

ЮРА

Может, есть какое-то окно без решеток?

МАРТА

Та наче всі в ґратах.

ЮРА

А чёрный ход?

МАРТА

Не бачила такого.

ЮРА

Может через чердак можна выбраться?

СЛАВКО

Ось люк!

Славко показує на стелю. Люк є, але на ньому висить дебелий замок.

МАРТА

Лайно!

ЮРА

Позвони хозяину. Пусть едет, открывает нас.

МАРТА

Зараз.

Марта бере свій телефон.

ІРЕН

Отпусти, мне нужно рану обработать!

Юра відпускає, іде разом з Ірен до душової. Допмагає з розсіченим лобом. Марта ходить з телефоном залю.

МАРТА

Чомусь немає зв'язку. Дивно, був же. Зараз спробую вайбером.

Марта копирсається в телефоні.

ІНТ. ДУШОВА БАЗИ ВІДПОЧИНКУ. ДЕНЬ

Ірен уважно роздивляється своє чоло у дзеркалі.

ІРЕН (гучно)

Сука, если шрам останется, я эту тварь на ноль помножу!

Юра крутить головою.

ЮРА (кричить у відчинені двері)

Ну что там?

МАРТА

Та, блять, інтернет теж зник! Був же, а зараз немає. Спробую ще есемес відправити. Ні, не відправляється. Та якого хера? Ані зв'язку, ані мережі! Наче в погребі!

ЮРА

А когда хозяин приехать должен?

МАРТА

Ми знімали на три години.

ЮРА

Это что, нам почти три часа ждать?

МАРТА

Як мінімум, бо власник не обіцяв одразу приїхати, ми мали зачинити і ключ залишити.

ІРЕН (демонічно регоче)

Ой как хорошо! У меня будет время оторвать тебе голову, блядь майданутая!

МАРТА

Жах! Три години з цією хворою на голову підорашою! Спасибі, не треба!

ЮРА

Попробуй ещё позвонить.

МАРТА

Я намагаюся.

Юра дивиться, як Ірен ліпить на рану пластир, який знайшла у шухлядці в душовій.

ЮРА

Ирэн, давай помогу.

ІРЕН

Той сучке лучше готовься помогать, когда я ей руки поотрываю.

ЮРА

Ну прекрати!

ІРЕН

Нет. Русские люди в обиду себя не дадут. Тем более каким-то свинопасам.

МАРТА (з зали)

Ні, немає зв'язку! Ані мобільного, ані інтернету. Та що ж це за херня?

Славко повертається від дверей.

СЛАВКО

Двері броньовані, відкриваються тільки ключем, плечем не виб'єш. Та і ломом теж, дуже міцні.

ЮРА

Проверь, пожалуйста, окна. Может, есть решетки, которые открываются изнутри. Что-то мне не хочется тут три часа сидеть.

СЛАВКО

Добре, зараз.

Славко йде, Ірен невдоволено дивиться на Юру.

ІРЕН

Ты, смотрю, уже нашёл общий язык с этими унтерменшами.

ЮРА

Ирэн, снова эти твои закидоны.

ІРЕН

Ты бы эту сучку выебал, да?

ЮРА

Ирэн, блин, а зачем ещё мы сюда приехали? Прослушать дискуссию на тему «Русский мир: за и против»? Конечно бы выебал. А ты бы выебла того мальчика.

ІРЕН (обурено)

Да на хер мне этот хохол припадочный сдался! Это же надо, такую татуху набить! Кубань отхватить и Воронеж с Ростовом! Ебанько конченный!

ЮРА

Ирэн, ты же сейчас уже выдала свою месячную норму матов. А то и квартальную. Вот нафига?

ІРЕН

С волками жить, по волчьи выть. Хохлы понимают только силу и маты.

Славко повертається до зали.

СЛАВКО

Всі вікна у ґратах. Чорного ходу немає. Є люк до підвалу, але він зачинений.

ЮРА (тихо)

Твою ж мать!

ІРЕН (посміхаючись)

Двое в лодке, не считая хохлов.

ЮРА

Вот жопа! Слава, а не видел какой-то длинной палки, удочки типа, чтобы попробовать ключ подцепить?

СЛАВКО
Ні, нічого такого.

ЮРА
Присмотри, пожалуйста, за дамами, хочу сам глянуть.

ІНТ. ЗАЛА БАЗИ ВІДПОЧИНКУ. ДЕНЬ

Юра йде з ванни, підходить до відкритого вікна. Ключі лежать далеченько. Юра смикає ґрати, вони міцні, просто так не вирвеш.

ЮРА
Это же надо! Не зацепились за решетку, хоть она тут густая! Хоть сто раз бросай, а так кинуть не получится!

Юра стоїть притиснувшись обличчям до ґрат. Позаду нервує Славко.

СЛАВКО
Дівчата, спокійно!

Ірен виходить з душової, з заклеєною раною на чолі. Марта стискає кулаки, готова до бійки. Славко стоїть між ними, але не виглядає нездоланою перешкодою.

ЮРА
Слава, да отойди ты.

Всі здивовано дивляться на Юру.

ЮРА
Пусть дерутся! Пусть хоть головы друг другу поотрывают! Что ж мы будем их три часа сторожить? Ума нет, пусть работают на аптеки.

Юра підходить до пакетів з напоями та їжею.

ЮРА
А я пока выпью.

Бере з пакетів пляшку вина, а з шафи над плитою скляні келихи та штопор.

ЮРА
Желающие могут присоединяться, но только при условии от отказа от методов физического воздействия. Впрочем, никого не заставляю.

Юра підходить до столу, ставить набір, бере з нього один келих, потім вправно відкорковує пляшку і наливає собі. До столу підходить і Славко. Виймає зі свого пакетів пляшку вина і фрукти. Юра наливає йому.

ЮРА
Так выпьем же за любовь!

Вони чаркуються і випивають. Славко нарізає сир, а Юра ламає плитку шоколаду. Ірен з огидою кривиться.

ІРЕН

Блять, будто пидоры какие-то!

ЮРА

Лучше быть пидорами, чем какими-то больными на голову бабами.

МАРТА

Ти, Юро, про баб, будь ласка, не узагальнюй.

ЮРА

Я не узагальнюю, я змальовую фактичну картину.

ІРЕН

А чего это ты на мову перешёл? Надеешься, что это манда карликовая таки тебе даст?

МАРТА

Чуеш, кобила німецька, тобі часто говорили «наша дура вище всіх»?

ІРЕН

Уникальный случай в истории медицины. Мозгов в голове нет, а речь присутствует. Милая, да про тебя статью нужно писать, исследовать в обезьяннике.

МАРТА

Писати тобі ще навчитися треба.

ІРЕН

На школьном конкурсе дразнилок ты заняла первое место. Жаль только школа была для умственно отсталых. Но и там ты пару раз оставалась на второй год.

ЮРА

А я то думал, чем мы скрасим себе время ожидания дяди с ключом! Дамы обещают нам шоу! От лица зрителей попросил бы добавить элемент раздевания, плюс лесбийскую любовь в конце.

ІРЕН

Скотоложеством не занимаюсь!

МАРТА

Сама худоба, а така перебірлива!

ІРЕН

«Худоба» – это про тебя, крапивное ты семя! Вот почему все хохляцкие бабы такие мелкие? То есть жирных полно, но все малорослые. Да потому что холопки, никогда вдоволь не жрали, всегда держали их в чёрном теле.

Порода рабская. Вот и ты такая получилась, большоголовая и рахитичная.

МАРТА

Та звісно, куди мені до канонів східної краси, щоб срака велика і в пупок цілу чарку можна було налити. Як тебе називають коханці? Слоненятком чи кабанчиком?

ІРЕН

Про тебя говорят, что мал клоп да вонюч. Да?

ЮРА

Девочки, ну как-то однообразно! Где страсть? Где выдумка? Про рост своей соперницы вы уже отшутились. Просим сменить пластинку на что-то более изысканное.

МАРТА

Чуєш ти, мачо-мен, може поменше зверхності?

ІРЕН

Обиделся, что не обломилось поебаться? Пососи себе сам.

ЮРА

Слава, на наших глазах рождается новый альянс. То они готовы были поубивать друг друга, а теперь внезапно объединились на теме борьбы с патриархатом!

ІРЕН

Да что с тобой бороться? Ты же из тех, про кого говорят, что «хвост виляет собакой». Вернее хуй. Тебе же всё равно с кем, лишь бы присунуть!

ЮРА

Признаю, что мне далеко до твоих высоких требований, Ирэн. С неграми ты не ебёшься, потому что это как с обезьянами. С хачами тоже нет, потому что они вроде люди, но это только кажется. Хохлы – даже люди похожие на нас, но в данном случае это кажется ещё больше. У азиатов маленькие хуи, поэтому Ирэн недопустит их к своей чувственной писечке. Что с евреями, дорогуша? Примет ли расовая русская пизда кошерный обрез?

ІРЕН

А чего это ты заинтересовался?

ЮРА

Светская беседа, нужно же о чём-то говорить, а вы с подругой подняли тему национально-сексуальных отношений.

ІРЕН

Против евреев ничего против не имею. У мене были любовники-евреи. Обрезанный член сперва немного удивляет, но к этому быстро привыкаешь.

ЮРА

А не было ли сомнений относительно того, что голубых кровей российское лоно осквернит семя какого-то Мойши?

ІРЕН

А у тебе были хоть когда-нибудь хоть какие-то сомнения? Ты хоть одну пизду в жизни забраковал? Или всем был рад?

ЮРА

Ты же знаешь, что я – человек широких взглядов и безграничной толерантности.

ІРЕН

То есть ебёшь, все, что шевелиться?

ЮРА

Не обязательно шевелиться. Если связать, то тоже может получиться неплохо? Главное хорошо связать, а не как тогда, на Осокорках.

Юра та Ірен удвох зареготали, згадавши щось смішне.

СЛАВКО

А что произошло на Осокорках?

Славко спитав, а Марта штовхає його в бік.

МАРТА

Якого ти переходиш на російську? Не прогинайся!

ІРЕН

А ты не указывай, как ему говорить! Добро пожаловать в клуб, Славик. Отказывайся от сельских привычек и приобщайся к цивилизации. Так вот, на Осокорках у нас была встреча с парочкой, которая увлекалась шибару. Ну, связыванием. Японская такая штука.

СЛАВКО

Да я слышал.

МАРТА (роздартовано)

Славко, блять, ти з Тернополя! Якого біса ти стаєш узькоязичним!

ІРЕН

Завали свою помойку, подруга. Так вот, мальчик предложил поиграть со связыванием. Я сказала, что пас, не люблю такой фигни, но он думал переубедить, поэтому стал связывать свою подругу. Зачем-то решил выебнуться и завязал какой-то новый узел. Связал, а узел задернулся.

ФЛЕШБЕК. ІНТ. СПАЛЬНЯ КВАРТИРИ В БАГАТОПОВЕРХІВЦІ. ДЕНЬ

Дівчина, зв'язана у дуже незручній позі. ШАБИРУІСТКА. Поруч тупцює хлопець, яким смикає мотузки. ШИБАРУІСТ. За всім цим спостерігають ошелешені Юра та Ірен.

ШИБАРУІСТКА
Развяжи меня!

ШИБАРУІСТ
Сейчас, сейчас!

ШИБАРУІСТКА
Мне хуёво! Развяжи!

ШИБАРУІСТ
Сей час, сейчас! Что-то не получается! Сейчас!

ШИБАРУІСТКА
Как это не получается?

ШИБАРУІСТ
Это новый узел!

ШИБАРУІСТКА
Нахуя ж ты его вязал!

ШИБАРУІСТ
Я вроде его выучил! Извини! Сейчас, сейчас!

Він так перелякано і безсистемно смикає мотузки, що стає зрозуміло: він не знає, як розв'язати вузол.

ЮРА
У тебя нож есть?

ШИБАРУІСТ
Нет.

ЮРА
Как нет? Ты же верёвками занимаешься!

ШИБАРУІСТ
Я только два месяца!

ЮРА
Сейчас на кухне посмотрю.

Юра біжить з кімнати, гримотить ящиками і посудом, повертається з парою виделок.

ЮРА
Нет ножа.

ШИБАРУІСТ
Как нет?

ЮРА
Совсем нет.

ШИВАРУІСТ
Как может не быть ножа?

ЮРА
Да откуда я знаю, это же съемая квартира!

ШИВАРУІСТ
И что делать?

ШИВАРУІСТКА
Развяжи меня! Пидор! Развяжи!

ЮРА
Может разбить окно и попробовать перерезать стеклом?

ШИВАРУІСТКА
Нет! Нет! Вы меня порежете! Развяжи, блять!

Шибаруіст перелякано дивиться на Юру. Той хапає свій одяг.

ЮРА
Ирэн, одевайся! Двигаем отсюда!

ШИВАРУІСТ (розгублено)
Нет! А мы как же?

ЮРА
«Скорую» вызывай, балбес!

Юра та Ірен вибігають з квартири напівголими, одягаються вже у ліфті.
Закінчення ФЛЕШБЕКУ.

ЮРА
Вот такая история.

СЛАВКО
Так развязали их?

ЮРА
Да, я потом искал в новостях, нашёл историю про парочку,
которая баловалась с верёвками. Все живы.

СЛАВКО
Смешная история.

Славик посміхається. Марта розлючено крутить головою.

МАРТА
Яка ж ти потвора, Славику! Справжній блядський малорос!
Тебе ж, навіть не примушували! Ти сам прибився до
сильніших!

СЛАВКО
Ма, ну для чого...

МАРТА
Та пішов ти!

Марта кривиться і йде до одної зі спалень. Ірен з презирством дивиться услід.

ІРЕН
Эта укропка, как и все в их племени, очень обидчива. Сказывается чувство собственной неполноценности.

СЛАВКО (примирливо)
Для неё, просто, это важный вопрос.

ІРЕН
Майданутая?

СЛАВКО
Пожалуйста, не говори так.

ІРЕН
Что, не было её на Майдане?

СЛАВКО
Была, потом волонтерила.

ІРЕН
Ага, знаю: давала всем карателям без разбора? Ну, чего ты кривишься? А чем ещё эти волонтёрки там занимались?

ЮРА
Блин, Ирэн, ну ты точно, как те сумасшедшие с российского телевидения!

ІРЕН
По-моему, на российском телевидении гораздо меньше сумасшедших, чем на украинском! Вот уж где кладёшь ебланов!

ЮРА
Вино будешь, русский мир?

ІРЕН
А ты какой мир, а Юрочка?

ЮРА
Мир ловил меня на губки и не поймал.

ІРЕН
Что за бред?

ЮРА

Песня одной великой группы.

ІРЕН

Знаю я твои великие группы. Вечно какие-то полудурки.
Ладно, налей, а то совсем тут тошно!

Юра наливает келих для Ірен і еще один.

ІРЕН

Мне хватит одного.

ЮРА

Угощу Марту.

ІРЕН (з презирством)

Таки не оставляешь надежды её выебать? Блин, Юра, ну надо же иметь хоть какое-то самоуважение! Ебаться с бандеровкой!

ЮРА

Ты думаешь, что бандеровка устроена как-то иначе, чем ты?

ІРЕН

Конечно иначе! Сравнил хер с пальцем! Во мне есть порода! А она – генетический мусор. Результат отрицательной селекции сотен поколений холопов!

ЮРА

Слушай, я думаю, что если копнуть семейную историю каждого, то через очень немного поколений холопы обязательно появятся. Единственная разница, что у Славы и Марты будут холопы польской шляхты, а у тебя – холопы каких-то российских помещиков.

ІРЕН

Э, нет, дружок. Если у меня есть большой шанс на голубую кровь, то у той сучки нет ни единого. Потому что их элита, если, конечно, можно говорить про элиту в отношении хохлов, так вот, их лучшие из худших, очень быстро пошли, кто в поляки, а кто к нам. Хохлами остались только холопы, ничего не представляющий собой мусор. Поэтому и государственный проект Украины потерпел неудачу. Потому что нет элиты. Нация прапорщиков, которые умеют только выполнять чужие приказы и спрашивать «Чего изволите?».

СЛАВКО

Слушайте, Ирэн...

ІРЕН

Славик, не принимай на свой счет. Ты точно не хохол, потому что слишком красивый для этого. Настоящие хохлы – невысокие, пузатые, свинолицы, туповатые и трусливые. Ты – иной.

ЮРА

О, Славик, редко когда услышишь от Ирэн комплимент.
Кажется, тебе может сегодня повезти.

ІРЕН

Да вали уже к этой сучке! Ты же пляшешь прямо на месте.
Только не забудь про презервативы. А то это манда
волонтерская насобирала целый букет с хуёв своих
карателей!

ЮРА

Слава, будь осторожен с этой горячей женщиной!

Юра підводиться бере два повні келихи, іде до дверей спальні, в яку
зайшла Марта. Стукає у двері, вичікує мить і заходить. Ірен
роздратовано дивиться йому услід.

ІРЕН (кричить)

Марта, а почему тебя так зовут? Русское же имя,
по-украински ты должна была быть Березней!

Ірен регоче, Марта виглядає зі спальні.

МАРТА

Дивлюся, підораша, сильно тобі по голові прилетіло.

ІРЕН

О, рот свободен. Юрочка, займи его чем-нибудь.
Прекрасная картина «Галимая бандеровка сосёт у истинно
русского человека»! Только член потом помой, потому что
это как в говно тыкать.

МАРТА

Славко, як тобі там? Добре п'ється, нічого не засмучує?

ІРЕН

Тупая тварь приступила к тупым манипуляциям. Слава, не
слушай эту пизду.

МАРТА

Слава, слухай ту пизду! І розмовляй російською! Може
поїдеш на Далекий Схід за безплатними гектарами. Чи куди
там біженців від українського режиму відправляють!

ІРЕН

О, давай-давай, дави на совесть! Еще скажи, что
предатель Родины и не забудь упомянуть погибших. Вы же
всегда за погибшими прячетесь. То за Небесной сотней, то
за «Гэрои нэ вмирають». Только чего-то онидохнут на
Донбассе идохнут сильно!

ЮРА

Бля, Ирэн, это уже перебор!

ІРЕН

Перебор! А хуярить из артиллерии по мирным городам, это не перебор? А насиловать, расстреливать и грабить, это не перебор?

МАРТА

Я так розумію, що це тебе ґвалтували, розстрілювали та грабували, а потім ще розхуярили артилерію!

ІРЕН

Тебе смешно, сучка, а подругу моей матери завалило в собственном доме, в который попал укропский снаряд! А крёстного моего брата арестовали на блок-посту, а потом пытали, бандиты из ваших добровольческих батальонов!

ЮРА

Ирэн, прости, но на снаряде прям было написано, что он украинский?

ІРЕН

Там понятно было, откуда он прилетел!

ЮРА

Поверь мне, определить, откуда прилетел снаряд, не так уж просто.

ІРЕН

Очень просто! Хохлы били по Донецку из всех орудий!

МАРТА

Дивно, що по Донецьку били, а по Харкову чи Одесі – ні. Не замислювалася чому?

ІРЕН

Ничего удивительного. И Харьков и Одесса – торгашеские города, которые не имеют характера, готовы лечь под всякого. А у Донбасса есть характер!

МАРТА

Господи, яке ж воно йобнуге.

Марта зникає у спальні, Юра іде за нею.

ІРЕН

Хохлушка, за недостатком аргументов, перешла на оскорбления.

СЛАВКО

Ирэн, у Марты несколько близких людей погибло на войне, для неё эта тема...

ІРЕН

Славочка, у мене тоже погибли. Только, в отличии от ебарей этой сучки, которые побежали в суперменов играть на чужой земле, мои близкие люди гибли в своих

родных городах, где их начали бомбить и выжигать!
Понимаешь разницу? Да что ты хмуришься, я же вижу, что ты – неплохой парень. Хотя и с Западной, но с карателями на Донбасс не пошёл.

СЛАВКО (нервово)
Меня просто не призвали.

ІРЕН
Да я понимаю. Давно слинял из дому, в Киеве жил без прописки, вот и попробуй призови. Дома родители повестки жгли и правильно делали. Незачем детей отпускать на братоубийственную войну. У меня двоюродный брат, идиот, пошёл за укропов воевать, его и пристрелили. Тогда много дурачков на передовую лезли, думали же, что легко получится Донбасс танками задавить. А когда наши им ввалили пизды, тогда у многих глаза открылись. А у многих закрылись, навсегда.

СЛАВКО (нерішуче)
Там просто русские вмешались.

ІРЕН
Ну да, я же и говорю, наши. Плохо только, что Путин характер не проявил. Дальше же нужно было идти. До Днепра и не только. Скинули бы этих барыг тупых. Но Путин – неплохой мужик да только не вождь. Сиди сейчас в Кремле Ленин или Сталин, тогда бы мы возможность не упустили. Сейчас б уже не хохлы, а пшеки с лабусами дрожали, что мы и им вставим по самое не горюй. Но, не срослось.

СЛАВКО
Слушай, ты вот такая антиукраинская, но с Юрой же живёшь.

ІРЕН
А что Юра? Юра – наш человек. Ну, немного безпринципный, может даже какой-то западэнской пизде вставить, но в целом – ок. Русский человек.

СЛАВКО (тихо)
Ты его татуировку видела?

ІРЕН
Какую?

СЛАВКО
Возле сердца.

ІРЕН
Ну видела. Это еще с армии.

СЛАВКО
С какой армии?

ІРЕН

Его из института за блядство вышибли, забрали в армию, пришлось служить. А чего это ты заинтересовался?

СЛАВКО

Ну, вообще-то, у него вытатуирована эмблема двадцать седьмой Сумской артиллерийской бригады. Которая была создана в ходе войны. В ходе этой войны. Так что Юра был на войне, служил в бригаде, которая очень хорошо себя показала на фронте. Русским сумские артиллеристы очень сильно припекали.

ІРЕН

Слав, ты что-то путаешь.

СЛАВКО

Да нет, я военной символикой интересуюсь, у меня дома коллекция шевронов есть.

ІРЕН

Там написано «Ураган»! По-русски написано!

СЛАВКО

Ураган пишется одинаково и по-русски и по-украински. Как раз «ураганы» стоят на вооружении у сумчан. Это такие установки залпового огня.

ІРЕН

Да я знаю, из них по Донецку и херачили! Ковровые бомбадировки!

СЛАВКО

Нет, такого не было...

ІРЕН

Погоди, но ведь эти «ураганы» и в Советской армии были?

СЛАВКО

Были. Но ты же понимаешь, что Юра, чисто по возрасту, не мог служить в Советской армии?

ІРЕН

Ну, в смысле, до войны! Это считай, что советская армия была!

СЛАВКО

Говорю же, бригада была создана в ходе войны. И призывали туда в основном сумчан. И эмблема появилась уже на войне. Я сейчас тебе покажу!

Славко бере свій телефон, щось шукає в ньому.

СЛАВКО

Чёрт, интернета нет. Но у меня кое-что есть скачанное, сейчас. Ага, вот, эмблемы. Сумская бригада, отличалась во время Русско-украинской войны.

ІРЕН (нервово)
Может, Юра таки служил еще до войны?

СЛАВКО
До войны не было этой эмблемы. Не могли же сделать тату до того, как нарисовали эмблему. Я просто к чему, зря ты веришь всей этой российской пропаганде. Неужели ты думаешь, что Юра убивал мирных людей?

ІРЕН
Он не был на войне!

СЛАВКО
Вы давно знакомы?

ІРЕН
Пару лет.

СЛАВКО
Ну вот, всё сходится. Юру призвали в четырнадцатом или пятнадцатом, он год прослужил, демобилизовался, познакомился с тобой.

ІРЕН
Он не был на войне!

СЛАВКО
Тогда откуда у него эмблема Сумской бригады? Ирэн, да погоди ты!

Ірен підхоплюється і кидається до дверей спальні, де були Юра та Марта.

ІНТ. СПАЛЬНЯ №2 БАЗИ ВІДПОЧИНКУ. ДЕНЬ

В спальні кохаються Юра та Марта. Юра здивовано озирається, Марта лежить під ним горілиць з закритими очима. Потім дивується, чому це Юра зупинився.

МАРТА
Продовжуй! Продовжуй!

ІРЕН
Ты что, тварь, служил карателем? В артиллерии?

МАРТА
Блять, що вона тут робить! Славко, заberi цю їбануту! Пішла звідси, підораша!

ІРЕН (аж шипить від гніву)

Юра, я тебя спрашиваю! Двадцать седьмая Сумская бригада, «ураганы», которые Донецк утюжили! Это правда?

Ірен дивиться на Юру, то відводить погляд і в її очах спалахує полум'я гніву.

ЮРА (тихо)
Мы по Донецку не стреляли.

ІРЕН
То есть, служил?

Юра збирався щось сказати, але Ірен зривається з місця і хижим звіром стрибає на хлопця. Дряпає, кусає, рве волосся. Вони з Юрієм гепаються з ліжка і котяться підлогою. Гола Марта підхоплюється у ліжку і перелякано дивиться на бійку.

МАРТА
Сука! Та вона зовсім їбанулася! Та в'їби ти їй!

ЮРА
Ирэн, успокойся! Успокойся!

Скривавлений Юра виборсується з-під Ірен, обхоплює її, лежить зверху і намагається втримати, а вона верещить і виривається. Ось-ось скине його, бо скривавлений Юра чомусь не тримає її руки. Марта хапає ковдру і стрибає з нею на Ірен. Накриває їй голову і притискає. Ірен верещить і з небаченою силою починає вириватися. Ледь не скидає з себе і Юру і Марту.

ЮРА
Убери одеяло!

МАРТА
Та вона хвора на голову!

ЮРА
Убери! Её нельзя так оставлять!

МАРТА
Вона тебе покусает!

ЮРА
Убери!

Ірен верещить так страшно, наче в неї напад якоїсь хвороби і Юра кричить не менш страшно. Марта аж ціпить від тих криків. Тоді Юра відштовхує Марту, зриває ковдру, відкриває обличчя Ірен. Вона хапає повітря ротом и дивиться геть божевільними очима.

ЮРА
Извини! Извини! Я не хотел!

Ірен верещить, ричить, стогне, тремтить, намагається вирватися. Дряпає та б'є Юру, а той навіть не намагається її зупинити, просто притискає до себе.

МАРТА

Та руки їй тримай! Вона зовсім йобнулася!

ЮРА

Её изнасиловали в детстве. Связали и изнасиловали. Её теперь нельзя связывать, набрасывать что-то на голову! Начинается панический приступ!

Несподівано Ірен починає ригати, просто таки фонтанувати.

МАРТА

Бля!

Марта відстрибує, до спальні з винуватим наглядом зазирає Славко. Юра перевертає Ірен долілиць, підхоплює під тулубом і тримає, щоб вона не захлинулася власною ригачкою. Ірен стогне, її наче всю вивертає.

Коли закінчує, Юра піднімає її, несе до ліжка, вкладає. Ірен вся тремтить. Марта приносить з душової рушник. Юра витирає Ірен обличчя. Ірен тремтить ще сильніше, аж цокотить зубами.

ЮРА

Одеяло! Не это, оно грязное! Из другой спальни!

Славко біжить за ковдрою, приносить, Юра вкриває Ірен, у тієї трапляється істерика. Вона тремтить і ридає. Юра обіймає її і шепотить щось заспокійливе. Він весь у крові. Подряпини на обличчі і спині, глибокі сліди від укусів на шиї і плечі. Кров капає.

МАРТА

Це просто пиздець якийсь!

Марта хапається за голову.

ЮРА

Дайте воды.

МАРТА

Є чайник, підігріти?

ЮРА

Долго! Просто воды!

Марта біжить за водою. Приносить чашку, подає Юрі, той намагається напувати Ірен. Вона все плаче, але вже не так страшно. Здається, потроху заспокоюється. Марта йде до зали, робить кілька великих ковтків вина прямо з пляшки, вмикає електричний чайник.

ЮРА (пошепки)

Всё хорошо, всё хорошо. Извини, что так получилось. Я не успел сразу откинуть одеяло, извини.

Юра лежить біля закутаної в ковдру Ірен, погладжує і шепоче. Марта забирає ошелешеного Славка, веде до зали.

ІНТ. ЗАЛА БАЗИ ВІДПОЧИНКУ. ДЕНЬ

Славко має винуватий вигляд.

СЛАВКО (пошепки)

Вона зовсім якась хвора на голову.

Марта знову хилєє вина. Славко підходить до неї, з помітною ерекцією. Намагається обійняти, але Марта відштовхує.

МАРТА

Ти що, здурів?

СЛАВКО

Ма, чому ні?

МАРТА

А чому ти знову заговорив українською? У тебе ж виявилася така хороша російська!

СЛАВКО

На відміну від тебе, я говорю українською з дитинства, а ти вивчила пару років тому. То не тобі мене докоряти за мову.

МАРТА

Ну звісно! Ти ж з Галичини, у тебе всі за діда-прадіда говорили українською, а я зі зросійщених Черкас, то моя справа тільки мовчати!

СЛАВКО

Я перейшов на російську, бо хотів залагодити конфлікт. Згадай, для чого ми тут зібралися. А ти тепер хочеш полаятися ще і зі мною!

МАРТА

Господи, який же ти огидний! Голуб-миротворець! Ти не про конфлікт думав, а щоб трахнути ту курву!

СЛАВКО

І що тут поганого? Ми що сюди їхали в шахи грати?

МАРТА

Погано, що ти, як справжній малорос одразу ж перейшов на російську! Жодної гордості! Пани російською балакають і я, як люди!

Марта допиває вина і наливає собі ще. Славко з докором дивиться на це.

СЛАВКО

Слухай, тобі вже досить.

МАРТА

Не вказуй мені, що робити!

СЛАВКО

Ну чому ви такі напружені?

МАРТА

Напружені? Так, ми напружені. Але чесно скажу, що ось та підораша своєю напруженістю мені краща за твою байдужість! Тобі ж насрати на цю країну! Так, Славко?

СЛАВКО

Що ти верзеш?

МАРТА

Насрати. Тому то ти на Майдані побув лише перші дні і на війну не пішов.

СЛАВКО

Я поїхав з Майдану, щоб діяти у Тернополі! А на війну не пішов, бо мене не призивали, через погане здоров'я.

МАРТА

Погане здоров'я? Щось я не пам'ятаю, щоб ти чимось хворів, чи ходив до лікарів!

СЛАВКО

Я не про все розповідаю.

МАРТА

І на що ж ти хворий?

СЛАВКО (нервово)

Це що, допит?

МАРТА

А, здогадуюся, що у тебе за хвороба! Запалення боягузтва та інфекційна хитровийобаність! Ось в чому справа!

СЛАВКО

Ма, ти напилася.

МАРТА

Ну так, та дівка збожеволіла, я напилася, один Славик в порядку. Але скажи, чому тебе не призывали?

СЛАВКО

Та звідки я знаю?

МАРТА

А ти, часом, не ходив до військкомату записуватися добровольцем? Чи, хоча б, не залишав свій номер телефону?

СЛАВКО

Я живу у Києві, а військкомат – у Тернополі.

МАРТА

А хіба ти не їздиш до своїх чи не щомісяця?

СЛАВКО

Ти хочеш погратися в детектива?

МАРТА

Та що тут гратися, тут все очевидно. Чистопородний галичанин, великий патріот України, що всотав рідну мову з молоком матері, відмазався від служби. А російськомовний східняк, практично зрадник, пішов служити. Дива та й годі.

СЛАВКО (майже кричить)

Якби мене призывали, я б теж пішов служити!

МАРТА

Не впевнена. І тебе, скоріше за все, призывали. Тільки ти заплатив чи матір твоя тебе відмазала. Так? Так! Ох як ти закрутився, наче голою сракою на сковороду сів! Точно! За сало тебе відкупили від армії? Чи за бакси?

СЛАВКО

Та пішла ти, Ма! Тобі вино в голову вдарило!

Славко тікає до вільної спальні. Марта ще п'є, потім починає меланхолійно гризти шматок шоколаду. Бере телефон, лазить в ньому.

МАРТА

Лайно, та де ж той зв'язок!

ІНТ. СПАЛЬНЯ №2 БАЗИ ВІДПОЧИНКУ. ДЕНЬ

Юра сидить поруч з Ірен, яка вже не тремтить і не плаче. Потім перевертається і дивиться йому в очі.

ІРЕН

Как ты мог?

ЮРА

Извини, я не увидел, что Марта взяла одеяло.

ІРЕН

Я про армию, мудило!

ЮРА

Про армию? Ну, меня призывали.

ІРЕН

Ты что, съебаться не мог, как все остальные?

ЮРА

Не все же съебались.

ІРЕН

Все! Остались только тупые, которые просто не смогли, и майданутые! Ты – не тупой. Значит, майданутый?

ЮРА

На Майдане я не был, если тебя это интересует. Просто пришла повестка.

ІРЕН

Да у тебя же родственники где-то на Кавказе! Дед, дядья, двоюродные братья! Ты бы мог поехать туда! И загранпаспорт у тебя был! Давно причем, ты уже при мне его менял! Мог бы скакнуть в Польшу или Португалию или куда там ещё хохлы тикают со своей любимой Украины! Но ты в армию пошёл, к карателям, убивать мирных людей только за, что они хотели сохранить свой язык и веру!

ЮРА

Ты же не веришь в бога.

ІРЕН

В бога не верю, но в церковь по праздникам хожу, в нашу, в русскую церковь, где по-людски говорят, а не на мове! Ты ракетами выжигал Донбасс! Сука фашистская! И главное же, скрывал от меня! Я с ним спала, с фашистом, с карателем йобанным! Я хуй сосала убийце русских людей!

ЮРА

А я лизал ватнице. Отдам всё отсосанное в обмен на вылизанное.

ІРЕН

Я подозревала, что что-то в тебе не то. Слишком ты был хороший, Юрочка! Такой заботливый, обходительный, нежный, при этом с хорошим стояком. Честно говоря, я думала, что ты – пидор или того хуже, педофил. Мальчиков шпилиш. Потом успокоилась, ты усыпил моё внимание. А теперь выяснилось, что всё ещё хуже: ты – не маньяк, ты – укроп, каратель, фашист!

ЮРА

Всё так, дорогая.

ІРЕН

И вот что интересно! Почему галицийский бандеровец Слава, который говорит на мове, плясал на Майдане, униат и прочая хуйня, на войну не пошёл, а русский мальчик Юра, родом из русского города Сумы – пошёл. Вот почему у

Славы хватило ума дать взятку военному и отпетлять от армии, а Юра – взял под козырёк и пошел убивать своих!

СЛАВКО

Що це за маячня? Я не платив хабарів!

До спальні забігає Славко, який почув слова Ірен.

СЛАВКО

Я не давав хабара! Просто не було повістки! Може тому, що я прописаний у Тернополі, а жив у Києві, але не було!

ІРЕН

Юрочка тоже был прописан в Сумах, а жил в Киеве, но вот ему повестка пришла. И он не нашёл в себе сил отказаться от исполнения своего гражданского долга. Что, Юрочка, в яичках зачесалось, как у многих дурачков? Погеройствовать захотел? Жечь и убивать, а потом получить за это медали от Порошка? Так? А ещё надежды на проблядей-волонтёрок, которые за ночь по взводу обслуживали. На честных патриотических давалок, таких, как эта Марта! Сколько сотен карателей ты обслужила, а блядь майдановская?

МАРТА (з зали)

Пішла нахуй, підораша.

Марта каже байдуже, Ірен регоче, а Юра з сумом дивиться на неї.

ЮРА

У тебя риторический вопрос или ты действительно хочешь знать, почему я пошёл служить?

ІРЕН

И почему же?

ЮРА

Потому, что слишком много знакомых тоже пошло. Кто-то добровольцем, большую часть призвали. Вдобавок, я в своё время заканчивал военную кафедру, у меня специальность – артиллерист. А артиллерия это не на передовой, это в нескольких километрах, а то и в десятках километров от линии фронта. Вдобавок, я же компьютерщик, поэтому можно было надеяться, что присяду где-нибудь в штабе, буду чистить жёсткие диски от порнухи и чинить принтеры. То есть что-что, а шёл я в армию не геройствовать, не проливать кровь и складывать голову. Хотелось ещё пожить. Уже в части выяснилось, что места в штабе не будет, отправили на передовую. Ну, на артиллерийскую передовую, которая была далековато от передовой пехотной. Там вот и воевал. Живого врага не видел, мёртвого – было дело, когда охранение зацепило сепарскую ДРГ. Стреляли из чего только можно, утром нашли два трупа.

ІРЕН

Мужики из соседнего села ходили за грибами, а вы их расстреляли?

ЮРА

Да может и из соседнего села, но в бронежилетах и с автоматами.

ІРЕН

Вы же и подкинули те автоматы!

ЮРА

Да нет, мы только нашли.

ІРЕН

То есть ты сам никого не убивал?

ЮРА

В ту ночь, хотя и стрелял, но не думаю, что попал. А так, наверное, убивал. Работали мы активно, а «Ураган» – такая мощная штука, что из него трудно не убить.

ІРЕН

Какая же ты тварь, Юрочка!

ЮРА

Многотерпеливая тварь, Ирэн. У меня два знакомых погибло, но я помалкивал, когда ты Небесную сотню вспоминала. Случалось это не то чтобы часто, но регулярно.

ІРЕН

А мне ведь мама говорила, что есть в тебе какой-то червяк, очень уж ты хороший. Но что таких размеров червяк, бандеровский, вот этого я не ожидала. И я же спрашивала про татуху! А ты так уверенно соврал, что сделал, когда в армии служил!

ЮРА

Так и было.

ІРЕН

Но ты не сказал, что ты на Донбассе воевал, просто армия! Выгнали с первого курса института и пришлось служить!

ЮРА

Про институт врал. Всё из-за твоего тела, Ирэн. Не хотелось с ним расставаться.

ІРЕН

Скотина! Тебе ж пофиг, кого ебать! Ты же той хохлушке вставил, как будто не заметил, что это за чмо!

МАРТА

Підораша, до Бобруйська відправляю.

ЮРА

Ирэн, ты сама себе противоречишь. Определись, кто я. Если я – каратель, так мне с Мартой самое оно, ветеран и волонтерка! А если с Мартой мне нельзя, тогда я исконно русский человек. А так, ты меня ругаешь и за то, что я – русских людей убивал и за то, что я с Мартой. Как-то не очень логично получается.

ІРЕН

Пошёл ты! Логике он меня учит!

ЮРА

Пожалуй, последую твоему совету, пойду.

Юра обійшов Славка і вийшов зі спальні. Славко теж вийшов, пішов до іншої спальні. Ірен приймалася, подивилася на калюжу блювоти, скривилася і вийшла до зали. Але Марти та Юри там немає.

ІНТ. ДУШОВА БАЗИ ВІДПОЧИНКУ. ДЕНЬ

Вони у ванній, де Марта обробляє Юрі подряпини та укуси Ірен.

ЮРА

Ти так професійно це робиш! Медсестра?

МАРТА (невдоволено)

Ти перейшов на українську, в надії, що я тобі дам?

ІРЕН (кричить з зали)

Ох ты ж и урод, Юрочка! На мове замычал!

ЮРА

Ну бля! Та що ж ви такі причинні! Я можу розмовляти і російською і українською. Якою хочу, такою і розмовляю. Що ж до можливого сексу з тобою, Марто, то не буду приховувати, я б залюбки закінчив те, що ми з тобою розпочали.

МАРТА

Дивно. Я думала, що з подряпаною пикою якось не дуже хочеться в ліжку.

ЮРА

Мені ж не руку відірвало і я не літр крові втратив, щоб так вже ослабіти. То повернемося до твоїх вмінь. Ти – медсестра?

МАРТА

Ні. Але пройшла курси тактичної медицини, першу допомогу надати можу.

ЮРА

Це ти через війну?

МАРТА

Так. В одну з перших поїздки на фронт, нас обстріляли. Ми приїхали на позиції, почали вивантажувати те, що привезли, а тут вибухи. Міни падали, досить щільно. Страшно, капець. Я закотилася в якийсь окопчик, втиснулася в землю і хотіла тільки одного: не обісцятися з переляку. Коли обстріл припинився, водій крикнув, що машина майже ціла, усього кілька дірок від осколків, можна їхати. Але тут нам принесли пораненого. Зовсім молодий хлопчик, стікав кров'ю і просив подзвонити мамі. Мені поклали його голову на коліна, машина рушила, водій гнав, як міг, але час все одно тягнувся страшенно довго. І головне ж я нічого не могла зробити. Я вперше бачила пораненого, то тільки гладила йому голову і шепотіла, що все буде добре. Він розплакався, що не хоче помирати. Кров капала з сидіння, на підлозі вже зібралася добряча калюжа, хлопчик почав непритомніти, а ми все їхали і їхали. Ту поїздку я запам'ятала на все життя.

ЮРА

Хлопець вижив?

МАРТА

Так. У шпиталі як раз були хороші хірурги і все необхідне для операції. Але я по приїзду до Києва одразу записалася на курси, щоб не відчувати себе такою безпорадною, як тоді.

ЮРА

Вміння знадобилися?

МАРТА

На фронті – ні. Та і останнім часом я там дуже нечасто буваю. А ось в тилу, знадобилося. Ми сиділи в барі на Подолі, поруч підрізали одного хлопця. Зі мною був тактичний наплічник з аптечкою. З мене всі реготали, що я тягаю його з собою, пару раз менти присікувалися, що там в мене за таблетки. А тоді я обробила рану і зупинила кров. Лікарка зі «швидкої» сказала, що я все правильно зробила і може, навіть, врятувала хлопця. Він потім з тортом і шампанським приходив.

ІРЕН (кричить з зали)

И выебал! Ты ж не могла хуй пропустить, волонтерка дырявая!

ЮРА

Добре. То як, у мене є шанс вижити?

МАРТА

Не знаю. З укусами я ще не працювала. До того ж ця Ірен схожа на скажену. Тобі треба сорок уколів зробити, щоб не передалося. Вона завжди така прибацана?

ІРЕН
Слышишь, ты, блядь прифронтая! Да прибацанней тебя ещё поискать!

ЮРА
У кожного є свої недоліки.

ІРЕН
Ты как, повзводно обслуживала или поротно? Про тебя анекдот: «- У меня в роте было сто двадцать человек. - Милый, правильно говорить не «в роте», а «во рту»!

МАРТА
Чуеш, Ірен, а оця ідея повзводного обслуговування тебе збуджує! Бо ти постійно до неї повертаєшся! Солодка мрія? Нафантазувала, як прийде Правий сектор і буде тебе карати повним складом?

ІРЕН
Сельская бычка занялась психоанализом! Картина маслом!

МАРТА
Ватна інтелігенція стає на захист Фрейда! Не віддамо на потурання великого російського поета!

ІРЕН
Хохляцкий юмор – несмешной и тупой!

Ірен чекає на продовження дуелі, але Марта не відповідає.

ІРЕН
Ну, что замолчала?

МАРТА
Та подумала: для чого розмовляти з тупою пиздою?

ІРЕН
Ты и «подумала»! Да это фантастика какая-то!

МАРТА
Юро, мені здається, чи вона ревнує?

ЮРА
Ирэн, ты ревнуешь?

ІРЕН
Да в гробу я видала тебе, каратель хренов! Ночью кошмары не снятся? Убитые вашими ракетами не приходят?

ЮРА

Дело в том, Ирэн, что после наших ракет никто уже не ходит, даже во сне. Там не на чем ходить и некому.

ІРЕН
Тварь! Ты ещё и насмехаешься!

ЮРА
Нет, Ирэн, говорю как есть.

МАРТА
Чуєш, підораша, іди до Славіка. Він же – дезертир, тобто по-твоєму, майже герой, то з ним і заспокоїшся.

СЛАВКО (з зали)
Я не дезертир! Просто не було повістки!

МАРТА
Дезертир, Славіку, дезертир. Я ж якось не замислювалася, чого молодий і здоровий хлопець не потрапив у призов. Кому хабара давав? Воєнкому, щоб справа загубилася, чи лікарю, щоб хворобу знайшов? А може під дурника косив? Пара тижнів в божевільні, от довідка і готова: непридатний. А такий же герой! Як гімн заграє, так одразу підхоплюється, руку тримає біля серця, підспівує, сльозу пускає! І на словах патріот, що капець! На вишколи їзди, амуніції накупив, навіть на стрільби записувався. Герой, блять!

Славко забігає до душової.

СЛАВКО
Ти верзеш казна що!

МАРТА
А ще ж це твоє захоплення війною! Колекція емблем українських військових частин, камуляжна форма, ножі, біноклі, захисні окуляри, нескінченні розмови про види озброєння, тактику і стратегію! Це ж все теж компенсація! Забути, що втік з війни шляхом постійного піздежа про війну!

СЛАВКО
Марто, ти переходиш межу!

ІРЕН
Да не слушай ты её, Слава. Обычная контуженная майдановка!

МАРТА
Яку межу, Славіку, яку межу? Ти ж – порожнє місце! Суцільні балачки! Побув трохи на Майдані і втік! Від фронту відкупився, але ж скільки розмов про патріотизм!

СЛАВКО
Скажи ще, що я не допомагав армії!

МАРТА

Чому ж, допомагав. Інколи, навіть, добряче допомагав. Давав гроші сам, допомагав з їх збором, організовував найвигідніші закупівлі. Так ми з тобою і познайомилися.

ІРЕН

Блять, ещё один каратель! Я будто в гестапо попала!

МАРТА

Але ж це все була спроба прикрити власне боягузтво! На фронт не пішов, але буду у тилу працювати!

СЛАВКО

Хіба я не працював?

МАРТА

Працював, але я не розуміла твоїх мотивів.

СЛАВКО

Може поговоримо про твої мотиви?

ІРЕН

Да какие там мотивы? Поебаться с людьми в форме, вот и все мотивы!

МАРТА

І що ж ти хочеш сказати про мої мотиви, Славіку?

СЛАВКО (ображено)

Я – не Славік, я – Славко. Ти знаєш, що не люблю, коли мене називають Славиком, але для чогось робиш це. Хоче змінити тему? Боїшся її?

МАРТА

Боюся? Я від служби не відкупалася! Чого мені боятися?

СЛАВКО

Я ще раз кажу, що не відкупався! Просто не було повістки! А тобі треба б боятися власного блядства!

МАРТА

Що?

СЛАВКО

Постійного стрибання у гречку! Зі скількома ти переспала за час війни?

МАРТА

О, питання гідне бабусь на лавці біля під'їзду! Славику, ти точно хочеш стати моїм моральним суддею?

СЛАВКО

Скількох ти погубила!

МАРТА

Заїбала до смерті? Здається жодного!

СЛАВКО

Згадай Веста! Хіба він поліз під кулі не після того, як дізнався, що ти йому зрадила!

МАРТА

Почнемо з того, що Вест напився і поперся на кацапські позиції!

СЛАВКО

Але напився він через твою зраду!

МАРТА

Зраду? Ми що з ним одружувалися? Чи багато років жили разом?

СЛАВКО

У вас був секс!

МАРТА

Був! Про покійних погано не говорять, то я утримуюся від оцінки якості того сексу. Був, але я не присягалася, що більше ні з ким не трахатимуся! Вест, до речі, теж! Наскільки я чула, він активно користувався проститутками, яких таксисти привозили прямо на позиції!

ІРЕН

Пиздец, армия! Орда какая-то! Бухают, ебут проститутток и волонтерш, хотя это одно и тоже! Ну и защитники Украины!

МАРТА

Ох, Іреночко, потрапила б ти на позиції до захисників Новоросії, подивилися, щоб вони з тобою зробили! То, Славіку, що ти там, казав про Веста?

СЛАВКО

Я – не Славік! А Вест в тебе закохався!

МАРТА

Може я відкрию тобі велику таємницю, але кохання, принаймні серед дорослих людей, передбачає взаємність, а не так, що я кажу, що закохалася, а ти вже мені щось винен.

СЛАВКО

Ти з ним переспала!

МАРТА

Славіку, а ти був вірний всім тим дівкам, з якими переспав?

СЛАВКО
Це інша справа!

МАРТА
Інша? Чому? А, я ж забула! Бо я – баба, а Вест – мужик!
І ти теж! То вам можна нічим себе не обмежувати, їбати
кого хочете, але якщо ви вкажете на когось пальцем і
скажете «кохаю», то баба тут же має одягти на себе пояс
вірності і чекати коханого з фронту. Так?

СЛАВКО
Не вмикай тут феміністку!

МАРТА
А я її і не вимикала!

СЛАВКО
О, будеш зараз прикривати власне блядство боротьбою за
права жінок!

МАРТА
Я просто хочу, щоб однакові дії людей різної статі
однаково оцінювалися. Бо коли про тебе кажуть, що ти –
блядун, ти аж хвоста розпускаєш від гордості. А мені,
чомусь, не можна бути бляддю. Чому?

СЛАВКО
Ти зрадила хлопцям, які на фронті!

МАРТА
А ти нікому не зраджував? Жодній дівчині?

СЛАВКО
Це інше!

МАРТА
Чим інше?

СЛАВКО
Вест кров проливав!

МАРТА
А ти не схотів.

СЛАВКО
Не було повістки!

МАРТА
Судячи з того, як ти нервово реагуєш, повістка таки
була. І не одна. І знищував ти їх особисто.

СЛАВКО

Фантазувати ти любиш! А ось про власні грішки говорити – ні!

МАРТА

Грішки? Панотцю, ви будете тут про гріх розповідати?

СЛАВКО

Ти їздила на фронт, щоб поїбитися!

ІРЕН (з зали)

А я что говорила! Типичная фронтовая давалка! Свободный передок на передовой!

МАРТА

Іреночка, ти б теж могла підтримати борців за свободу Новоросії своєю трикоornoю пиздою. Але чогось залишилася в бандерівському Києві. В якості п'ятої колони? Щоб розкладати гарнізон?

ІРЕН

Тупица ты необразованная! Киев – мать городов русских, русский город, который вы сейчас пытаетесь превратить село со своей мовою и хуторскими представлениями о прекрасном!

МАРТА

Київ – мать, Москва – отец, б'йот, значіт любіт. Все правильно, смертельна еkleктика патріархального дискурсу і геополітичного кретинізму. З цією підорашою все зрозуміло. Але ось ти, Славику, невже дійсно думаєш, що я не знайшла б з ким поїбитися в Києві, що поперлася за цим аж на фронт? І додаткове питання до тебе: на Майдані я теж «за поєбитися» стояла?

СЛАВКО

Я не кажу, що ти виходила на Майдан чи їздила на фронт виключно через секс. У тебе були партнери і до того і після. Я кажу про інше: що ти поводитися не так, як очікували хлопці, той самий Вест.

МАРТА

Але ж і вони поводитися зовсім не так, як я очікувала. Я то думала, що це просто секс, розрядка у напруженій атмосфері війни. А виявлялося, що їм потрібен був не секс, а героїзм і подвиг. Щоб я раз переспала, а потім до кінця війни чекала його, єдиного!

СЛАВКО

І що тут поганого?

МАРТА

Нічого, окрім того, що мене не спитали, чого я хочу! Мене одразу поміщали в межі чийхось очікувань, яким я, чомусь, мусила відповідати. Але чому? Це застарілий патріархальний погляд на життя, коли жінку сприймають виключно як об'єкт. Служи, виконуй чиїсь мрії чи бажання, ось і все. Думати про себе можуть тільки чоловіки. Але це ж хуйня!

СЛАВКО

Ну так, давай, розводь тут свій фемінізм!

МАРТА

Славіку, далі має бути твоя тирада, що баб треба пиздить, щоб знали своє місце.

СЛАВКО

Я такого ніколи не говорив.

МАРТА

Виключно тому, що боїшся, бо ж за таке я тобі і ротяку порву. Але думав же, думав. Чорт забирай, Славіку, ми достатньо довго разом, але я тільки зараз почала тебе розуміти! Ти ж такий облесливий та просунутий, але насправді ти кондовий чувачок, який мріє про слухняну жінку-прислугу, яка буде закривати очі на твої блядки, щоб вберегти хоча б форму поредної галицької родини!

СЛАВКО

О, і тобі Галичина чимось завадила!

МАРТА

Ти – брехливий, Славіку. І твоє відношення до жінок дуже схоже на відношення до України: я поважаю жінок, я люблю Україну, але бабам треба тихішими бути, а на фронт я не піду. Господи, який же ти огидний! Мені блювати від тебе хочеться.

ЮРА

Ох і день! Хто б міг подумати що милі покатушки-поїбушки закінчатся такими неприємними відкриттями. І Ірен і Марта зрозуміли, що спали не з тими. Більше того, спали з огидними особами!

ІРЕН

Юра, да говори ты по-руски!

МАРТА

Юро, тут немає нічого смішного.

ЮРА

Марто, як бачиш, я не сміюся. Може подзвони ще власнику?
Бо щось сидіти в цьому поважному товариству мені не
сила.

МАРТА
Зараз.

Марта починає набирати, кусає собі губи.

МАРТА
Ні, немає зв'язку.

СЛАВКО
Але був же!

МАРТА
Та був. А зараз немає.

ІРЕН
И у меня нет.

ЮРА
І в мене.

ІНТ. ЗАЛА БАЗИ ВІДПОЧИНКУ. ДЕНЬ

Вони зійшлися зі своїми телефонами. У всіх немає мережі.

ЮРА
Ну от як так?

ІРЕН
Что за фигня?

СЛАВКО
Та бозна.

МАРТА
А що як війна почалася? Кацапи стали бомбити Київ!

ІРЕН
Вот ебанутая!

СЛАВКО
Марто, нинішні війни зненацька не починаються.

ЮРА
Скільки ще чекати?

МАРТА
Та ще пару годин, якщо господар приїде вчасно.

ЮРА
Фак! Це ж треба, така херня!

МАРТА
Я зараз.

Марта іде до душової, Славко повертається в спальню №1, Ірен же присідає на диван у залі. Юра підходить до неї.

ІРЕН
Пошёл вон, козёл!

ЮРА
Я просто хотів сказати, що дуже кохаю вас, пані Ірен!

ІРЕН
Скотина! Да на мове разговаривать, это как говно есть!

ЮРА
Лайно.

ІРЕН
Какая нахрен разница?

ЮРА
«Говно есть» – це коли російською балакати.

ІРЕН
Да пошёл ты! Надеешься, что эта давалка укропская тебя обслужит?

МАРТА
Є така надія, але ти не хвилюйся: я все одне тебе кохатиму.

ІРЕН
Мразь!

ЮРА
Вина?

ІРЕН
С фашистами не пью!

ЮРА
А я залюбки. То дозвольте відкланятися.

Юра з двома повними келихами іде до спальні №1.

ІНТ. СПАЛЬНЯ №1 БАЗИ ВІДПОЧИНКУ. ДЕНЬ

Славко вже одягнув штани і витягнувся на ліжку, але різко сідає, побачивши, що зайшов Юра з вином. Юра подає келих.

ЮРА
То що, товаришу по нещастю, вип'ємо?

СЛАВКО

Я дійсно не косив від армії! Просто не було повістки!

ЮРА

Та яка зараз різниця? Будьмо!

Вони чаркуються, випивають. Юра трохи пригублює, а Славко робить пару великих ковтків.

СЛАВКО

Просто Марта неправду говорить.

ЮРА

Та не переймайся.

СЛАВКО

Ти добре говориш українською, хоч і з Сум.

ЮРА

У мене бабуса по мамі була з Полтавщини. Глобинський район, Дніпро поруч, корінна Україна. Я там бував кожне літо, то навчився. До речі, Глобинський район – на межі з Черкащиною, то ми з Мартою майже земляки. А ти добре говориш російською.

СЛАВКО

У нас були сусіди з Саратова, плюс я вже в Києві вісім років і на всіх роботах майже виключно російськомовні колективи.

ІРЕН (з зали)

Вот это и сделало из тебя человека! Русский язык творит чудеса!

ЮРА

Ірен, іди до нас!

ІРЕН

С фашистами мне делать нечего!

ЮРА

Бачиш, яка принципова в мене подруга.

СЛАВКО

Ага, з характером.

ЮРА

Як і Марта, як і Марта.

Юра несподівано кладе руку на плече Славку. Той завмирає, наче закладає.

ЮРА (тихо)

Чого ти так напружився? Розслабся.

Юра говорив пошепки, рукою розминає плече Славка.

СЛАВКО
Слухай, я...

Голос Славка тремтить, він починає кахикати, щоб це приховати.

ЮРА (тихо)
Та розслабся ти, не треба жодних пояснень.

Юра підсувається до Славка, намагається його поцілувати.

СЛАВКО (хрипко)
Я не по цих справах.

Юра зупиняється, дивиться на Славка.

ЮРА
По яких справах?

СЛАВКО
Ну, в очко довбитися.

ЮРА
Блять!

Юра забирає руку і випиває все вино. Дивиться на Славка, який винувато відвів погляд, виставивши почервоніле вухо.

ЮРА
Ти що, в тюрмі сидів?

СЛАВКО
Ні. А до чого тут?

ЮРА
Ну а тоді чого ти так говориш: «в очко довбитися»?

СЛАВКО
Ну, так говорять.

ЮРА
Хто?

СЛАВКО
Та яка різниця! Кажу, що я не по цих справах!

ЮРА
А як ти це зрозумів? Що ось саме не по цих.

СЛАВКО
Бо я не підор! Ну, я не з цих...

ЮРА
Не з петухов. Не з опущених. Не з підоров гнойних. Не заднеприводной. В очко не довбешся.

СЛАВКО

Слухай, у кожного своя орієнтація і я поважаю...

ЮРА

А як ти з'ясував свою орієнтацією?

СЛАВКО

Та просто! У мене встає на дівок і я не по цих справах!

ЮРА

Так у тебе ось прямо зараз стояк.

СЛАВКО (аж кричить)

Немає ніякого стояка!

ЮРА

Ну як немає, є!

СЛАВКО

Немає!

ЮРА

Та ось же він!

Юра тягнеться до штанів Славка, той підхоплюється з ліжка, відстрибує в бік, наче обпечений. Юра підводиться.

СЛАВКО (істерично)

Не підходь!

Юра іде до нього. Славко несподівано вихоплює зі штанів ніж. Натискає на кнопку і вискакує лезо. Юра сміється.

ЮРА

Ого, викидуха! А ти добре так озброєний, як для цивільного!

СЛАВКО (тремтячим голосом)

Не підходь!

ЮРА

Ти справді думаєш, що я збираюся тебе гвалтувати?

СЛАВКО

Просто не підходь.

ЮРА

Я не підхожу, ось бачиш, я сів. Але говорити мені можна? Чи боїшся, що мої слова потраплять тобі в анус і позбавлять цноти?

СЛАВКО

Що? Що ти верзеш?

ЮРА
То говорити я можу?

СЛАВКО
Та говори!

До спальні зазирає Марта, яка вирячується на Славка, що затиснувся в кутку, виставивши ніж.

МАРТА
Ні чого собі, хлопчики! Та у вас тут весело!

Марта сміється і дивиться на Славка, який нітиться і опускає ніж, а потім зовсім його ховає.

МАРТА
Не заважаю?

ЮРА
Та ні, Марто, у нас тут дискусія стосовно «цих справ».

МАРТА
Це яких?

ЮРА
Коли мужики їбуться з мужиками.

МАРТА
О, Славик цього не любить. Я колись вставила йому палець в сраку, так він пару місяців ображався, скаржився, що це погано вплинуло на його лібідо.

СЛАВКО (нервово)
Не обов'язково патякати про наше особисте життя!

МАРТА
Хіба я збрехала?

СЛАВКО
Я не кажу, що ти збрехала, я кажу, що не треба говорити про такі речі при чужих!

МАРТА
Славіку, ти мені зараз не менш чужий, аніж цей Юра. То я говорю про того чарівного хлопчика Славка, з яким мені було добре. А ти тут ні до чого.

ЮРА
Славко каже, що він з мужиками ні-ні. І я поважаю його вибір, але хотів би поцікавитися: а ти хоч пробував?

СЛАВКО (нервово)
Не пробував!

МАРТА (з посмішкою)

Славіку, ти нервуєш так само, як після моїх слів про відкуп від війни! То щось було! Розкажи!

СЛАВКО

Нічого не було! Ти - ідіотка, Марто!

МАРТА

Диви, як він розійшовся! Таки точно було! А я ще тоді подумала, що от корчить з себе таку анальну цноту, а сфінктер досить розпрацьований!

СЛАВКО

Не верзи дурниць!

ЮРА

Славко, чого ти так злякався? Ти ж не в тюрмі, де всім є справа до того, з ким і як ти спиш. Ти на волі, серед толерантних людей, які не докорятимуть за жодні експерименти в сексі.

СЛАВКО

Не було жодних експериментів! Ну, з мужиками!

ЮРА

Так і я про що, Славку! Може варто спробувати?

СЛАВКО

Це огидно!

МАРТА

А що огидного, Славіку?

СЛАВКО

Огидно і все!

МАРТА

А чому ти тоді весь час намагався присунути мені в дупу? Якщо це так огидно?

СЛАВКО

Я...у нас такого не було!

МАРТА

Не було, бо мені не подобається. Але ти кілька разів повертався до теми анального сексу. А ось тепер кажеш, що це огидно. Як так, Славіку? Чи тут знову та фігня, що бабу так можна, а от мужика - ні?

СЛАВКО

Я не розумію, для чого ця розмова!

ЮРА

До того, Славку, що ти чомусь себе обмежуєш. Я не гарантую, що тобі сподобається, але ж може бути і таке. Принаймні, коли я сів поруч, то в тебе встало.

ЮРА
Не встало!

МАРТА
Славіку, може я щось про тебе не знаю, сонечко? Може ти весь час стримувався, змушував свою ніжну гомосексуальну душу до петеросексуального коїтусу? І зі мною ти затримався, бо я схожа на хлопчика! Так?

СЛАВКО
Що вам від мене треба? Я не підор і ніколи підором не стану!

МАРТА
І от що дивно: хлопчик з хорошої родини, але в деяких темах говорить, як шпана.

СЛАВКО
Це гріх!

ЮРА
І водночас, як панотець.

МАРТА
Це панотці його навчили. Він же з Тернополя: щонеділі ходив до служби, слухав проповіді і там навчили, що хто впустить хуй собі в дупу, того не впустять до Царствія Небесного. Так, Славіку?

ЮРА
До речі, може ти не знаєш, але святі отці, при цьому різних деномінацій, досить часто цю заповідь порушують і, як ти кажеш, «довбуться в очко».

СЛАВКО
Ви мене не переконаєте!

ЮРА
Та ніхто і не буде. У нас вільна країна.

До спальні заглядає зацікавлена Ірен.

ІРЕН
А ты что, Юрочка, хотел его выебать?

ЮРА
Так точно, кохана. Ти ж бачиш, що ситуація просто критична. Твоя кіска для мене тепер зачинена, з Мартою ми не встигли довести справу до кінця, а тут ось такий гарненький хлопчик.

ІРЕН

Ты что, действительно мог бы выебать мужика!

ЮРА

Слухай, ну ти ж сама кілька разів наголошувала на моїй безпринципності в питаннях злягання.

ІРЕН

Но у всего есть предел!

ЮРА

Тільки не в моєї безпринципності.

ІРЕН

Ты что, действительно смог бы трахнуть мужика!

ЮРА

Ірен, відкрию тобі страшну таємницю: не тільки міг, а й трахав. Я трахав мужиків і мене трахали мужики.

ІРЕН

Ты же шутишь!

ЮРА

Та ні, чого ж.

ІРЕН

Ты что, пидор? Ты в жопу долбишься! Ты законтаченный!

ЮРА

О, ще одна представниця інтелігенції розмовляє, наче тільки вийшла з тюрми.

ІРЕН

Я ненавижу пидоров!

ЮРА

Ну ти мало кого любиш, окрім Путіна. Я знаю.

ІРЕН

Тварь! Мало того, что ты фашист, так ты ещё и пидар!

ЮРА

Так точно, моя чарівна леді.

ІРЕН

Сука! Я сосала хуй у пидора! Тот самый хуй, который он совал в жопы мужикам!

ЮРА

Дорога, не тільки мужикам. У нас навіть з собою траплялися не дуже часті, але достатньо регулярні сеанси проникнення в твою милу, середньоруську дупу.

ІРЕН
Скотина!

Ірен кидається до Юри, але той швидко перекочується на інший бік ліжка. Ірен застрибує на ліжку, Юра відступає до стіни, де стає у боксерську позу і демонструє серію ударів.

ЮРА
Підходь, красуне. Нашу суперечку вирішить лише дуель!

ІРЕН
Пидор!
ЮРА
Викликали?

ІРЕН
Фашист и пидор! И я с ним спала!

ЮРА
На Страшному суді, а він для пастви Московського патріархату буде окремий, з тебе за це строго спитають!

ІРЕН
Тварь пидорская!

Ірен хапає настольну лампу, що стояла біля ліжка, і кидає в Юру. Лампа пролітає метр, смикається на дроті, який був увімкнений у розетку, і падає на ліжку. Ірен верещить від люті.

ІРЕН
Пидор! Вся ваша хохляцкая армия – сплошные пидарасы!

ЮРА
Кого ж тоді обслуговувала Марта на позиціях? Твоя критика, Ірено, переповнена протиріччями.

ІРЕН
Ты и блядун и пидор, одно другому не мешает!

ЮРА
Це факт!

ІРЕН
ТЬфу!

Ірен плює в Юру, але не влучає і йде зі спальні. Юра прибирає лампу і падає у ліжку.

ЮРА
Який повний пристрасті день! Замість банальних потрахушок цілий латиноамериканський серіал!

Марта присідає на ліжку, Славко так і стоїть у кутку.

МАРТА

І багато в тебе було чоловіків?

ЮРА

Марто, я виріс у бандитському районі Сум, то навчився на всі провокаційні питання відповідати: «А я з якою ціллю цікавитесь?».

МАРТА

Просто цікаво. У мене є знайомі геї, а ось таких, як тих, хто суміщає, немає.

ЮРА

Скоріше за все ти просто не знаєш.

МАРТА

Чому це я не знаю?

ЮРА

Бо люди приховують це значно сильніше, ніж своє гейство.

МАРТА

Не розумію.

ЮРА

До гомофобії суспільства додається ще потужна гетерофобія гей-спільноти, де дуже не схвалюють людей, які сплять і з чоловіками і з жінками, вважають їх мало не зрадниками.

МАРТА

Серйозно?

ЮРА

Так. Думаю, що це наслідки тиску суспільства. Знаєш, як в тоталітарних режимах групи, які їм протистоять дуже часто починають шукати внутрішніх ворогів. Типу, виріши з ким ти, з нами, чи проти нас. Позиція «і з вами і не з вами» не приймається. Ось і виходить, що досить упосліджені в нашому суспільстві геї часто готові не менш завзято упосліджувати бісексуалів.

МАРТА

Це ти з власного досвіду говориш?

ЮРА

Так. У мене були досить тривали відносини з чоловіком. Ну і їх зламав саме тиск гей-спільноти. Йому говорили, що якщо я сплю і з жінками, то я не надійний, я рано чи пізно покину його, довіряти можна тільки трушним геям, а не якомусь полупідору. Той чоловік, він був закоханий в мене і деякий час тримався. Але потім почав і сам повторювати ті самі дурниці. Що я мушу обрати з ким я. Я намагався пояснювати, що жінки така сама частина моєї

сексуальності, як і він. І його вимога, щоб я відмовився від жінок, це те саме, якби його попросили відмовитися від сексу з чоловіками. Це б зробило його нещасливим. То чому він хоче зробити нещасливим мене? Деякий час мої аргументи діяли, а потім ми таки розійшлися. Геї можуть бути не менш тоталітарними, ніж гетеросексуали. Для цієї позиції є слово: моносексизм, коли людина відстоює правильність сексу лише з одною статтю.

МАРТА

Цікаво. Ніколи про це не замислювалася. І після тих відносин у тебе не було чоловіків? Якщо ти не хочеш про це балакати, то не треба, змінимо тему.

ЮРА

Та ні, будь ласка. Тим більше і Славко з увагою слухає.

СЛАВКО

Нічого я не слухаю!

ЮРА

Славку, не треба виправдовуватися. Стосунків з чоловіками, принаймні тривалих, у мене більше не було. Але під час ось таких свінгерських зустрічей траплялося всяке. Мені здається, що на деякому етапі збудження свідомі настанови власної сексуальності, що от «я – гей», чи я «не по цих справах» починають плавитися, пристрасть накриває і потім вже все одно, чи ти смокчеш чи в тебе, чи ти вводиш, чи тобі. Там вже починають діяти якісь древні структури мозку, сформовані ще під час перебування у материнській утробі. Це базис сексуальності, на якому далі виникає надбудова нашого досвіду і переконань. У деяких людей надбудова намагається керувати всім і, зазвичай, ці люди нещасливі в сексі.

СЛАВКО

Ну так, скажи ще, що без педерастії не станеш щасливим!

ЮРА

Славку, цей твій крик демонструє твої сумніви. Внесемо ясність у формулювання. Педерастія – це секс з хлопчиками, тобто різновид педофілії. Ти використав це слово дарма, бо всі мої партнери є статевозрілими. Далі, я не кажу, що лише один вид сексу може зробити людину щасливою. Я кажу, що сексуальність людини, яка в нормальному випадку закладається ще під час розвитку плоду, дуже широка, але потім, під впливом суспільства, суттєво звужується. І це не іде людині на користь. При цьому, якісь порушення розвитку цілком можуть призводити до звуження самого базису сексуальності, коли людина є виключно геєм чи гетеросексуалом. Я не кажу, що це погано, чи що це хвороба, або що з цим треба боротися. Просто особливість. І людей з такою особливістю досить небагато. Більшість мають звичайну сексуальність, але

тиск суспільства деформує її. У Славка встав, коли я присів поруч. Тобто його природна сексуальність зреагувала.

СЛАВКО

Нічого не встав!

ЮРА

Але йому чомусь соромно самому собі у цьому зізнатися.

СЛАВКО

Ти хочеш всіх зробити підорами!

ЮРА

Славку, це тільки великі тюремні мудреці вважають, що підором можна зробити. Людина народжується зі вже сформованою сексуальністю, яка потім коректується, здебільшого в бік звуження, суспільством. Не можливо зробити підором, так само, як і гетеросексуалом, або бі.

СЛАВКО

Але ж ти кажеш, що правильно трахати і жінок і чоловіків, а все інше – то ненормально!

ЮРА

Ні-ні, жодних норм. Я кажу, що правильно прислухатися до своєї сексуальності. І якщо в тебе встало, коли я присів, то треба не лякатися, а обійматися. Але я категорично проти настанов про нормальність. Тобто справа не в тому, щоб замість правильності гетеросексуального сексу ввести правильність гомо чи бісексуального. Немає жодних правильностей. Я бачив чоловіків, які жодним чином не реагували на інших чоловіків. Чисті гетеросексуали. Так само бачив чистих геїв. Вони є, вони не гірші і не неправильні. В них така сексуальність і вони до неї прислуховуються. Ось і добре! В сексі не має бути жодних «ти мусиш». Повна свобода, обмежена лише бажаннями твоїх партнерів. Це була лекція про основи сексуальності, а тепер питання. Піднімайте руки, прошу бути більш активними! Не стримуйте свою цікавість, так само, як і свою сексуальність! Немає питань? Тоді дозвольте запитати мені. Пані Марто, у вас були стосунки з жінками?

МАРТА

Я б не назвала це стосунками. Було кілька спроб, але мені якось не пішло. Хоча в мене не було якихось упереджень стосовно лесбійського сексу.

ЮРА

Не треба виправдовуватися! У Ірен, принаймні наскільки я знаю, не було партнерів-жінок. Тобто кілька разів під час ось таких свинг-потрапушек вона цілувалася з жінками, але до повноцінного сексу справа не доходила. Це залишалося лише приємним десертом до основного блюда.

(кричить до зали) Я правильно розповідаю, Ірен, сапфічні забави вам не цікаві?

ІРЕН (з зали)

С пидорасами не розговариваю! Блин, он совал свой хуёк в жопы мужикам, а потом приходил ко мне!

ЮРА

І сував тобі, Ірен, з особливим цинізмом! Дивуюся, як це ти не чула, як я шепотів: «Ось тобі вата від правосекторного фалоса!».

ІРЕН

Козёл! Мудак! Пидор! Фашист!

МАРТА

Як ти з нею жив, з цією лахудрою?

ІРЕН

Слышишь ты, коза бандеровская!

ЮРА

Ірен, використовуй ще слова «мазепинська» та «петлюрівська», щоб урізноманітнити свій арсенал лайок. Що ж до твого питання, Марто, то скажу, що насправді Ірен не така важка у співіснуванні, як може здатися. Так, доводилося оминати болючі для неї теми, але вона і сама не загострювала на них увагу. То я б не сказав, що наше життя з Ірен було якимось пеклом. Жили ми непогано.

МАРТА

І тобі не набридало постійно фільтрувати базар і слухати її маячню, навіяну кацапською пропагандою?

ІРЕН (з зали)

У тебе у самой, вместо мозгов сплошная хохляцкая пропаганда!

ЮРА

Доводилося прикладати деякі зусилля, але я вважав, що вигоди від життя з Ірен були вагоміші її недоліків.

МАРТА

Тобі подобаються такі слоноподібні баби?

ІРЕН

Слышишь ты, карлица убогая! Сиськи отрасти, потом будешь говорить!

ЮРА

Ірен – гарна, мені подобається її тіло. Це один з варіантів краси. А я, як ти могла помітити, ціную різноманіття. То мені подобається Ірен, подобаєшся ти, навіть до Славка я залицявся, бо в його худобі та субтильності є щось збуджуюче.

МАРТА

Диви, як він почервонів і відвернувся. Славику, ти ж хочеш цього, хочеш! То дозволь собі! Коли в тебе ще буде така можливість! Якщо тобі страшно опинитися один на один з мужиком, то я можу залишитися. Юра, ти ж не проти сексу утрюх?

ЮРА

Ти засоромила Славка, він он хоче під землю провалитися. Не тисни, це ні до чого. Так ось, повертаюся, до Ірен. Ще одною її беззаперечною перевагою було те, що її тіло досить високо цінилося іншими. Завдяки Ірен, високій, стрункій білявці, ми могли мати значно кращі варіанти для зустрічей. Все це допомагало мені терпіти її недоліки. До того ж, я сам – не ідеал.

ІРЕН

Ты – пидор и фашист!

ЮРА

Люба, дякую, що нагадала, а то вже став забувати.

ІРЕН

Я не Люба, козёл!

ЮРА

Який чудовий жарт, обов'язково запишу.

МАРТА

То, що, Славфіку, приєднаєшся до нас?

СЛАВКО (ображено)

Я не Славік!

МАРТА

Та хіба це важливо?

Марта стрибає на Юру, всідається і дивиться на Славка. Той роздратовано кусає губи і опускає очі.

МАРТА

Та іди вже сюди!

Юра знімає з Марти блузку.

МАРТА

І покажи вже свій скарб!

СЛАВКО

Іди геть!

МАРТА

Славіку, та ти ж чекав цієї миті! Тобі ж подобаються ці захоплені погляди!

ЮРА (трохи стурбовано)
А про що мова? Бо ви щось говорите загадками.

МАРТА
Мова про те, що Славик - чмо. Нічим не примітна особистість, сіра миша, але Господь, хоч сам Славик не виключає, що це був диявол, наділив його надзвичайним членом.

До спальні заглядає Ірен.

ІРЕН
А вот это уже интересно! Я и забыла, что в отзывах писали про большой член. Хотя у хохлов всё, что больше чем ладонь, уже считается большим.

МАРТА
Славіку, а ну перехристи цю кацапську нечисту силу своєю голоблею!

ЮРА
Славко, аж мені стало цікаво. Показуй!

Ірен стоїть біля дверей, Юра з Мартою підвелися у ліжку і роздивляються Славка, який забився у куток, почервонів і крутить головою, не знаючи куди подіти очі.

СЛАВКО
Та пішли ви!

Він кидається до дверей, але Юра та Марта стрибають з ліжка і разом з Ірен стають стіною на його шляху.

МАРТА
Та показуй, всім же цікаво!

СЛАВКО
Я вам не кінь на ярмарку!

ІРЕН
Блять, какая же сельюцкая отмазка!

ЮРА
Славку, в чому справа? Ми ж тебе не культю просимо показати, не шрам! Якщо у тебе такий вже надзвичайний член, як каже Марта, то гордися ним, а не приховуй.

СЛАВКО
Я вам не стриптизер!

ЮРА
Ти хочеш, щоб ми роздяглися разом з тобою? Та легко!

Юра починає скидати одяг. Марта та Ірен доєднуються. Ось вони вже стоять голі. У Юри зразкова ерекція.

ЮРА

Славку, не доводи нас до якихось вакхічних божевіль, коли розпалені жриці кохання буквально розривали ніжного амурчика.

СЛАВКО

Не підходьте!

Славко знов вихоплює ніж, вилітає лезо. Ірен, Марта та Юра дружньо регочуть, схопившись за животи.

МАРТА

Славіку, тебе просили показати хуй, а не ножичок!

СЛАВКО

Я не Славік!

ІРЕН

Слава да покажи ты уже! Хватит тянуть кота за яйца!

ЮРА

Марта, яйца в нього теж надзвичайні? Я у шимпанзе?

МАРТА

Ні, яйца, як яйца, він їх старанно голить, бо любить, щоб їх облизували.

СЛАВКО

Марто!

МАРТА

Так, Славіку.

Він крутить головою, ледь не плаче, але ніж тримає у виставленій руці.

ЮРА

Слушайте, а який же кадр! Хоч кіно знімай! Трое голих і один з ножом! Щоб це могло бути?

ІРЕН

Да тут сплошное кино!

МАРТА

Яке ніяк не перейде у порнографію, хоч глядачі вже заїбалися. Славіку, знімай труси, покажи свій хуяру і може займемося чимось путнім.

СЛАВКО

Я не Славік!

ЮРА

А я не Юра! Ми всі залишили свої звичні оболонки і перетворилися на ноунеймів, які можуть віддатися сексу без будь-яких упереджень чи пересторог!

СЛАВКО
Не підходьте!

МАРТА
Господи, він же може обісратися з переляку.

СЛАВКО
Пішла ти!

ІРЕН
Так, спокійно дети. Слава, я подойду сама. Меня то ты не боишься?

Ірен рушає до Славка. Неспішна хода, яка підкреслює красу її довгих ніг, крутих стегон і високих грудей. Всі дивляться на неї з захопленням.

МАРТА
А вона гарна!

ЮРА
Скажи!

ІРЕН
Галёрка, не пиздеть!

Ірен підходить до Славка, він опускає ніж, складає і ховає. Ірен обіймає його і цілує. Він спочатку наче скам'янілий, а потім жваво відповідає.

МАРТА
А що ми стоїмо, наче дурні?

Марта цілує Юру, той охоче відгукується. Ірен тим часом цілує Славку шию, спускається нижче, з невдоволеним риканням проминає тату на грудях, цілує живіт, береться за ремінь на штанях. Славко спробує завадити, але якось зовсім кволо. Ірен не звертає уваги, розстебує ремінь, бачить клямру з тризубом, бурчить, витягає зі штанів і кидає у куток. Далі тягне штани вниз. Під штанами широкі та довгі чорні труси, але вони не можуть прикрити ерекцію. Ірен береться за труси, Славко робить останню спробу завадити, але ця спроба ще кволіша за попередню. Ірен тягне труси вниз.

ІРЕН
Нифига себе!

Від цього скрику Ірен Юра припиняє цілувати Марту і визирає подивитися.

ІРЕН

Юрочка, сука ты фашистская! Сколько времени я впустую потратила на твоего милипиздрика, в то время как тут такие плоды произрастают!

ЮРА (ображено)

Щось ти раніше на мій розмір не скаржилася!

ІРЕН

Потому что если человек не знает, что такое апельсин, то никогда его не захочет. И если не знает, что такое настоящий хуй, так будет довольствоваться твоей мелочью!

ЮРА

Йобаний в рот!

Юра скривившись роздивляється Славин член.

ЮРА

Марто, ну скажи, скажи, будь ласка, що з цим одороблом у Славіка проблеми з потенцією?

МАРТА

Як не дивно, ні. Славік – феноменально неспортивний чувак, але стояк у нього завжди надійний. Ну що Славіку, наложі свого прутеня-красеня на чоло Ірен і тим перехрести її в українську віру. Юро, зараз ми будемо спостерігати диво лікування пиздоватизму хуем. І вставив він свій хуїще і сказав «Люби Україну!» і полюбила вона! Майже євангельська історія!

ІРЕН

Что ты там вякаешь, шмокодявка бандеровская!

МАРТА

Не пизди, а прийми в себе хуй український і відкриється тобі істина! Слава Україні!

ІРЕНА

Да пошла ты, манда салоедская! Ты что не видишь, что хуй не украинский! Украинский хуй едва из пятерни торчит, как у Юрочки.

ЮРА

Де ти таку п'ятірню бачила!

ІРЕН

А тут вон какой праздник жизни! И трёх пятерней не хватит!

ЮРА

Не перебільшуй!

ІРЕН

А мы сейчас померяем. Как в мультфильме «38 попугаев». Одна, две, три и милая золупище венчает этот дворец

любви! Ух, а какой бугристый, какие вены! Юра, не хочу тебя огорчать, но твой хуй – каное-то тёмное прошлое, а у Слави – коммунизм и светлое будущее!

МАРТА

Смокчі і всотуй в себе любов до України!

ІРЕН

Да не украинский это хуй!

МАРТА

А який же хуй може бути в Тернополі? Бразильський?

ІРЕН

Думаю, что взрывная смесь евреев, немцев и польской шляхты! И ни грамма хохляцтва, это уж точно!

МАРТА

Славику, постукай її хуем по лобу, а то щось запаморочилося підораші.

ІРЕН

Вот это хуец!

ЮРА

Блять, відчуваю себе чужим на цьому святі життя! Марто, ну ти хоч не вважаєш, що розмір – найголовніший!

МАРТА

Ні, але...

ЮРА

Всі слова, які передують слову «але» – гівна варті, як казали в улюбленому серіалі. Я зрозумів, дівчата, залишаю вас з вашою Пізанською, вірніше, хуянською баштою, займайтеся.

Юра йде зі спальні, Марта біжить за ними, зупиняє.

МАРТА

Юро, стій! Ну куди ти?

ЮРА

Тут свято Славікового хуя, не хочу заважати!

МАРТА

Блять, ну що за тупа реакція! Я ще розуміла, коли її вмикали чувачки з дійсно маленькими хуями. Воно то трохи образливо, коли хтось поруч на «ленд круїзері», а ти на «матізі». Але ж у тебе цілком окейна «октавія». Хороший, робочий пеніс, нехай і не рекордний!

ЮРА

Ненавиджу, коли мене втішають.

МАРТА

Чувак, ну якщо ти так переймаєшся розміром чужих членів, то звикай до втішань.

ЮРА

І що він, витривалий?

ІРЕН

С таким розміром не обязательно ёрзаться долго, как ты любишь!

Судячи зі звуків, Ірен робить Славку мінет.

ЮРА

Твою, три дівізії! Ну це ж треба! Отакий хуїще якомусь забитому телепню!

СЛАВКО

Юро, фільтруй базар.

Славко вимовляє це важко, через стогін.

ЮРА

Бля, вона ж дійсно тече!

Юра вказує на Ірен, яка присіла перед Славком.

МАРТА (невдоволено)

Слухай, в тебе якась хвороблива увага до інших. Ось ти, ось я, чому б нам не зайнятися справою?

ЮРА (розгублено)

Але ж думатиму, що після його хуя нічим тебе не здивую!

МАРТА

Він тобі що, у голову зайшов, той хуй?

ЮРА

В тому то і справа, що зайшов!

МАРТА

Тоді, клин клином вибивають, а хуй хуєм. Ірен, пропусти будь-ласка Юру до прибору, а то у бідолахи зруйновано самооцінку та лібідо. Потрібна швидка допомога. Славік, приймеш пацієнта?

ІРЕН

Славик с фашистами дел не имеет! И с пидорами тоже! Славик – мой! Какой же хуй!

МАРТА

Ну що, Юро, доведеться чекати поки Ірен не відпаде від хуя сама.

ЮРА

Блять, бачити це не можу!

Юра біжить зі спальні.

МАРТА

Я за ним, а то ще повіситься, бідося!

Марта вибігає теж. Ірен зі Славком переходять на ліжку.

ІНТ. ЗАЛА БАЗИ ВІДПОЧИНКУ. ДЕНЬ

Юра наливає собі вина і випиває залпом.

МАРТА

Ну це зовсім по-хамськи. Наче мене тут немає!

ЮРА

Вибач, Марто.

Юра наливає їй, а потім знову собі. Стоїть з розгубленим обличчям.

МАРТА

Юро, ну що таке! Ти що не бачив великих членів?

ЮРА

Бачив, але не настільки!

МАРТА

Тут я згодна. Славик в цьому сенсі досить унікальний експонат. Але скажи, тобі що, колись не вистачало власного розміру?

ЮРА

Та вистачало. До сьогоднішнього дня. Ти тільки послухай, як вона стогне!

МАРТА

Може просто дразнить тебе?

ЮРА

Та в тому то і справа, що ні! Я знаю, як вона стогне. І я бачив, як вона дивилася на нього!

МАРТА

А я все дивувалася, чому чоловіки здебільшого ставили нам низькі оцінки, а жінки – високі. Сприймала це на свій рахунок, що жінкам подобалося зі Славиком, а чоловікам зі мною – не дуже. Та виявляється, що справа у заздрощах. Тобто для вас, чоловіків, розмір дійсно такий важливий? У тебе ж навіть ерекція зникла!

Юра підкидає долонею свій в'ялий член, той обвисає без жодних ознак життя.

ЮРА

Так, той розмір має деморалізуючий вплив. Бо ось ти живеш, тримаєш себе у формі, вчишся всіляким штучкам, намагаєшся бути веселим і позитивним, щоб подобатися партнерам, а потім приходить якийсь капловухий чмир і одним своїм розміром просто знищує тебе! Він не прикладав до цього жодних зусиль, просто виросло! Чому одним так щастить, а іншим – ні?

МАРТА

Чувак, бо так влаштований світ.

ЮРА

Як так?

МАРТА

Так, що комусь щастить, а комусь ні! Ось ти питаєш, чому не в тебе виріс такий член. Так я так саме можу спитати чому, коли я завагітніла, в мене не народилася здорова дитина! Чому вже на другому місяці з'ясувалося, що в нього великі генетичні вади і мені довелося робити аборт! Тобто спочатку я ще місяць їздила по лікарях, доїхала аж Ізраїлю, де всі підтвердили. Чому? А ще ж бувають викидні на пізніх строках, смерті при пологах, хвороби, що з'являються у ранньому дитинстві. Чувак, ти тут вбиваєшся через недостатньо довгий прутень, а що ти скажи батькам, чиї діти захворіли на рак? Що? То може їби мозок, ані собі, ані іншим, подякуй чи бога чи долю, що ти молодий та здоровий, викинь дурню з голови і живи, як жив!

ЮРА

Хороший монолог. Розумний. В мене немає жодних аргументів проти нього. Ти права, ти цілковито права, Марто. Але...

Юра замовкає.

МАРТА

Що?

ЮРА

Я відчуваю себе собакою з перебитим хребтом.

МАРТА

Та що за маячня!

ЮРА

Блять, у мене навіть не встає. Ось я дивлюся на тебе, ти ж мені подобаєшся, я хочу тебе, але мене наче... ну, коли електрику вимикають.

МАРТА

Знеструмили.

ЮРА

Знеструмили.

МАРТА

Зараз спробую тобі допомогти.

ЮРА

Ні-ні!

МАРТА

Бля, чого ти сіпаєшся, наче Славік? Ще ніж візьми!

ЮРА

В мене немає ножа.

МАРТА

І добре, значить ти не параноїк. Зараз я тобі трохи допоможу. Зазвичай це спрацьовує.

ЮРА

Слухай, давай трохи пізніше. Мені треба відійти від його хуя. І можна трохи несподіване питання?

МАРТА

Яке ще питання?

ЮРА

Ти тільки не подумай, що я намагаюся зістрибнути з теми, але мене дійсно зачепило...

МАРТА

То питай вже!

ЮРА

Ота історія, про дитину, це - правда?

МАРТА

Блять, а ти думаєш, що я б таку херню вигадувала?

ЮРА

І що було потім?

МАРТА

Пиздець. Пацанчик від якого я завагітніла, зістрибнув ще після першого аналізу. Дитина-потвора, дитина-мутант! Це ж жах! В нас приймаються лише милі, рожеві пузанчики-янголятка. А якщо баба не змогла забезпечити такого, то вона зіпсована, від неї треба триматися подалі. То він втік, залишивши мене прихуївшу від емоційних гойдалок. Бо спочатку він стоїть на колінах і пропонує весілля, ви фантазуєте про ім'я і, навіть, встигаєте обрати модель дитячого візочка, а потім тобі кажуть діагноз, якого ти не розумієш. Дивляться на тебе так, наче це ти винна, що ось так сталося. Горе-баба, яка схибила, яка не змогла, яка помилилася і не гідна

високого звання матері. Це як удар в голову, важкий удар, ціла серія, коли земля зникає з-під ніг, ти падаєш, летиш у якесь темне провалля і тебе немає кому підхопити чи хоч підтримати. Хлопчик зник, я залишалася сама, хотіла подзвонити мамі, але не наважилася, бо та б сказала, що блядувати треба було менше, а вона так і знала, що нічим хорошим моє життя в Києві не завершиться. Підтримка родини, надійний тил. Потім я збиралася вішатися, але не змогла знайти вдома мотузку. Можна було б спробувати на шнурках чи простирadlo порвати на смуги, але я якось не подумала. Я була наче з пеленою на голові.

ФЛЕШБЕК. КВАРТИРА МАРТИ. ВЕЧІР

Марта заходить до квартири, ошелешена та розгублена, з червоними від сліз очима. Зупиняється одразу за дверима і стоїть, одягнена та взута. Наче забула, що робити далі. Дивиться в підлогу. Туди падають сльози з очей. Крутить головою, помічає рекламний буклет. Дитячий візок і дитина. Кілька кольорових фотографій. Кричить, копає буклет носом, заганяє під шафу. Хапається за голову і осідає по стіні. Закінчення Флешбеку.

МАРТА

За пару днів тільки відійшла, почала пуглити, вирішила перевірити діагноз, бо наші діагнози, то вилами по воді. Але в моєму випадку все виявилось, як є. Мені сказали, що треба прибрати плід. У нас таких, зіпсованих, неправильних істот ніколи не називають дітьми. Діти, це ті, для кого роблять мімішні альбомчики до виписки з пологового будинку, а ті, хто цього не досяг, хто зійшов з дистанції по дорозі, вони не заслуговують високого звання дітей, так само, як і ті, хто їх виношував, не можуть називатися матерями. Плід прибрали, потім ядесь рік ходила на курси психіатричної допомоги, поки більш-менш збрала раму. Не хочу здаватися егоїсткою, але повір, що те, що я пережила, значно гірше, ніж довший хуй у когось.

ЮРА

Звісно так. Випити хочеш?

МАРТА

Чому ні, в нас ще є час.

Юра наливає Марті, в спальні стогнуть Ірен зі Славком.

ЮРА

Чорт, не можу це слухати!

Юра іде спальні №2.

МАРТА

Там наригано.

ЮРА

Чорт, я зовсім забув. Може перемістимося до душової? Це трохи дивно, але я не можу слухати ті стогони!

МАРТА

Та без проблем.

Марта бере пару подушок з дивана в залі, переходять до душової, де всідаються на підлогу під стінкою. Марта знову намагається подзвонити власнику бази, але зв'язок відсутній. У Юри теж.

ЮРА (нервово)

Якась херня на херні! Сподіваюся, що господар приїде вчасно.

МАРТА

Юро, заспокойся.

ЮРА

Та не можу!

МАРТА

Ти ревнуєш Ірен до Славіка?

ЮРА

До його члена. Кажу ж, він у мене в голові, не дає спокою!

МАРТА

Тут їх майже не чути.

ЮРА

Майже. Будьмо.

Вони чаркуються і роблять по ковтку.

МАРТА

Раз їбатися у нас так і не вийшло, то будемо розмовляти. Травмуючу історію Ірен ми чули, мою теж. Що було такого в тебе, Юро? Тільки Славиків хуй не рахується.

ЮРА

Може краще розповім щось веселе?

МАРТА

Щось мені не весело.

ЮРА

Згоден.

МАРТА

То що, було щось, що било тебе навідліг?

ЮРА

Як?

МАРТА

Навідліг, російською – «наотмаш».

ЮРА

Ну, не так сильно, як тебе, але дещо було. У друзів познайомився з дівчиною. Спочатку, навіть, не звернули один на одного увагу, але зі збільшенням алкоголю в крові відчули взаємне тяжіння. Я визвався її проводити. Запросив до себе, вони відмовилася. Хотів зайти в гості до неї, теж ні. Але в якомусь сквері ми просто зайшли в кущі і почали цілуватися. Пам'ятаю, що була рання весна, ще без листя, прохолодно і не затишно. Я стрьомався, що нас побачать менти, але потім хіть здолала залишковий спротив нетверезого розуму. То в нас трапився секс, досить тривалий, як для нашого стану і навколишніх обставин. І от під час сексу якось сталося, що вона подзвонила своєму хлопцю. Старий кнопковий телефон, він був у кишені її куртки, натиснулася кнопка виклику, а останнім вона говорила з хлопцем. Він весь вечір їй дзвонив і вимагав іти додому. Помітно задовбав. І ось у нас секс, вона стогне, я крекчу, а її хлопець слухає пряму трансляцію. Коли дівчина скінчила, він став верещати у слухавку, що вб'є і її і мене. Я подумав, що перепив, бо якийсь голос з погрозами, що лунав невідомо звідки. Навіть не второпав, що сталося. Вона, мабуть, здогадалася, бо попросила відвезти до подруги. Я відвіз, повернувся додому, вранці було неприємне похмілля. А потім я дізнався, що хлопець перерізав собі вени. Дівчина знайшла його аж в обід, коли примчала з роботи стривожена тим, що він не відповідає на дзвінки. В нього була нестабільна психіка, кілька разів лежав на дурці і все таке. Ну ось так я став вбивцею. Тобто у мене вагон відмазок. Я не знав, я не хотів і взагалі, ми просто трахнулися. За обопільною згодою. Я не плів павутину, не примушував і не залякував, звичайний секс за обопільною згодою, про який наступного б дня і не згадували б. Але от запам'ятав. Я жодного разу не бачив того хлопця. Навмисно уникав його фотографій, бо боявся, що він поселиться в моїй голові. Я й досі не знаю, як він виглядає, але в найстрашніших моїх снах я відчуваю його погляд. Дуже радий, що такі сни трапляються нечасто.

МАРТА

А якісь дівчата, яким ти розбив серце?

ЮРА

Від цього я захищаюся своєю репутацією блядуна. Всі знають, що Юра – блядун, який, в прямому сенсі, проїбав свою кар'єру. То у дам немає жодних невірних очікувань щодо мене. Всі знають, що весілля, то не про мене, що мені потрібен лише секс. Ті, кого це влаштовує, злягаються зі мною. То тут я спокійний.

Несподівано Юра підхоплюється і прислухається.

ЮРА

Тільки б вона не дала йому в дупу!

МАРТА

Це для тебе так важливо?

ЮРА

Вона нікому окрім мене не давала в дупу! І мені по великих святах!

МАРТА

Ти що, з прихильників дупокохання?

ЮРА

Ну, як ти вже могла зрозуміти, я за те, щоб розквітали всі квіти світу. До того ж мені здається, що анальний секс – то ознака довіри і міцності відносин. Ось чому я зараз хвилююся.

МАРТА

Тобто без анала немає кохання?

ЮРА

Та звісно, що є, як і без будь-якого іншого виду сексу. Мені здається, те, як люди кохаються, то є предмет їх домовленостей, в якому не має бути аргументів на кшталт «всі так роблять», «без цього не можна» і «це – нормально». Бо це все порожні слова. Ми домовилися з Ірен так і це не правильно і не неправильно, це наше життя і наш секс. Хтось домовився інакше, тут не має бути якихось штампів. Блять, як же вона стогне!

МАРТА

Таки ревнуєш.

ЮРА

Таки ревную. Треба відволіктися. У цього Славіка є якась історія? Бажано трагічна.

МАРТА

У нього батько помер у тюрмі.

ЮРА

Сумно, звісно, але ж це – історія батька, а не Славіка.

МАРТА

Батько опинився в тюрмі, бо сів замість Славіка.

ЮРА

Як це?

МАРТА

Вони їхали з гостей. Батько був напідпитку, кермував Славик.

ФЛЕШБЕК. САЛОН ЧЕРВОНОЇ «КОПІЙКИ». ВЕЧІР

Славко сидить за кермом, батько поруч на пасажирському сидінні, позаду сидять матір та молодша сестра.

БАТЬКО
Не поспішай, темно ж!

СЛАВКО
Та все добре.

Тисне на газ.

МАТІР
Петре, а що тобі кум сказав?

БАТЬКО
Та збирається у Португалію на заробітки, бо...

Удар, скло репається, виск гальм, нарешті машина зупиняється.

СЛАВКО
Бля! Бля! Бля! Бля!

МАТІР
О, Господи! О, Господи! О, Господи!

Батько виходить з машини. Всі інші сидять нерухомо. Славко стиснув побілілими пальцями кермо. Десь позаду стає видно фари. Батько підбігає, витягає Славка з-за керма, той не те щоб пручається, просто схожий на оклунок з борошном. Батько дає ляпасу, щоб син ожив. Нарешті витягає його.

БАТЬКО
Та ти обіцявся!

Але робити немає чого, батько сідає сам, починає лапати піджака витирати кермо, потім посилено мацає його. Позаду зупиняється авто, світить фарами. Батько виходить з авто, хапається за голову. Славко стоїть поруч і з розгубленим виглядом блимає очима.

ІНТ. ЗАЛА СУДУ. ДЕНЬ

Батько сидить на лаві підсудних, за ґратами. Він схуднув і посивів. На першому ряду сидять троє дітей, які тримають невеличкі портрети жінки з чорними смужками на кутах. Діти збитої жінки. Десь у кутку сидить родина Славка. Він сам схопився руками за голову. Суддя читає вирок.

СУДДЯ

... засуджується до шести років позбавлення волі

Славко починає бити себе кулаком по голові. Матір і сестра хапають його за руки, утримують. Стражники забирають батька з клітки. Матір тримає Славка, сестра біжить до батька, якого ведуть до виходу.

СЕСТРА

Тато! Тато! Тато!

Той, приголомшений, лише ледь помітно киває і дивиться у підлогу.

НАТ. ЦВИНТАР НА ОКОЛИЦІ МІСТА. ДЕНЬ

Кілька десятків людей ідуть за труною, яку несуть шестеро. Попереду несуть хрест і портрет батька Славка. Безутішна матір, молодша сестра з почервонілими від сліз очима. Біля них плентається, наче на чужих ногах, Славко. Йому здається, що всі на нього дивляться.

Могила, біля неї два збиті з поганенького обаполи невеличкі козли. Труну ставлять на них. Мужики, що несли труну відходять покурити. Крутять головами, час від часу дивляться на Славка, який щупиться від тих поглядів, наче від ударів.

МУЖИК №1 (затягується)

Не витримав Петро неволі.

МУЖИК №2

Кажуть, блатні його вбили.

МУЖИК №3

Петро не любив під чужу дудку плясати, а там гордих не люблять.

МУЖИК №4

Диви, розплакався, наче баба.

МУЖИК №5

Синоч, бля.

МУЖИК №6

Оце рости такого, а він тебе в могилу зведе.

Вони говорять тихо, але Славко все одно їх чує, сльози застигають на його скам'янілому обличчі.

ІНТ. СПАЛЬНЯ КВАРТИРИ МАРТИ. НІЧ

Славко та Марта сплять у ліжку. Славко спить неспокійно, крутиться, починає стогнати. Марта прокидається.

СЛАВКО

Тато вибачте! Тато вибачте! Тато вибачте!

Марта хапає його за плече, починає трясти. Славко замовкає, але не прокидається, чи, принаймні, робить вигляд, що не прокидається. Марта дивиться на нього у темряві.

ІНТ. КУХНЯ КВАРТИРИ МАРТИ. РАНОК

Марта курить біля вікна, Славко розливає каву, ставить на стіл масло, сир та батон.

СЛАВКО

Кава!

Марта душить недопалок у попільничці, сідає за стіл, дивиться на Славка. Той відчуває її погляд, починає нервувати, відводить погляд.

МАРТА

Що це було, вночі?

СЛАВКО (нервово)

Ти про що?

МАРТА

Чому ти просив у батька вибачення?

СЛАВКО (натужно посміхається)

Ма, це тобі щось наснилося! Мій батько помер, ти ж знаєш.

МАРТА

Я сама чула, як

СЛАВКО

Ну що за маячня, Ма? Проїхали!

Він каже це так нервово і рішуче, що Марта киває.

МАРТА

Ну як хочеш.

ІНТ. БАЛКОН КВАРТИРИ МАРТИ. ВЕЧІР

На балконі якийсь хлопець, ТОВАРИШ СЛАВКА, та Марта. Досить нетверезі, курять.

ТОВАРИШ СЛАВКА

Як добре, коли є в Києві до кого зайти!

Марта киває, зосереджена на своїх думках. Товариш хтиво дивиться на неї.

МАРТА

Слухай, а що у Славка стало з батьком?

ТОВАРИШ СЛАВКА

Та помер, кілька років тому.

МАРТА

Ні, що між ними сталося?

ТОВАРИШ СЛАВКА

А що?

МАРТА

Славко вночі іноді вибачення у батька просить, спить неспокійно. Що за фігня?

ТОВАРИШ СЛАВКА (задоволено посміхається)

А ти що, не знаєш?

МАРТА

Ні. Розкажи.

ТОВАРИШ СЛАВКА

Не можу. Славко мене вижене.

МАРТА

Славко вже спить. Він не дуже вміє пити. То розповідай.

ТОВАРИШ СЛАВКА

А давай трахнемося? Прямо тут.

МАРТА

Ти охуїв? А давай я тебе з балкона викину!

Вона рушає до хлопця, повна рішучості. Той лякається і відстрибує.

ТОВАРИШ СЛАВКА

Та я пожартував! Пожартував!

МАРТА

Розповідай!

Кінець Флешбеку.

ІНТ. ДУШОВА БАЗИ ВІДПОЧИНКУ. ДЕНЬ

МАРТА

Так я про все і довідалася. Але Славко про це не знає. Досі іноді просить уві сні вибачення в батька, але говорити про це не хоче.

ЮРА

Ірен так сама мовчить про своє зґвалтування.

МАРТА

Коли це з нею відбулося?

ЮРА

Ще підлітком. Я подробиць не знав, вона ніколи про це не розповідала. Я б взагалі нічого не дізнався, але колись, ще на початку стосунків, спробував заблокувати їй руки. Ну, знаєш, як буває: я – зверху, зібрав її руки над головою, схопив за зап'ястя і рухався далі. Ірен спробувала звільнити руки, я не звернув увагу. Вона стала смикатися сильніше. Я подумав, що це якась гра. Я завжди не проти погратися. Не відпускав, а з Ірен несподівано сталася істерика, типу, як сьогодні. Вони кричала і виривалася, потім довго відходила. Її не можна накривати нічим з головою, не можна зв'язувати, навіть просто позбавляти свободи. А головне не душити. У жодному разі, бо тоді її страшенно накриває і вона стає неконтрольованою. Ми попереджуємо про це в своїх умовах сексу.

МАРТА

Так, щось згадую. Ми подумали, що це якесь кокетування.

ЮРА

Та ні, все досить таки серйозно. Я кілька разів намагався її розпитати, обирав моменти, коли вона була п'яна чи накурена, але це така тема, в якій Ірен завжди на варті. Я так нічого і не дізнався від неї.

МАРТА

Тоді звідки знаєш подробиці?

ЮРА

Провів самостійне розслідування.

МАРТА

Тобто?

ЮРА

Ну, у мене ж були деякі вхідні: я знав, що Ірен з Іловайська...

МАРТА

Того самого?

ЮРА

Так. Я знав, що вона там народилася, бо так у паспорті записано, знав, що вчилася у Донецьку, в медінституті, бо бачив диплом. Почав з Іловайська, шукав якісь відомості про зґвалтування. Таких випадків виявилось дуже багато, навіть не підозрював, що край териконів настільки просякнутий сексуальними злочинами. Статей було багато, у самому Іловайську, в принципі невеличкому місті, більше десятка випадків. Виявляється, що в тих місцях, ще до війни, діяв маніяк. Нападав на дівчат, накидав їм на шию шкіряний зашморґ, придушував, відводив в безлюдне місце, зв'язував і гвалтував. При цьому придушував далі, щоб жертва була напівпритомна.

МАРТА

Це ти серйозно? Це не якесь американське кіно?

ЮРА

Та я сам трохи прихуїв. Але ніяке не кіно, реальна історія з життя.

МАРТА

Пиздець якийсь.

ЮРА (киває)

Повний. Ірен якось поверталася з Донецьку, де вчилася, до батьків, які жили в Іловайську.

ФЛЕШБЕК. НАТ. АВТОВУСНА ЗУПИНКА. ВЕЧІР

Зупиняється старий автобус, з нього виходить молоденька Ірен в білій курточці, з навушниками, в яких грає музика. Впевнено іде з зупинки, не помічає, як за нею ув'язується непримітний чоловік, що озирається навколо. МАНІЯК. Падає дощик, темно, будинки з вікнами, в яких є світло, метрів за сто попереду. Чоловік наздоганяє Ірен. Іде майже нечутно, діє впевнено. Накидає на Ірен щось типу зашморгу і миттєво затуляє. Ірен хапається за шию.

МАНІЯК

Тихо, сучко, не рипайся!

Тягне її вниз, примушує нахилитися і веде, наче корову на налігачі. Ірен смикається, він затуляє зашморг сильніше.

МАНІЯК

Не рипайся, а то придушу!

Веде її кудись, Ірен ледь пересуває ноги, вона напівпритомна.

НАТ. ЦВИНТАР. ВЕЧІР

Маніак заводить її на зарослий кущами цвинтар. Кладає між могил. Ірен вже не чинить опору. Маніак в'яже їй руки скотчем, зриває одяг і починає гвалтувати. Дає ляпасу по щоках, щоб Ірен опритомніла. Але коли вона намагається крикнути, знову затуляє зашморг, тримає у такому напівпритомному стані. Коли кінчає, прислухається, чи вона дише. Але дощ, ще і вітер трохи задув. Маніак знімає зашморг, йде. Ірен опритомнює за кілька годин. Починає плакати і тремтіти. Ледь підводиться, ноги її не слухають, тримається за шию, всю у синцях від зашморгу. Ледь шкандибає.

Закінчення ФЛЕШБЕКУ

ІНТ. ДУШОВА БАЗИ ВІДПОЧИНКУ. ДЕНЬ

ЮРА

Ірен змогла сама дійти додому, батьки викликали міліцію, про напад написала місцева газета, яка згадала про

чутки, щодо маніяка. Але менти все заперечували. Ірен більше не змогла жити в Іловайську, батьки продали там трикімнатну квартиру і купили однокімнатну в Донецьку, куди і переїхали. В самій статті ім'я постраждалої не називалося, але сходився і рік народження і те, що студентка медичного інституту, струнка білявка та відмінниця. До речі, Ірен одна з дуже небагатьох жертв, яким вдалося вижити. Інших він таки додушував.

МАРТА

От херня. Я називала її йобнутою, але тепер змушена визнати, що вона ще непогано зберегла свій розум, переживши таке.

ЮРА

Я теж, коли дізнався, то став значно менше напружуватися стосовно тієї політичної херні, яку вона інколи верзе.

МАРТА

Слухай, але от чому вона з тобою? Чому їздить на ці потрапушки? Після того, що вона пережила, людину взагалі може відвернути від сексу. Тим більше, з незнайомцями.

ЮРА

Не знаю. Спитати в неї я не можу, бо вона попередила, що одне моє питання про ту історію і ми розійдемося. У Ірен залізний характер і я знаю, що так і буде, то старанно оминаю ту історію.

МАРТА

Просто багатьох ґвалтування відвертає від сексу.

ЮРА

Думаю, що вона – не виключення. Моя версія, що Ірен наказала собі викреслити ту подію зі своєї пам'яті, зробити вигляд, наче нічого не було. То боролася з наслідками, у тому числі і можливим страхом перед сексом. Страшно? Займатися цим і так долати страх. Не думаю, що вона й досі переборює себе, але на початковому етапі так цілком могло бути. А потім втягнулася. Вона добре трахається і вміє отримувати від цього задоволення. О, вона скінчила!

МАРТА

Славик, здається, теж.

ЮРА

Про презервативи хоч не забули?

МАРТА

У неї щось можна підчепити?

ЮРА

Та ні, ми пару тижнів тому здавали аналізи, все чисто.

МАРТА

Славик теж чистий. Але все таки сподіваюся, що про гондони вони не забули.

ЮРА

Так, зараз про це краще не забувати. У мене хороша знайома підчепила віл-інфекцію. І знаєш від кого? Від заможного бізнесмена, батька трьох дітей! У нас з нею колись порвався гондон, так вона дуже хвилювалася, здавала аналізи, бо ж я – блядун, у мене всяке може бути. А від того поважного дяді нічого поганого не чекала. Та вийшло ось так.

МАРТА

У мене хороша подруга вже вісім років живе з віл-інфекцією. Бойфренд нагородив, сам заразився через шприц, коли ширнувся зі старими друзями.

ЮРА

Обережність наше все.

МАРТА

До речі, та знайома нещодавно народила дитину. Там можна приймати ліки і майже стовідсотково убезпечити малюка.

ЮРА

Молодець, поважаю людей, які не здаються. А в мене дядько застрелився, коли дізнався, що захворів.

МАРТА

Застрелився? Але чому? З цим зараз можна жити.

ЮРА

З сорому. Тут треба пояснити, що я по батьку – горець.

МАРТА

Горець? Хоч не чеченець?

ЮРА

А ти щось маєш проти чеченців?

МАРТА

Та стикалася.

ФЛЕШБЕК. САЛОН АВТО. ДЕНЬ

За кермом сидить хлопець років тридцяти. РУСЛАН. На пасажирському сидіння Марта. Руслан знервований, наче на голках. Їдуть десь за містом.

МАРТА

А куди це ми їдемо?

РУСЛАН

Сейчас, сейчас.

Несподівано вивертає кермо, авто злітає на узбіччя, ледь вписується у вузьку лісову дорогу.

МАРТА

Ти що твориш!

Руслан гальмує, вихоплює пістолет, наставляє на Марту.

РУСЛАН

Ты будешь со мной?

МАРТА

Русланчик, ти чого?

РУСЛАН

Будешь со мной?

МАРТА (посміхається)

Та звісно буду. То я жартувала, що збиралася йти. Я з тобою, милий, з тобою.

Тягнеться і цілує його, акуратно відводить пістолет.

НАТ. ДВІР ПАНЕЛЬНОГО БУДИНКУ. ДЕНЬ

Біля під'їзду два поліцейських «бобіка». З під'їзду виводять Руслана, з руками за спиною і в наручниках. Він намагається вирватися, його б'ють, запихають в машину і їдуть. Марта з цигаркою виглядає з вікна своєї квартири.

МАРТА

Бувай, Русланчику, бувай.

Закінчення Флешбеку.

ІНТ. ДУШОВА БУДИНКУ ВІДПОЧИНКУ. ДЕНЬ

ЮРА

Не боялася, що він помститься?

МАРТА

Не люблю, коли мені погрожують. Та і пощастило. Пістолет був незареєстрований, Руслана б посадили, але тут ще виявилось, що він був у розшуку в Росії. То вивезли туди і там посадили. Ти теж чеченець?

ЮРА

Ні, мій батько з кабардинців. Це такий народ на Північному Кавказі. У них своя республіка, столиця – Нальчик.

МАРТА

А, знаю. Є тупий анекдот, що диктор читає прогноз погоди, але пропускає один рядок. Диктора питають: «А Нальчик?», а він відповідає: «Залюбки!».

ЮРА

Ага, прибацаний анекдот. Так ось, мій батько виріс в гірському аулі, добре вчився, поїхав здобувати вищу освіту до Ростову, там зустрів мою маму і поїхав з нею до Сум. Цим викликав велике невдоволення своєї родини, бо там заведено, що тобі кажуть, що робити, на кому одружуватися і куди їхати. На тата намагалися тиснути, але він порвав всі зв'язки, жодного разу не їздив додому. Я щось чув про своїх родичів на Кавказі, але так, побіжно, тато не любив про них згадувати. І ось раз я сидів у «ВКонтакте», це було ще задовго до війни, і мені написав чувак з таким самим прізвищем. Цікавився, хто я, звідки мої батьки. Невдовзі з'ясувалося, що писав мій троюрідний племінник. Він сповістив своїх, що знайшов загубленого родича і мене почали запрошувати у гості. Ну, мені здалася цікавою ця екзотика: ціла юрба родичів, гори, все таке. До того ж у мене були тоді проблеми.

ФЛЕШБЕК. СПАЛЬНЯ КВАРТИРИ. ДЕНЬ

Юра кохається з якоюсь жінкою Все достатньо бурхливо, то парочка не чує, як до квартири хтось заходить. Потім до спальні заглядає чоловік. ЗАРОБІТЧАНИН. Виричався, заскочений побаченням, а потім біжить.

ЗАРОБІТЧАНИН

Козёл! Убью!

Жінка верещить, заробітчанин кидається на Юру, але той встигає скотитися з ліжка, заробітчанин стрибає за ним. Юра підхоплюється, б'є, потрапляє прямо в ніс нападнику. Щось хрустить, прискає кров. Заробітчанин хапається за ніс, лається. Жінка кидається до нього.

ДРУЖИНА

Мишенька, что с тобой?

ЗАРОБІТЧАНИН

Сучка! Я в Москве гроши зарабатываю, а ты тут блядуешь!

Відштовхує її. Юра швидко одягається, готовий до бійки.

ЗАРОБІТЧАНИН

А тебя я посажу! У мені кум в ментуре! Сидеть будешь! Тебя там опустят, петушару!

Юра замахується, заробітчанин відсажується і підковується на власній крові. Гепається. Жінка кричить, Юра тікає. Закінчення Флешбеку.

ІНТ. ДУШОВА БАЗИ ВІДПОЧИНКУ. ДЕНЬ

ЮРА

Я тому товаришу ніс зламав, менти почали мене шукати. Треба було на деякий час зникнути і я згадав про гори. Пропонував поїхати і тату, але він категорично відмовився. Ну то я поїхав сам. Спочатку все було, як сон.

ФЛЕШБЕК. НАТ. ПЛОЩА ПЕРЕД ВОКЗАЛОВ У НАЛЬЧИКУ. РАНОК

Юру зустрічає кортеж із одразу чотирьох машин. Набігає купа чоловіків, його цілують, обіймають, беруть під руки і ведуть до найновішої з машин.

НАТ. ДОРОГА У ГОРАХ. ДЕНЬ

Кортеж мчить майже не гальмуючи на поворотах, хоча їдуть над урвищами. З машин стирчать рушніці, з них стріляють вгору, салютують. Юра сидить приголомшений і розчулений.

НАТ. ДВІР ВЕЛИКОГО БУДИНКУ У ГІРСЬКОМУ АУЛІ. ВЕЧІР

У дворі напнутий шатро, під яким стоять столи, наповнені стравами та напоями. За столами сидять лише чоловіки. На чолі столу сидить дідусь років сімдесяти, у черкісці. ДІД. Поруч з ним Юра, як дорогий гість. Всі кажуть тости, випивають, сміються. У Юри крутиться в голові, він сам не свій від щастям.

ІНТ. КІМНАТА БУДИНКУ. ДЕНЬ

Юра сидить з похмілля. Перед ним Дід.

ДІД

Тобі треба одружитися.

ЮРА

Одружитися? Та ні, ще зарано.

ДІД

На хорошій дівчині. З наших. Твій батько одружився на руській і вона його зіпсувала.

ЮРА

Але...

ДІД

Ми підберемо тобі наречену і справимо весілля. Хороше весілля, не хвилюйся. Жити будеш тут, у вас будуть дві свої кімнати і кухню прибудуємо.

ЮРА

Я не...

ДІД

Кожна людина має триматися свого роду. Ми дуже раді, що ти повернувся. Це все кров. У твоєму батьку вода, а в тобі кров справжнього горця.

ЮРА

Справа в тому, що

ДІД

Одружимо і ти порадуєш мене онуками. У мого брата вже дванадцять онуків, а в мене лише вісім. Треба наздоганяти.

Юра блимає очима, сидить ошелешений, але вже не щасливий.

ІНТ. КАВ'ЯРНЯ У НАЛЬЧИКУ. ДЕНЬ

Юра меланхолійно п'є каву. До нього за столик присідає дівчина років двадцяти. НАФІЛЯ. Говорять російською.

НАФІЛЯ

Привіт. Впізнаєш мене? Ми бачилися на весіллі Сеїта.

ЮРА

Привіт, Нафіля.

НАФІЛЯ

Я чула, що ти збираєшся одружуватися.

ЮРА

Це дідусь наполягає, але...

НАФІЛЯ

Візьми мене в дружини!

Юра дивиться розгублено.

НАФІЛЯ

Хіба я тобі не подобаюся?

ЮРА

Ти - гарна, але я не збираюся залишатися тут і...

НАФІЛЯ

Я теж не збираюся! Одружимося і поїдемо разом геть. Мені ніхто, нічого не скаже, бо я ж мушу слідувати за чоловіком.

ЮРА

Слухай, я ще не готовий одружуватися, бо

НАФІЛЯ

Я нічого від тебе не вимагатиму. Живи, як хочеш. Мені треба просто виїхати звідси.

ЮРА
Але чому?

НАФІЛЯ
Мені двадцять і мені вже всі вуха продзижчали, що мені час заміж. Зараз до мене сватається один дядько з гірського аулу. Він удвічі старший за мене, в нього трое дітей і велике господарство, йому потрібна рабиня. Мама проти, але тато кажуть, що чекати немає чого. Посватайся до мене, я вийду за тебе, а потім живи, як хочеш. Просто врятуй мене! Добре?

ЮРА
Слухай...

НАФІЛЯ
Лайно! Мої брати! Просто посватайся, я нічим тобі не заважатиму!

Вона тікає з-за столу, до кав'ярні забігають трое хлопців, починають лаяти її, що вона пішла кудись сама. Юра п'є каву.
Закінчення Флешбеку.

ІНТ. ДУШОВА БАЗИ ВІДПОЧИНКУ. ДЕНЬ

МАРТА
І ти допоміг тій бідоласі?

ЮРА
Не встиг. Сказав діду, що хочу свататися до Нафілі, а мені сказали, що вона вже вийшла заміж, кудись в гори. Десь за пару днів вона повісилася.

МАРТА
Бля!

ЮРА
Там було жорстко. Взагалі ти мусив би про себе забути, бо ти тепер ставав уособленням свого роду, мав високо нести почесне звання. І бути готовий відстоювати честь. Там всі були просто схиблені на питаннях честі. А цей не так подивився, а цей не так сказав, обігнав, підрізав, а ти хто такий, дзвінки, тут же прилітають родичі і ось вже натовп на натовп. Я то ріс у Сумах, там були бійки район на район, але цього можна було уникнути. У горах – ні. Там була постійна напруга, треба було ходити і оглядатися, бути готовим к пред'явам і бути готовим пред'явити. До цього додавалася величезна сексуальна напруженість. Більшість молодих хлопців не мали жодного виходу для своїх гормонів. Дошлюбний секс заборонений, онанізм – збочення, то хлопців накривало з головою. Вони були повернуті на питаннях сексу, постійно про це говорили, дуже хотіли трахатися і водночас лаяли дівчат, які не те що комусь дали, а просто посміхнулися. Це був

пиздець! Більшість моїх однолітків були незайманими! Їх сексуальна енергія знаходила вихід у агресії. Вони постійно висіли на турніках, били боксерські «груші», займалися спортом і були раді бійкам. Це мене дуже виснажувало, бо я – мирна людина. Затихли голубки.

Юра прислухався. Марта посміхнулася.

МАРТА

Здається теж про щось балакають. Зустріч членів клубу «А поговорити». То як ти втік з тих гір?

ЮРА

З пригодами, бо мене не хотіли відпускати. В якийсь момент мені почало здаватися, що мене кинуть на підвал, якщо я не погоджуся одружитися. Всі родичі говорили лише про це. Я змінював тему, але чимдалі тим це було важче. Тут застрелився дядя. Майже у всіх чоловіків була вогнепальна зброя, бо ж треба було захищати честь. І дядя мій застрелився зі свого пістолета. Бо виявилось, що він захворів на віл-інфекцію. І заразив дружину. Як так сталося, ніхто не знав. Але десь за рік до того дядя їздив до Ставрополя і коли повернувся, то натякав друзям, що суттєво збагатив свій сексуальний досвід. Думаю, що переспав з проституткою. Звісно що без гондона, бо він же мужик! Ну ось так хвороба пролізла в аул. Про це ніхто б і не дізнався, але дружина з черговою вагітністю потрапила до пологового. Рутинний аналіз і сюрприз. Двічі провіряли, бо не могли повірити. Мали б звинуватити дружину, що це вона десь схибила, але невеличкий аул в горах, всі як на долоні, та й дружина мала ідеальну репутацію. А ось про те, як дядько хвалився пригодами у Ставрополі згадали. Це був сором і ганьба на весь рід, дядько не став чекати і вирішив проблему, яку сам і створив. Дружина невдовзі померла при пологах. Перед тим говорила, що не хоче жити. Всі зітхнули з полегшенням, бо трупи прикрили ганьбу.

МАРТА

Пиздець який. Доброго дня середньовіччя.

ЮРА

Ти ще не знаєш, як я звідти тікав. Якось я прокинувся від того, що в будинку стали кричати. Це був величезний будинок на кілька десятків кімнат, в якому жили дід, четверо його дітей з родинами і ще якісь родичі. І от крик, я спочатку подумав, що на будинок напали. Чоловіки бігали, рвали на собі волосся, волали, наче під кокаїном. Я спитав, що трапилося. Мені показали фотографії. Молодий хлопець, модник, з підведеними очима і догля даною бородою. Виявилось, що наш далекий родич поїхав вчитися до Москви, звідти виїхав до Німеччини і там зізнався, що є гомосексуалістом. Розміщував свої фото на відповідних сайтах знайомств і все таке. Здавалося б, в чому проблема? А проблема була в тому, що

це був удар по роду. Бо інші роди почали б зневажати родом, який припустився такого. Мої родичі дзвонили хлопцю, заманювали додому, просили, щоб він приїхав, навіть вигадали історію зі спадком. Але хлопець не вівся. Можливо, відчув небезпеку. Тоді старійшини роду і мій дід теж, вирішили, що негідника треба вбити.

МАРТА

Вбити?

ЮРА

Так, вбити. Для цього оформили закордонні паспорти трьом хлопцям, яких і відправили до Німеччини.

МАРТА

Вбити чувака, який десь далеко живе не так, як ти хочеш?

ЮРА

Там немає окремих чуваків, кожен є частиною свого роду і мусить дбати про його честь.

МАРТА

На голову не налазить. І що, його вбили?

ЮРА

Ні. Мене ж теж послали з ними, як перекладача, бо я єдиний знав англійську.

ФЛЕШБЕК. ІНТ. САЛОН МІКРОАВТОБУСА. ДЕНЬ

Мікроавтобус стоїть на стоянці біля супермаркета в Німеччині. Всередині Юра, кілька його родичів і якийсь хлопець з чорною торбою. Хлопець виймає з торби пістолет і дві обійми. Родичі Юри уважно обдивляються зброю. Сам Юра сидить сполотнілий в кутку. Його родичі кивають, передають хлопцю пачку грошей. Той рахує і йде. Родич №1 радісно струшує пістолетом. Розмовляють російською.

РОДИЧ №1

Тепер ми готові!

РОДИЧ №2

Їдьмо і розберемося з негідником!

РОДИЧ №3

Треба вистрелити йому в дупу, збочинцю!

РОДИЧ №1

Юра, та не хвилюйся ти так, будь чоловіком!

Родич плескає Юру по плечу, сідає за кермо, їдуть.

НАТ. ВУЛИЦЯ ПЕРЕДМІСТЯ У БЕРЛІНІ. ВЕЧІР

Родичі і Юра ховаються у кущах невеличкого скверу біля кірхи. Родич №1 нервово дивиться на годинник.

РОДИЧ №1

Та де ж той підор лазить?

РОДИЧ №3

Мабуть, довбеться в дупу зі своїми друзками.

РОДИЧ №2

Як добре, що ми його пристрелимо!

РОДИЧ №1

Я випущу у цього покидька всю обойму!

РОДИЧ №3

Ні-ні, кожен має зробити по кілька пострілів! Я теж хочу вбити ту тварину!

РОДИЧ №2

Юро, ти ж теж стрілятимеш?

РОДИЧ №1

Та ну звісно! Він же мужик, а не підор якийсь!

РОДИЧ №3

Як я їх ненавиджу.

ЮРА

Відійду до туалету.

Юра показує на невеликий бар неподалік.

РОДИЧ №3

Та посци тут!

РОДИЧ №1

Ні! Невідомо ще скільки нам тут стояти, а тут і так смердить.

ЮРА

Я швидко.

РОДИЧ №2

І візьми щось поїсти. Я зголоднів.

ЮРА

Добре.

Юра іде в бік бару.

ІНТ. ПРИМІЩЕННЯ БАРУ. ВЕЧІР

Юра говорить по телефону англійською.

ЮРА

Так, озброєні бандити, які збираються застрелити людину. Я чув їх розмову. Не важливо, як мене звуть! Готується вбивство. Так, сквер біля кірхи!

Юра вішає слухавку телефону, підходить до шинквасу і замовляє подвійну горілку. Випиває, важко дихає. Просить повторити. З келихом підходить до вікна, виглядає. Кірху видно, родичів – ні. Несподівано з'являється поліцейська машина. Світло фар вириває з темряві родичів. Ті починають тікати. Поліцейські вмикають сирену і переслідують втікачів. Постріли. Юра допиває і йде.

Закінчення ФЛЕШБЕКУ

ІНТ. ДУШОВА БАЗИ ВІДПОЧИНКУ. ДЕНЬ

ЮРА

Я зупинив таксі, поїхав до аеропорту і вилетів до Києва. У горах більше не бував.

МАРТА

А що стало з тими трьома?

ЮРА

Їх арештували. Вони поранили поліцейського. А ще в них знайшли детальний план нападу: фото жертви, його адресу і все таке. Їх посадили.

МАРТА

Родичі тебе не шукали?

ЮРА

Мабуть, шукали, але я перебрався до Києва і змінив прізвище.

МАРТА

Ого! А що твій батько?

ЮРА

Він мене підтримав. Коли я прийшов до нього, то дуже зрадив. Сказав, що боявся мого повернення іншим: з бородою, в папасі, справжнім горцем, який би почав і його закликати повернутися у рідне середньовіччя. Ми з ним добре тоді порозмовляли. Він розповів, як його обтяжував той род, як він мріяв втекти з гір, вчитися, жити у сучасності, а не в минулому. Як його пресували за одруження на мамі, а ще більше за те, що дозволив їй розлучитися. За їх правилами, жінка не може вимагати і отримати розлучення. Чоловік – так, якщо жінка безплідна, навіть, якщо не може народити сина. Але жінка – ні, а якщо вона наслідиться на це, то має загинути, чи, хоча б піддатися ганьбі. А батько мало того, що погодився на розлучення, так ще і потім підтримував нормальні відносини з мамою. Це взагалі нашим горянам на голову не налазило і за це вони батька проклинали. Ми з

ним трохи випили. Він спитав мене за особисте життя. Я розповів. Знаєш, було так все добре, що не хотілося брехати. То я був чесний, хоча не був певний, що батько схвалить. Але він не сказав нічого поганого, навпаки, сказав, що хотів би пожити моїм життям. Навіть, зізнався, що інколи йому подобалися чоловіки, саме в сексуальному плані. Але можна хлопця витягти з гір, та не можна гори витягти з хлопця. Навіть думки про подібне не допускав. Сказав, що заздрить моїй свободі і що я – молодець.

МАРТА

Круто. Насправді круто. Я про таке можу лише мріяти. У нашому клубі «А поговорити» відкриваємо секцію родинних спогадів. Так ось, мій батько був п'яницею. Дуже любив мене, був неймовірно ніжним, приділяв мені багато часу, балував подарунками і майже кожного дня випивав. Зрозуміло, що мамі це не подобалося, вона лаяла батька, а я була за нього. В дитинстві я чітко розуміла, що тато – хороший, а мама – чорнорота. Вже потім я зрозуміла, що батько був безвольним мудаком. Добрим, хорошим, але мудаком, який навіть пальцем не ворухнув, щоб побороти свій алкоголізм. Коли у нього діагностували цироз, лікарі казали, що або стоп, або смерть, він все одно пив, а потім, перед смертю плакав, що не побачить мене дорослою. Пиячити треба менше було, татусю, щоб не залишити доньку сиротою в дванадцять років! Його смерть дуже вплинула на мене, змінила. До того я була тихою відмінницею, плакала над одинадцятьма балами, брала участь в олімпіадах, ходила у музичну школу, не прогуляла жодного заняття, не пробувала ані тютюну, ані алкоголь. Ідеальна дитина, що там казати. А потім наче щось у мене перевернулося. Стала погано вчитися, на музику забила, перший секс в чотирнадцять, перший алкогольний передоз в п'ятнадцять, в шістнадцять перший тріпак. Етапи великого шляху. Далі були і наркотики і погані хлопчики і реальні плани їхати проституткою в Європу. Все могло закінчитися дуже погано, мало б закінчитися, якби я не втекла до Києва, а там випадково потрапила у хороше товариство. Мені допомогли з житлом і роботою, я змогла трохи зупинитися, оговтатися, не наробити зайвих помилок. Зав'язала з наркотою та незахищеним сексом, ще до того, як це завдало якихось невинуватих втрат. Більше не зв'язувалася зі стрьомними пацанчиками, стала вчитися, пішла на йогу. У той час, поки мене кидало, мама відкрила для себе Бога. Роки після смерті батька були важкими: до нестачі грошей додавалася моя поведінка, мама дуже нервувала, в неї почалися проблеми з серцем, а потім і зовсім трапився інфаркт. Її витягли з того світу, вона каже, що на межі життя та смерті побачила Ісуса. Коли опритомніла, стала про це розповідати. Всі подумали, що це побічна дія ліків. Але одна санітарка запросила до своєї церкви. Це були п'ятидесятники і в них дуже цінувалися особисті свідчення: розповідь про індивідуальне спілкування

віруючого з Богом. Ну і все, маму міцно туди затягло. Вона намагалася повести до Бога і мене, але в Києві мені легко сховатися. Та все одно час від часу доводиться повертатися до Черкас, провідувати маму з її слабким серцем. Коли я приїжджаю, ми обов'язково ідемо до молитовного будинку.

ФЛЕШБЕК. ІНТ. ЗАЛА МОЛИТОВНОГО БУДИНКУ. ДЕНЬ

Марта з мамою сидять на службі. Коли треба починають пританцьовувати і приспівувати. Потім слухають проповідь пастора, чоловіка років п'ятдесяти з акуратною чорною борідкою.

ПАСТОР

А те настав час особистих свідощів. Розкажіть всім, як Ісус увійшов в ваше життя!

Пастор дивиться на Марту, мама дивиться на неї, всі парафіяни дивляться на неї. Марта витримує, потім посміхається, підводиться і йде до трибуну, з якої виступав пастор. Всі починають їх аплодувати, підбадьорювати криками, пастор відходить від трибуни. Марта займає місце, ще витримує паузу, а потім різко піднімає руку. І оплески та крики вмиль стихають. Марта починає говорити. Неквапливо, щиро, мабуть, про щось не дуже приємне, бо обличчя парафіян похмурніють. Марта потроху починає жестикулювати, пришвидшує розповідь, додає драматизму, всі напружуються, очікують на розв'язку, ніхто не знає, що буде далі, тривога і хвилювання! Марта говорить все швидше, жестикулює всі відчайдушніше, градус трагізму досягає можливого максимуму і тут Марта піднімає руки до неба, наче говорить з небом, або з кимсь, хто на небі. Вони стривожено, розгублена, вона у відчаї і сумнівах, вона запитує і не знає відповіді, вона на межі, на тонкій рисці перед проваллям, єдиний невірний рух і вона впаде! Молитовна зала завмирає, навіть жорстокосерді стискають кулаки та зуби, багато хто плаче і сльози знесилення з'являються в очах Марти, здається, що все руйнується і зникає, але Марта знову підводить руки і погляд до неба і отримує відповідь! Наче не до кінця вірить власним вухам та очам, наче не може збагнути власного щастя, вона перепитує і тоді вже знову вірить, знову живе у вірі! Марта плаче, зала вибухає оплесками, всі встають, всі плачуть, всі починають співати молитву. Мама з гордістю дивиться на доньку і втирає сльози. Марта повертається до свого сидіння і до неї тягнуться руки, щоб потиснути і підтримати. Марта сідає, втирає сльози, виймає телефон, бачить повідомлення від абонента Толік_Черкаси : «За годину?». Відповідає: «Так».

Закінчення ФЛЕШБЕКУ

ІНТ. ДУШОВА БАЗИ ВІДПОЧИНКУ. ДЕНЬ

ЮРА

І про що ти їм розповідала?

МАРТА

Про голос Ісуса у своєму серці. Як він зупинив мене і направив шляхом істини та любові. Наш пастор каже, що мої свідоща дуже розчулюють і надають наснаги в вірі.

ЮРА

Не боїшся, що боженька блискавкою вдарить?

МАРТА

В мене є відмазка, що це я заради мами. Та і після тієї історії з вагітністю я вже нікого і нічого не боюся. Чим мене можна налякати? Смертю? Твоя смерть – ніщо в порівнянні зі смертю твоєї дитини. То я маю розкіш не боятися.

ЮРА

Згадуєш про неї?

МАРТА

Про нього, це був хлопчик. Зараз намагаюся не згадувати. А ось одразу після абортів згадувала часто, розмовляла з ним, уявляла, який би він був, дивилася на дітей і порівнювала їх з ним вигаданим. Це було пекло, коло за колом суцільного пекла. На якомусь етапі я сказала собі, що маю зупинитися, перегорнути сторінку, інакше закінчу в божевільні. Він помер так і не народившись, з цим нічого не вдієш. Ставлю крапку, іду далі. Не те щоб я була залізною людиною, але я маю характер і якщо щось вирішила, то робитиму.

ЮРА

Чекай, а мама не знала про твою вагітність?

МАРТА

Звісно, ні. Мама вважає, що в Києві я проводжу життя в молитвах і зустрічах з Господам нашим. Вагітність? Без шлюбу? Та це ж блуд, гріх, жах, Марта тепер на це не здатна, бо в її житті є Ісус!

ЮРА

А потім пробувала з нею поговорити?

МАРТА

Розповісти про своє життя? Що чи не щотижня їбуся з новими мужиками? Мама б прокляла мене, якщо б встигла перед другим інфарктом. Ні, я не скажу, я мовчатиму. Хоча це, звісно, повна фігня. Не можна накладати на дитину ярмо власних очкувань. Коли я бачу на вулиці щасливих людей з дітьми, мені хочеться підбігти, схопити батьків за петельки і кричати: «Обіцяйте не тиснути! Обійняте не заганяти своїх дітей у шаблони власних очкувань! Дайте їм вільно рости! Залишайтеся з ними друзями! Цінуйте довіру!». Не підхожу, мовчу, бо ніхто мене не зрозуміє. Але це дійсно важливо. То я дуже заздрю твоїм відносинам з батьком.

ЮРА

Та узяла мене у свої долоні, як співає Вакарчук, і я прямо відчуваю пробудження!

МАРТА

Я теж відчуваю. Будеш потім розповідати, як зустрів святу діву, що оживила тебе. То хуй Славка вийшов з твоєї голови?

ЮРА

Не будемо про сумне. У нас свято попереду.

Вони закручуються в обіймах і поцілунках, хоча у ванній і не дуже зручно. Між тим у спальні все затихло.

ІНТ. СПАЛЬНЯ №1 БАЗИ ВІДПОЧИНКУ. ДЕНЬ

Славко поворухнувся, але Ірен притискає його стегна руками.

ІРЕН

Нет-нет, оставайся! Ох, как же хорошо!

Вона лежить з закритими очима і важко дихає.

ІРЕН

Вот это член! Когда ты понял, что у тебя такой подарок?

СЛАВКО

У восьмому класі. Ми ходили купатися на став, пірнали з вишки, в мене злетіли плавки. Всі побачили, мене почали дражнити Шлангом. Діти під час статевого дозрівання дуже агресивні, а я ж був відмінник, тихій, домашній хлопчик. Головним шкільним хуліганом був Зеник і він, наче збожеволів. Це я потім зрозумів, що в нього був маленький член. Він був крутий, його боялася вся школа, він товаришував зі справжніми бандитами, навіть директорка його не чіпала. Номер один, господар життя, але тут він побачив, що в мене набагато більший. І це лишило його спокою. Він дражнив, почав прикапуватися, потім побив. Досить сильно. Я повертався додому скривавлений, коли мене наздогнала Христина. Вона була на рік старше і всі в неї були закохані, бо вона носила короткі спідниці, фарбувала губи чорною помадою, курила на перервах і розповідала непристойні анекдоти. Рокова жінка та й годі. Ми мріяли про неї, готові були на все заради знайомства з нею, а вона нас і не помічала. У неї були старші хлопці, деякі, навіть, на машинах. Я і думати не міг, щоб підійти до неї, та і в мене не було жодних шансів привернути до себе її увагу. І тут вона наздоганяє мене на вулиці! Побитого та скривавленого! Не просто наздоганяє, а окликає! Мені хотілося провалитися крізь землю. Зникнути, розчинитися, щоб вона не бачила мене таким жалюгідним: у синцях, крові та пилюці. Але куди ти дінешся? Я зупинився, вона підійшла. Чорні губи, біла шкіра, тонкі риси обличчя, дрібні кучерики. Мені аж паморочилося. Я і гадки не мав, що їй могло бути потрібно. А вона просто узяла під руку і сказала, що промис рани.

ІРЕН

Тебе везёт на медработников.

СЛАВКО

В сенсі?

ІРЕН

Я – врач.

СЛАВКО

Серйозно?

ІРЕН

Да. И что там у вас было дальше?

СЛАВКО

Ми прийшли до Христини додому. Вірніше на квартиру до її бабусі, яка була у лікарні. Христина витерла кров, а потім почала цілуватися. Я скам'янів, я повірити не міг, що це відбувається зі мною. Христина, сама Христина, в яку закохані були всі з сьомого класу по одинадцятий, цілувала мене! Мені запаморочилося, я ледь не впав. Тут Христина розстебнула мій ремінь, зняла штани і труси, опустила на коліна. Зойкнула від здивування, а потім я закричав.

ІРЕН

Было так хорошо?

СЛАВКО

Ні, я злякався, що вона хоча вкусити мене за член.

ІРЕН (здивовано)

Чего?

СЛАВКО (трохи зніяковілий)

Розумієш, це ж Галичина, жодних розмов з дорослими про секс, жодних книг чи фільмів. Інтернет тоді тільки-тільки починався. То я просто не знав, що вона збирається робити. Я чув вислів «вона відсмоктала», але я не розумів, що це означає.

ІРЕН

А что это ещё могло означать?

СЛАВКО

Я думав, що це дуже палкі поцілунки.

ІРЕН

Вот же бля! Хотя, я же тоже была заучкою и долго считала, что «залупа» – это какой-то элемент влагалища.

СЛАВКО

Ну ось бачиш, з сексуальним вихованням тоді було складно. Я закричав, але Христина заспокоїла мене, що не

кусатиметься, підготувала мене, потім спробувала одягти презерватив. Але він був замалий.

ІРЕН

Да, кстати, а что у тебя за презервативы? Я таких больших ещё не видела.

СЛАВКО

Англійське виробництво, в Інтернеті купую, бо навіть ікселівські мені малуваті.

ІРЕН

Да ты, парень, рекордсмен! В Книгу рекордов Гиннеса не подавался?

СЛАВКО

Працюю над цим.

ІРЕН

И чем тогда у вас закончилось?

СЛАВКО

Вирішили, що можна і без презерватива. Христина вирішила та і я був непроти. Ну і ось потім вже ми лежали, я потроху оговтувався від думки, що переспав з жінкою. Не просто з жінкою, а з самою Христиною! І ось тоді я зрозумів, що ця штука у мене в трусах, досить таки цінна.

ІРЕН

Всем рассказал про Кристину?

СЛАВКО

Нікому. Бо хто б мені повірив? Я з Христиною? Ту не бреш! А якби і повірили, було б ще гірше, бо Зеник мене б точно вбив. Він на Христину давно вже око накинув. Невдовзі Христина завагітніла...

ІРЕН

От тебя?

СЛАВКО

Ні, це за кілька місяців сталося. Завагітніла і вийшла за якогось бандюка-підприємця. Його невдовзі застрелили, після чого Христина з дитиною виїхали до Америки. Далі її сліди загубилися. А Зеника невдовзі зарізали. Подейкували, що якісь блатні розбори.

ІРЕН

Ты после Кристины стал секс-королём школы?

СЛАВКО

Так, чутки пішли і дівчата стали на мене задивлятися. Але підходити не наважувалися. Я теж. То другою моєю

жінкою стала вчителька біології. Вона була нещодавно після інституту, але мені здавалася дуже дорослою, майже старою. Якось залишила мене після уроку, зачинила кабінет, завела до підсобки і там ми стоячи покохалися. Вона була дуже пристрасна, а мені було дуже страшно, що нас почують. Але не того боявся.

ФЛЕШБЕК. ІНТ. ПІДСОВКА КАБІНЕТУ БІОЛОГІЇ. ДЕНЬ

Вчителька біології стоїть з задраною сукнею і впирається у стіл. Славко різко рухається позаду. Стіл хитається від його рухів і зачепає велику шафу з різноманітним демонстраційним матеріалом з біології: макети внутрішніх органів, заспиртовані жаби та змії, чучела зайця та пугача, частина людського скелету і кілька справжніх черепів. Шафа хитається разом зі столом, вібрації передаються демонстраційним матеріалам, дверці відчиняються, звідти випадає банка з заспиртованою гадюкою. Падає на підлогу і розбивається. Славко перелякано озиряється, бачить змію на підлозі і верещить. Слідом з шафи випадає рука і череп. Славко верещить ще сильніше, у коридорі чутні кроки. Вчителька починає поправляти сукню.

ВЧИТЕЛЬКА
Член сховай!

Розгублений Славко починає ховати член в шкільні штани, це не так просто, а тут ще в двері стукають.

ВЧИТЕЛЬКА (пошепки)
Ми обов'язково продовжимо! Обов'язково!

Іде до дверей. Славко все ніяк не може застібнути гудзики на штанях.

ІНТ. НЕВЕЛИЧКИЙ ДАЧНИЙ БУДИНОК. ДЕНЬ

Вчителька і Славко кохаються на вузькому ліжку. Вчителька стогне, Славко сопе. На вулиці чутно гудіння двигуна. Воно затихає поруч. Вчителька прислухається. Грюкає хвіртка. Чутно, як хтось насвистує веселий мотив.

ВЧИТЕЛЬКА (пошепки)
Чоловік приїхав!

Славко так розігнався, що не може зупинитися.

ВЧИТЕЛЬКА
Чоловік приїхав!

Кроки чутно вже на порозі. До Славка доходить, що відбувається, він перелякано підхоплюється. Навіть у такий момент вчителька знаходить мить, щоб помилуватися його членом. Потім смикає за руку і скидає на підлогу.

ВЧИТЕЛЬКА
Під ліжку! Бочком! Бочком!

Шепоче, бо розуміє, що горілиць з ерекцією Славко під ліжком не поміститься. Славко лізе бочком під ліжко, вчителька кидає услід його одяг і спускає ковдру, щоб його прикрити і робить вигляд, що заснула. Двері відчиняються і заходить її чоловік. Здивовано помічає дружину.

ЧОЛОВІК ВЧИТЕЛЬКИ
Мар'яно, а ти тут?

Вчителька робить вигляд, що спить. Чоловік підходить впритул, Славко під ліжком бачить його чоботи перед своїм обличчям, тремтить. Чоловік піднімає з підлоги ковдру, ніжно вкриває дружину, цілує її в плече і йде. З-під ліжка несподівано витікає цівка рідини. Це Славко з переляку обісцявся. Вчителька різко підводиться з ліжка, вступає у рідину і аж скрикує від несподіванки.

ВЧИТЕЛЬКА
Чорт забирай!

Вона кидається до вікна, дивиться, що чоловік спокійно сапає щось на присадибній ділянці, її скрику не почув. Повертається до Славка, який виліз з-під ліжка весь червоний.

ВЧИТЕЛЬКА
Нічого, нічого, всяке буває. Лізь у вікно, тільки тихо!

Випихає Славка у вікно, той голий вилазить, вчителька подає йому одяг. Видно, що вся тремтить від нервів.
Закінчення ФЛЕШБЕКУ

ІНТ. СПАЛЬНЯ №1 БАЗИ ВІДПОЧИНКУ. ДЕНЬ

Славко лежить на Ірен і досі не вийшов з неї. Ірен сміється.

ІРЕН
Ох і пригоди. Ну хоч в третій раз у вас вийшло?

СЛАВКО
Ні.

ІРЕН
Почему?

СЛАВКО
Коли чоловік стояв на ліжку вона присяглася Богородиці, що більше не стрибатиме у гречку, якщо чоловік мене не знайде.

ІРЕН
И что?

СЛАВКО
Це ж Тернопіль, то більше ми не зустрічалися.

ІРЕН
Вот за что я и не люблю Галицию!

СЛАВКО
А ти якого фаху лікар?

ІРЕН
Ты точно хочешь это знать?

СЛАВКО (червоніє)
Хочу. А що таке?

ІРЕН
Я – патологоанатом.

Славко з полетшенням зітхає. Ірен здивовано дивиться на нього.

ІРЕН
Обычно люди напрягаются, когда узнают, а ты почему-то расслабился.

СЛАВКО
Я думав, що ти – проктолог.

ІРЕН
Была и такая идея.

СЛАВКО
А чому саме такий вибір?

ІРЕН
Да потому что заебали. Ещё в институте постоянно ко мне клеились. Ладно, сокурсники, а то ведь и преподаватели и врачи в больницах, интерны, профессора да все подряд.

СЛАВКО
Ну, ти ж дуже гарна жінка.

ІРЕН
Та гарна, только уже в печёнках сидело отбиваться и по рукам давать. Ну я и подумала, что если каким-нибудь кардиологом или отоларингологом, так мне проходу и дальше не будет. А если патологоанатомом, то буду спокойно сидеть в морге и хрен кто туда полезет. Тебя не смущает моя профессия?

СЛАВКО
Ні, анітрохи. І як, спрацювало?

ІРЕН
Да более-менее. Если начинается неприятный мне подкат, то я начинаю говорить про работу. Как трудно грудную клетку вскрывать или как воняет эксгумированное тело после трёх месяцев под землёй. Даже у самых бурных хуйки миглом вянут. Есть, конечно, свои минусы. Маникюр не могу отрастить нормальный, потому что под длинными ногтями может трупный яд скапливаться.

СЛАВКО
Але Юру ти добряче подряпала.

ІРЕН
Да разошлась сильно из-за его вранья. Это же надо,
артиллерист!

Славко прислухається.

СЛАВКО
Ти чула?

ІРЕН
Что?

СЛАВКО
Кроки наче чиїсь?

ІРЕН
Может это хозяин приехал. Да не парься ты. Пусть та
сучка занимается, она же у нас организатор.

ІНТ. ДУШОВА БАЗИ ВІДПОЧИНКУ. ДЕНЬ

Марта та Юра кохаються, коли Юра несподівано завмирає.

МАРТА
Продовжуй, не зупиняйся!

ЮРА
Наче ходить хтось у коридорі.

МАРТА (хрипко)
Та похуй! Продовжуй!

ЮРА
Може господар приїхав?

МАРТА
Юро, працюємо!

Марта впивається у нього губами, Юра пришвидшується. Коли двері до
душової відчиняються. Марта лежить з зачиненими очима і нічого не
бачить, а Юра озирається. І знову завмирає, бо бачить у дверях
дебелого чоловіка в бронежилеті і балаклаві на голові. БЕРКУТ. У
правій руці чоловік тримає пістолет, а в лівій – якусь круглу штуку,
схожу на невеличку палицю.

МАРТА
Юро, якого хера?

Марта відкриває очі, а Юра виходить з неї і підводиться.

ЮРА

Ви хто такий?

Чоловік регоче і суне на Юру. Той намагається відстрибнути, але послизається, бо босий. Падає, намагається підвестися, але чоловік прикладає пристрій у лівій руці до спини Юри. Лунає тріск, Юра кілька разів смикнувся і впав на підлогу непритомним.

МАРТА

Ох ти ж підор!

Марта бачить, що сталося з Юрою, підводиться, несподівано стрибає на Беркута, впирається зубами йому у вухо, прокусивши балаклаву. Беркут верещить, з розгону гупає Мартою об стінку, скидає наче надоїдливу комаху. З вуха у нього тече кров.

БЕРКУТ

От сучка скажена!

Чоловік буцає непритомну Марту.

СЛАВКО (схвильований, з зали)

Марто, Юрію, де ви?

Беркут іде до зали.

ІНТ. ЗАЛА БАЗИ ВІДПОЧИНКУ. ДЕНЬ

У залі стоять Славко, який встиг одягти штани на голе тіло, і Беркут, що виходить з душевої, лівою рукою притискає до вуха скривавлений рушник, а правою наставляє пістолет. Беркут бачить Славка і посміхається.

БЕРКУТ

О, вождь Великий Хуй.

Беркут регоче, Славко перелякано дивився на нього.

СЛАВКО

Ви, ви хто такий?

БЕРКУТ

Пиздець твій!

СЛАВКО

Щ-щ-що?

БЕРКУТ

Поклав ніжик на підлогу, мурло. Тільки дуже-дуже обережно.

СЛАВКО

Який ніжик?

БЕРКУТ

Такий, що у тебе в кишені!

СЛАВКО
Я не розумію, про що ви?

БЕРКУТ
Дебіл, ти ж той ніж сто разів перед камерами світив!

СЛАВКО (розгублено)
Камерами?

БЕРКУТ
Ага, камерами. Я аж спочатку напружився, коли ти почав шукати камери. Каже: «Я параноїк»! Ох ніхуя собі, думаю! Але виявилось, що лошара ти, а не параноїк, жодної камери не помітив! А їх тут по декілька у кожній кімнаті. Щоб добре зняти вашу еблю.

СЛАВКО (кривиться)
То камери були?

БЕРКУТ
Були, були. Ніж на підлогу, інакше пристрелю.

СЛАВКО
Але...

Чоловік прицілюється Славку в голову. Той виймає ніж з кишені і обережно кладе на підлогу.

БЕРКУТ
Тепер ногою штовхни до мене. Тільки обережно, а то ще пристрелю.

Славко дивиться на Беркута, той нетерпляче махає пістолетом. Славко ногою штовхає ніж. Той їде підлогою усього сантиметрів двадцять, та ще й не до Беркута, а в бік.

БЕРКУТ
Ти що, суко, пожартувати вирішив?

СЛАВКО
Просто нога боса, незручно.

БЕРКУТ
Спробуй ще. Якщо не вийде, я тебе вб'ю.

Славко підходить до ножа і боком носака штовхає його. Цього разу виходить краще. Беркут задоволено посміхається, підбирає ніж, ховає його у кишеню штанів.

БЕРКУТ
Тепер лягай на живіт, руки за голову. Ліг!

Славко все виконує. Беркут цілиться.

БЕРКУТ

Не рипайся, зрозумів?

СЛАВКО

Так.

БЕРКУТ

А тепер ти виходь, пизда білява! Виходь, кому я сказав!

Дивиться на двері, але Ірен не виходить.

БЕРКУТ

Та я ж вас всіх бачив! Як оцей дрищ тебе в дупу своїм хоботом дрючив! Виходь, падла! Не хочеш по хорошому? Добре, будемо по-поганому!

Беркут іде до дверей спальні. Під його важкими берцями скрипить ламінат. Несподівано з кімнати вилітає пляшка з-під вина. Беркут встигає ухилитися, пляшка проліте поруч з його головою. З кімнати вистрибує Ірен з ременем зі штанів Славка у руках. Махає ним, ремінь свистить у повітрі і клямра влучає у голову Беркута, легко пробивши Балаклаву. Беркут реве від болю та гніву, Ірен збиває його з ніг, валяться удвох, Беркут лупцює Ірен рукояттю пістолета у голову. Скидає Ірен з себе і наставляє пістолет на Славка, який спробував підвестися. Під прицілом знову лягає на підлогу. Беркут важко підводиться.

БЕРКУТ

Суки їбані! Ти подиви, що творять!

Беркут торкається глибокого розсічення на шкірі голови в місці, куди вдарила клямра.

БЕРКУТ

Двічі кров пустили! Ну я вам влаштую, бляді!

Беркут підходить до Славка, який лежить на підлозі. Присідає, впирається коліном Славку у хребет. застогнав.

БЕРКУТ

Руки за спину!

Славко заводить руки, Беркут в'яже їх пластиковим зашморгом. Підводиться, одягає такий самий зашморг на руки непритомної Ірен, у якої з розбитого рукояттю вуха юшить кров. Бере з кишені ще два зашморги і іде до душової.

ІНТ. ДУШОВА БАЗИ ВІДПОЧИНКУ. ДЕНЬ

Беркут одягає зашморги на руки Марти та Юри. Стає перед дзеркалом. Балаклава у двох місцях набрякла кров'ю. Чоловік починає знімати її, а потім зупиняється.

БЕРКУТ

Йобані камери! Понаставляли тут!

У чоловіка дзеленчить телефон. Нападник ховає пістолет в кишеню, бере телефон. Не звичайний мобільник, а великий, з антеною, схожий на радіотелефон.

БЕРКУТ

Значить, Міхалич, доповідаю. Узяв чотирьох, зв'язав. Та звісно, що сам. Чому вас не дочекався? А щоб час не гаяти! Та не хвилюйтеся, вже готові, зі зв'язаними руками, нікуди не дінуться. Та жодного ризику, я ж з «Беркуту», я цих жевжиків, наче кошенят! Ну добре, більше сам не лізтиму, чекатиму вас. Так ось, маємо дві баби і два пацана. Хороші. Одна баба така висока блонда, цицькаста, з фігурою, мед! Як звати? Ірен! В дупу давала, смоктала, все як треба. Та шикарна, що пиздець. Ага, друга баба – дрібнувата, але злоїбуча. Цицьки невеличкі, пострижена коротко, схожа на хлопчика, то має Гамадриличу сподобатися. Звати Марта. В дупу не дає, то будемо вчити. А ось смокче, наче пилосос. Забув сказати, Ірен ця – кацапка. Ватниця, що пиздець. Так, звісно, навчимо Україну любити по самі гланди. А Марта? Ця навпаки майданута. Волонтерка, їздила на фронт, там цілим ротам давала. В пизді, мабуть, відро зі свистом пролітає! До речі, це вона домовлялася за приміщення. Борза така, нарвана, треба буде трохи обламати роги. Далі, один пацанчик, Юра. Підкачаний такий, міцненький, з піздолюбів. Лизав, наче корова теля. Ні, не з кацапів, не з майданутих, з тих, кому похуй все, аби їбстися. До того ж і з мужиками спить. Так, подарок-пиздолюб. Влаштуємо, звісно, на все життя запам'ятає, тим більше життя в нього буде коротке.

Беркут регоче і задоволено киває.

БЕРКУТ

І, нарешті, ще один пацанчик, Славко, з западенців. Натуральне чмо: мале, худе, сіра миша, але в нього такий хуяка, якого і в кіно не побачиш! Та не те що великий, а пиздець який великий! Якщо бабі в пизду вставить по яйця, то залупу у горлі можна нашупати! Я вам кажу! Баби від нього аж вижжать! Що? Ні мужиків не їбе, каже, що не по цих справах. Та звісно перекваліфікуємо! Ви скоро будете? Ага, ну добре, чекаю. Та не буду я їх сам чіпати. Разом вже і займемося. Бувайте.

Беркут ховає телефон. Мацає перед дзеркалом голову.

БЕРКУТ

Ну це ж треба, суки! Одна вкусила, друга ледь голову не пробила. Ох і баби пішли! Бляді йобані!

Беркут іде до зали.

ІНТ. ЗАЛА БАЗИ ВІДПОЧИНКУ. ДЕНЬ

Беркут у залі підходить до Славка, який завмер обличчям до підлоги, наче не живий. Нападник буцає його носом.

БЕРКУТ

Ну в тебе і хуяка! Це натуральний, чи можна наростити, як ото баби цицьки?

СЛАВКО

Натуральний. Чого ви від нас хочете?

БЕРКУТ

Того, чого і ви хотіли. Але у вас не дуже вийшло. В нас буде краще.

СЛАВКО

У кого, у вас?

БЕРКУТ

У нас. У мене і моїх товаришів. Які теж люблять свіжину.

СЛАВКО (перелякано)

Свіжину?

БЕРКУТ

М'ясо з яким можна попрацювати.

СЛАВКО (дуже тихо)

Ви – маніяки?

БЕРКУТ (регоче)

Дурнику, де ти чув, щоб маніяки діяли колективом?

Маніяки працюють наодинці, а ми – нормальні люди. Просто любимо гвалтувати і катувати.

Беркут регоче.

СЛАВКО

Наші друзі знають, куди ми поїхали.

БЕРКУТ

Та ніхто нічого не знає! Ви ж, блядуни, приховуєте свої потрапушки від усіх.

СЛАВКО

Ми дзвонили звідси.

БЕРКУТ

Не пизди. Я ж одразу глушник увімкнув, жодного дзвінки не вийшло.

СЛАВКО

Але по білінгу можна вирахувати...

БЕРКУТ

Не можна. Тут у лісі з десятків баз відпочинку, ресторанів, дач. Десь тут ви зникли, але де саме, хер знайдеш.

СЛАВКО

Я залишив запис, куди ми поїхали. Завжди так роблю. Якщо до вечора не повернемося, запис буде відісланий...

БЕРКУТ

Не пизди. Ніхто нічого не залишав. Ну і хуй! А ну зроби так, щоб був стояк.

Беркут носом перевертає Славка горілиць. Той лежить спиною власних руках, зв'язаних за спиною, і перелякано дивиться.

СЛАВКО

Я не можу.

Беркут прицілюється Славку у голову.

БЕРКУТ

Ще і як можеш

СЛАВКО

Я навіть посцяти не можу, коли на мене дивляться. А тут ще і цілитися. Не можу!

БЕРКУТ

Жити хочеш?

СЛАВКО (тихо)

Ви не вистрелите.

БЕРКУТ

І чому це?

СЛАВКО

Бо я вам потрібен живий.

БЕРКУТ

Та нахуй ти кому здався!

СЛАВКО

От заради хуя і здався. Ваші товариші не схвалять, якщо ви мене вб'єте.

Беркут регоче.

БЕРКУТ

А ти не такий дурний, як виглядаєш, лошара.

СЛАВКО

Що ви будете з нами робите?

БЕРКУТ

Що захочемо.

СЛАВКО

Ви багатьох вже тут ґвалтували?

БЕРКУТ

Кілька десятків. Вас же легко заманювати, блядунів. І ви ж на машинах приїздите. Машини ми продаємо, маємо з цього непогані гроші. Плюс свіжина, якої нам вистачить на кілька днів.

СЛАВКО

Я розумію стосовно дівок. Але для чого вам я і Юра? Ви ж не підораси?

Беркут регоче.

БЕРКУТ

Дурнику, запам'ятай, підораси, це ті, кого їбуть. То звісно ми не підораси. Бо ми їбемо!

СЛАВКО

Вас багато?

БЕРКУТ

А яка тобі справа?

СЛАВКО

Хочеться знати, чого чекати.

БЕРКУТ

Краще тобі не знати.

СЛАВКО

То багато?

БЕРКУТ

Вистачить, щоб ти швиденько схотів померти, лошара!

СЛАВКО

Ви будете по черзі, чи кожен свою жертву?

БЕРКУТ

Слухай, а ти, дивлюся, хлопчик з уявою? Часом не збудився? Та ні, твоя хуйовина наче нежива.

СЛАВКО

Тобто ви не випустите нас?

БЕРКУТ

Ти що, смієшся? Звісно ні!

СЛАВКО

Але нас же шукатимуть!

БЕРКУТ
Хто шукатиме?

СЛАВКО
Поліція!

БЕРКУТ
Поліція? Тоді ми вас вже знайшли!

Беркут регоче, а потім несподівано дивиться на Славка і стає серйозним.

БЕРКУТ
Відкрий рот.

СЛАВКО
Що?

БЕРКУТ
Рот відкрий.

СЛАВКО
Для чого?

БЕРКУТ
Посмокчеш.

СЛАВКО
Я не по цих справах.

БЕРКУТ
Дурнику, ти тепер свіжина, м'ясо, то всі справи, які ми захочемо, твої.

СЛАВКО
Слухайте, ви ж сказали, що не будете нас чіпати, поки не приїдуть ваші друзі!

СЛАВКО
Та хіба це чіпати? Порву тобі трохи ротяку і все. Ну ж бо, відкривай.

СЛАВКО
Я не буду!

Беркут приставляє до голови Славка пістолет. Тримає зброю лівою рукою, а правою розстібає матню.

БЕРКУТ
Рахую до трьох.

СЛАВКО
Ви не вистрелите!

БЕРКУТ
Один.

СЛАВКО
Ваші друзі образяться!

БЕРКУТ
Два.

СЛАВКО
Вони вас покарають!

Славко закриває очі і стискає зуби, весь напружується в очікуванні вірної смерті. Беркут невдоволено дивиться на нього, а потім тихенько випускає з роту шматок слини. Слина падає Славку на обличчя і той від несподіванки верещить. Беркут регоче, задоволений ефектом.

БЕРКУТ
Та ти всцявся! Точно всцявся!

Біля Славка ціла калюжка.

БЕРКУТ
От притирок! Ну нічого, твій ротик ще напрацюється сьогодні.

Беркут іде до душової, поправляє скривавлену у двох місцях балаклаву.

ІНТ. ДУШОВА БАЗИ ВІДПОЧИНКУ. ДЕНЬ

Беркут заходить в душову, де лежать Марта та Юра. Присідає біля дівчини, жадібно дивиться на її тіло. Веде дулом пістолета по спині, вниз. Зупиняється біля сідниць. Штовхає дулом в одну сідницю, в другу, важко дихає від збудження. Потроху починає заглиблювати пістолет і хрипко бурмоче собі під ніс.

БЕРКУТ
В дупу вона не дає! Целочка знайшлася! Сучка майданівська! Я тобі передам привіт від «Беркута»!
Бля-я-я-я!

Беркут реве, бо Юра примудряється зі зв'язаними за спиною руками крутнутися на підлозі і б'є ногою у голову. Беркут, що стояв на одному коліні, завалюється, Юра підхоплюється, встигає вдарити ногою в тулуб, лунає постріл. Юра скрикує і падає скрутившись. Беркут важко підводиться, гнівно сопе.

БЕРКУТ
Ох ти ж хуй такий! Ногою по голові! Та я тебе зараз!

Беркут підходить до Юри і наставляє пістолет, цілиться в голову. Чує якийсь шум у залі. Озирається, прислухається. Тиша, тільки Юра хрипить на підлозі.

БЕРКУТ

Пристрелю і нічого мені не буде! Зрозумів! Нічого!
Скажу, що втекти хотів! Нахуй ти кому потрібен!

Несподівано світло у душовій вимикається і двері з гуркотом зачиняються.

БЕРКУТ

Твою три дивізію!

Беркут іде в бік дверей, не одразу намагає ручку, намагається відчинити, але щось підпирає з боку зали. Беркут починає бити ногами у важких берцях. Вибиває двері, що відлітають разом зі стільцем, який їх тримав. Беркут вибігає до залу.

ІНТ. ЗАЛА БАЗИ ВІДПОЧИНКУ. ДЕНЬ

Беркут озирається у залі і бачить, що Славка немає.

БЕРКУТ

Ах ти ж підор довгохуй! Думаєш, втік?

Беркут озирається, помічає слід босої ноги на ламінаті. Слід веде до спальні №2, де Іре стало погано. Беркут регоче.

БЕРКУТ

Ну все, пиздець тобі! Я тобі зараз всі зуби виб'ю, а потім ти мені смоктатимеш!

Беркут іде до спальні, перед дверима зупиняється, ховає пістолет у кишеню, бере в праву руку електрошокер. Виставляє його і заходить до кімнати.

ІНТ. СПАЛЬНЯ №2 БАЗИ ВІДПОЧИНКУ. ДЕНЬ

Беркут заходить, озирається, Славка не бачить.

БЕРКУТ

Ну що, довгохуй, вилазь! Чи ти хочеш, щоб я тебе струмом підсмажив?

Тиша. Беркут дивиться на шафу і ліжку. Це єдині можливі схованки у спальні. Підходить до ліжка, важко опускається на коліно, зазирає і тут же хапається за обличчя.

БЕРКУТ

Суко! Суко! Підор!

Лівою рукою тримається за обличчя, правою з електрошокером шуряє під ліжком. З протилежного боку вилізає Славко. Беркут помічає рух, підхоплюється і, з несподіваною для своєї комплекції швидкістю, стрибає на ліжку. Славко відсажується до стіни, Беркут кидається за ним, намагається влучити електрошокером. Це, мабуть би вдалося, але нога Беркута їде на ригачці Інги, яку так ніхто і не прибрав. Беркут з

розгону завалюється на підлогу. Славко наступає на руку з електрошокером і вганяє невідомо звідки узятий ніж у горло Беркуту. Після чого перестрибує ліжко і вибігає зі спальні. Беркут залишається борсатися у Ірининій ригачці і власній крові.

БЕРКУТ

Підор! Підор! Уб'ю!

СЛАВКО (з зали)

Ага, не чекав! Сам ти лошара! Сам! Я один ніж світив, а ходив завжди з двома! Бо я ж параноїк, параноїк! А ось ти – лошара!

Славко регоче, лунають постріли. Беркут стріляє аби куди. Раз, два, три. Потім опускає пістолет. Лежить і хрипить.

БЕРКУТ

Пиздець вам! Пиздець! Пацани вам зроблять! Пиздець!

Беркут намагається узяти телефон, але пальці вже не слухаються. Копирсається у кишені, виймає, не втримує, телефон падає у вже велику калюжу крові, що натекла з рани на шиї. Беркут завмирає. Славко прислухається. Тиша. Зазирає у двері у двері і тут же відстрибує. Потім ще і ще. Нарешті наважується зайти. Беркут лежить мертвий з ножом у шиї, який він не зміг, чи не схотів вийняти. Славко обережно підходить, несподівано хапає стілець і кидає у Беркута. Той не рухається.

СЛАВКО

Сам ти лошара, сам!

Славко хапає подушку і кидає в Беркута. Потім таки наважується підійти. Ногою вибиває з руки пістолет. Забирає. Підбирає електрошокер. Вже сміливіше обшукує кишені загиблого. Знаходить свій перший ніж. Потім виймає з шиї Беркута другий. Показує їх трупу.

СЛАВКО

Два ножа, два! Сам ти лошара!

Витирає ніж об простирадло, коли Ірена починає кричати. Вона опритомніла і відчула, що у неї зв'язані руки. В неї істерика. Славко біжить до спальні №1, розрізає пластиковий зашморг, обіймає Ірен.

СЛАВКО

Тихо, тихо, тихо! Заспокойся! Все добре, все добре.

Ірен заспокоюється лише за кілька хвилин. До спальні заходить Юра з кривавою плямою на грудях. Повертається спиною, показую зв'язані руки.

ЮРА

Звільни.

СЛАВКО

Зараз. Ти поранений?

ЮРА

Не смертельно. Куля гумова, просто боляче.

Славко розрізає зашморг, Юра потирає долоні, бере інший ніж і йде до зали, щоб звільнити руки Марті. Славко все заспокоює Ірен. За хвилину Юра повертається.

ЮРА

Треба валити звідси. Де ключі?

СЛАВКО

Не знаю. Мабуть у того.

Славко кивнув в бік спальні №2, де лежить мертвий Беркут. Юра іде туди. Важко, притискає руки до грудей. Невдовзі повертається з телефоном Беркута у руках.

ЮРА

Диви як одоробло.

СЛАВКО

Він з нього дзвонив.

ЮРА

Може і ми спробуємо? Викличемо поліцію.

СЛАВКО

Він сказав, що сам з ментів. «Беркут», чи що.

ЮРА

Серйозно? От лайно.

СЛАВКО

А що з ключами?

ЮРА

Та немає.

СЛАВКО

Може двері не зачинені?

Юра шкандибає до дверей.

ЮРА

Та хер там, замкнені.

СЛАВКО

Сюди їдуть товариші того покидька.

ЮРА

Скільки?

СЛАВКО

Не знаю. Тихо!

Славко прислухається, потім кидається до зали.

ІНТ. ЗАЛА БАЗИ ВІДПОЧИНКУ. ДЕНЬ

У залі Славко підбігає до відкритого вікна, яке виходить у двір.

СЛАВКО (пошепки)
Машини. Дві.

Юра підбігає до Славка. Обережно дивляться.

ЮРА
Твою мать! Четверо!

СЛАВКО
Всі озброєні!

Юра відступає від вікна. Ірен вмикає електрочайник. Юра здивовано на неї дивиться.

ЮРА (пошепки)
Ти що твориш? Нас зараз вбивати будуть!

ІРЕН (спокійна)
Чаю, блять, захотелось.

Славко вміло виймає обойму з пістолета.

СЛАВКО
Лайно! Лише три набої залишилося.

ЮРА (трохи перелякано)
А звідки ти вмієш з пістолетом поводитися?

СЛАВКО
Я зі всією стрілецькою зброю можу, до кулемета включно.
Чи ти хочеш?

Славко подає пістолет Юрі. Той крутить головою.

ЮРА
Ні, я ж артилерист, я пістолет і в руках не тримав.

СЛАВКО
Добре, тоді я. Ще є електрошокер. І ножі.

ЮРА
Ти дійсно весь час ходиш з двома ножами?

СЛАВКО
Так, я ж параноїк.

ЮРА
Ти, Славку, наш рятівник.

ІРЕН

Дай мне нож.

Хлопці здивовано дивляться на Ірен, та спокійно киває. Славко дає ніж.

СЛАВКО

Тільки бий у ший, вони можуть бути у бронезилетах

Ірен киває, до зали виходить Марта. Припадає на одну ногу.

ІРЕН

І мені ніж.

На вулиці сигналять.

НАТ. ДВІР БАЗИ ВІДПОЧИНКУ. ДЕНЬ

На двох машинах приїхало четверо чоловіків. МІХАЛИЧ – років шістдесяти, голомозий, плечистий, у джинсах і футболці. ГАМАДРІЛОВИЧ – дядько років п'ятдесяти, у костюмі і при краватці. КОРІНЬ – теж років п'ятдесяти, широкий у плечах, в штанях зі стрілками, остроносих черевиках і улипнутій футболці, які підкреслює накачані м'язи. На плечі накинутий светр, зі зв'язаними рукавами. ТОЛЯН – сорокарічний, товстуватий, у джинсах і джинсовій сорочці. Стоять і дивляться на будівлю бази.

ГАМАДРІЛОВИЧ

Беркут, Беркут, где ты?

Слухають тишу.

ТОЛЯН

Мовчить, бля.

КОРІНЬ

Може подзвонити йому?

ТОЛЯН

Тут хіба є зв'язок?

ГАМАДРІЛОВИЧ

У него радіотелефон, а глушитель гасит тільки мобили.

Міхалич

Зараз наберу.

ІНТ. ЗАЛА БАЗИ ВІДПОЧИНКУ. ДЕНЬ

Дзеленчить телефон. Славко дивиться на Юру, той знизує плечима. Телефон дзвонить.

НАТ. ДВІР БАЗИ ВІДПОЧИНКУ. ДЕНЬ

ТОЛЯН

Наче, дзвонить всередині?

КОРІНЬ
Так, наче, так.

Голоси було добре чути у відчинене вікно в залі.

ГАМАДРІЛОВИЧ
БЕРКУТ!

Чоловіки підходять до входних дверей, вони зачинені. Дзвонять, стукають, чекають.

КОРІНЬ
Та де ж він є?

ГАМАДРІЛОВИЧ
А что он сказал, когда звонил?

МІХАЛИЧ
Сказав, що чотирьох спіймав і зв'язав, чекає на нас.

ГАМАДРІЛОВИЧ
Хера он сам против четырёх полез?

ТОЛЯН
Та він же дебелий лось, з «беркута», а ще при газовому пістолеті і електрошокері. А проти нього якісь блядуни.

КОРІНЬ
Може він вже когось їбе?

МІХАЛИЧ
Я наказував йому дочекатися нас!

ТОЛЯН
Мабуть, не витримав.

МІХАЛИЧ
Блять, я йому пашу порву!

ГАМАДРИЛОВИЧ
Давайте пройдемся вокруг дома, посмотрим.

Вони ідуть, наближаються до відчиненого вікна.

ТОЛЯН
О, а тут у траві ключі.

Міхалич
Почему они тут?

ТОЛЯН
Та хуй його знає.

ГАМАДРИЛОВИЧ

Беркут, где ты есть?

ТОЛЯН
Може щось сталося?

ГАМАДРИЛОВИЧ
Что? Машины этих блядунов на месте. Беркут, наверно, точно кого-то дрючит!

МІХАЛИЧ
Якщо він виїбе когось до нас, то я його виїбу!

КОРІНЬ (регоче)
А він і не проти буде, підор такий! Каже, що «беркут», а насправді «петух»!

Чоловіки регочуть.

ГАМАДРИЛОВИЧ
Окно вон открыто. Сейчас посмотрю.

Гамадрилович підходить до вікна. Його обличчя дійсно трохи нагадує обличчя павіана. Гамадрилович зазирає у вікно, тримаючись руками за ґрати.

ГАМАДРИЛОВИЧ
Беркут! Сашок! Ты где там?

Він прислухається.

ГАМАДРИЛОВИЧ
Булькает что-то. Чайник кипит, что ли?

КОРІНЬ
Беркут вирішив чаю попити?

ТОЛЯН
Може він у параші? Він же як сяде срати, так надовго.

ГАМАДРИЛОВИЧ
Уже не булькает. Сашок, ну ты где?

Несподівано Ірен плескає у вікно кропом з чайника. Гамадрилович верещить, схопившись за обварене обличчя. Інші вихоплюють пістолети. Постріли, кілька куль залітає у вікно.

ГАМАДРИЛОВИЧ (волає і качається по траві)
А-а-а-а-а-а-а!

МІХАЛИЧ
Не стріляти! Не стріляти! Ви ще тут, блять, війну влаштуйте!

ТОЛЯН
Та хто у лісі почує?

МІХАЛИЧ

Та хулі толку стріляти просто так! Тільки прицільно!

ГАМАДРИЛОВИЧ

А-а-а-а-а-а-а!

ТОЛЯН

Гамадріличу до лікарні треба!

МІХАЛИЧ

Спочатку з цими треба розібратися!

КОРІНЬ

Це білявка Гамадрілича ошпарила, я бачив!

МІХАЛИЧ

Білявка?

КОРІНЬ

Так, білявка! Дебела така баба.

ГАМАДРИЛОВИЧ

А-а-а-а-а-а-а!

ТОЛЯН

А де Беркут?

МІХАЛИЧ

Пиздець Беркуту! Що в нього було?

КОРІНЬ

Газовий пістолет і електрошокер.

МІХАЛИЧ

Вони у цих тварей. Приготуйте зброю! Перестріляємо йобану свіжину!

ТОЛЯН

Гамадріличу хуйово!

МІХАЛИЧ

Вперед!

Чоловіки біжать до дверей. Гамадрілич катається травою і верещить, а потім несподівано замовкає. Здається, знепритомніє від больового шоку.

КОРІНЬ

Що вони там роблять?

ТОЛЯН

Чимось гримотять!

МІХАЛИЧ

Завалюють коридор! Відчиняйте двері!

ТОЛЯН
Чим?

МІХАЛИЧ
Та ключі ми ж підібрали!

Тоян плескає себе по лобу, підбігає до дверей, відчиняє їх. Пара пострілів в коридор, завалений шафами, ліжками, стільцями та столами.

ТОЛЯН
Ти подиви, підори, що наробили! Барикади цілі! Це вам що, блять, Майдан ваш йобнутий! Мочити їх треба було на Майдані!

КОРІНЬ
Ось зараз і влаштуємо їм смерть на барикадах!

Трое ціляться з пістолетів, але нікого не бачать.

ТОЛЯН
Щось не хочеться туди лізти. Може підпалити пару подушок, кинути всередину, вони самі вибіжать?

МІХАЛИЧ (роздратовано)
Дим можуть помітити, почнуться питання. Вже і так постріли могли почути.

КОРІНЬ
І що ж робити?

Міхалич думає.

КОРІНЬ
Чуєте, підори, ви знаєте кого ви кропом обварили? Гамадрилович же з прокуратури! Вас тепер посадять! Чуєте? І Беркут в Нацгвардії служив! Вам пиздець!

З будівлі не відповідають.

МІХАЛИЧ
Хулі з ними базарити. Значить я з Толянм цілимось, а ти, Корінь, витягай меблі.

КОРІНЬ
А чого я?

МІХАЛИЧ
Ти що, блять, туподоходящій? Тягни!

Корінь невдоволено дивиться, але перед поглядом Міхалич змиряється. Двоє ціляться, а Корінь відчиняє другу половину дверей і починає потроху витягати меблі, які загородили коридор. Витягнув шафу, береться за ліжку, коли якийсь рух. Міхалич і Толян стріляють. Розлітається пір'я.

МІХАЛИЧ

Стій! Це йобана подушка! Корінь, тягни далі!

КОРІНЬ

Ви мене хоч не застрельте!

МІХАЛИЧ

Тягни!

Корінь знову витягає меблі. Пролітає ще одна подушка, але вже не стріляють. А потім Славко визирає і стріляє сам. Постріли у відповідь, Корінь волає і хапається за плече.

КОРІНЬ

Поранили! Мене поранили!

МІХАЛИЧ

Це гумова куля, просто синець! Тягни меблі далі! Суки, я вас знищу!

КОРІНЬ

Давайте підпалимо і хуй з ними! Кінці в воду! База не нас, ніхто нас не знайде!

МІХАЛИЧ

А свіжину куди заманювати і де патрати? Та це золоте місце! Зараз когось замочимо, а когось катуватимемо! Тягни!

Корінь тягає одною рукою. Знову пролітає подушка, але не стріляють. Несподівано Славко визирає з другого боку, одночасні постріли. Корінь падає, Славко скрикує.

ТОЛЯН

Я в нього влучив! Влучив!

КОРІНЬ

В ногу! В ногу поранили!

МІХАЛИЧ

Гумова куля, не скавчи! Так, Корінь зі мною цілиться, Толян тягне далі. Ну що, підорва, дострибалися! Зараз ми вас будемо на шматки різати!

Меблі у коридорі стає все менше і чоловіки потроху просуваються вперед.

ІНТ. КОРИДОР БАЗИ ВІДПОЧИНКУ. ДЕНЬ

КОРІНЬ

Міхаличу, а є ж камери, звідки Сашок спостерігав! Можна подивитися, де ті тварі зараз!

МІХАЛИЧ

Та що там дивитися? Зайдемо і виїбемо! Вам пиздець,
дебіли!

Позаду знову заволав Гамадрилович.

ТОЛЯН
Гамадрилич опритомнів!

МІХАЛИЧ
Тягни давай!

ТОЛЯН
Він помре без лікарні!

МІХАЛИЧ
Тягни і не відволікайся!

Двое ціляться, один розчищає прохід. Нарешті Толян відштовхнує з
проходу останній шаф. Відсажується, бо боїться пострілів.

ТОЛЯН (тихо)
Готово.

Дивиться на своїх товаришів, щоб вони заходили першими. Корінь
кривиться.

КОРІНЬ
Міхаличу, у мене нога і плече поранені!

МІХАЛИЧ
Завали їбало!

Першим іде Міхалич. Несподівано кинув вперед гаманець. Постріл.
Міхалич регоче і стріляє сам.

МІХАЛИЧ
Толян, приєднуйся. В них тільки газовий, а в нас бойові.
Сафарі, блять!

Міхалич показує три пальця. Толян киває. Губами рахують: «Один, два» й
на «три» забігають до зали.

ІНТ. ЗАЛА БАЗИ ВІДПОЧИНКУ. ДЕНЬ

В залі порожньо. Тільки лежить мертвий Беркут, якого сюди витягли.

ТОЛЯН
Ти подивися, що ці підори зробили? Він весь у крові!

МІХАЛИЧ
Не вбиваємо їх, цілимося в ноги, бо просто вбити, то для
них буде занадто легко! Чуєте? Ви вам таке влаштуємо, що
про смерть тільки мріятимете!

КОРІНЬ

Дивися, одного ми поранили!

На підлозі сліди крові. З вулиці лунають якісь кроки. Міхалич нервово озирається.

МІХАЛИЧ
Що там?

Корінь шкандибає до вікна.

КОРІНЬ
Гамадрілич підвівся!

ТОЛЯН
Йому до лікарні треба! Помре ж!

МІХАЛИЧ
Зараз цих замочимо і відвеземо його до лікарні!

Міхалич ще раз оглядає залу. З меблів тут нічого не залишилося, окрім кухонної стінки та холодильника. Дивиться на виламані двері до ванної, на зачинені двері до спалень.

МІХАЛИЧ
Корінь, прикриваєш, ми з Толянм туди.

Вказує на одну зі спалень. Ідуть до дверей. Міхалич стає біля дверей. Жестами показує, що зараз їх відкриє, а Толян мав бути готовий стріляти. Толян киває і трохи присідає, узявши пістолет у дві руки. Міхалич береться за ручку дверей, щоб відкрити їх, але замість цього верещить. Починає смердіти смаленим. Міхалич такі відсмикує руку від ручки і падає, Толян кілька разів стріляє у двері.

КОРІНЬ
Міхалич, що таке?

МІХАЛИЧ
Струм! Струмом вдарили, бляді!

Міхалич тре обпечену долоню, потім хапає з підлоги пістолет, крутить гнівнo головою, наче бик перед атакою.

МІХАЛИЧ
Уб'ю!

Він кидається до дверей. Ударом ноги хоче висадити їх, але двері відчиняються до зали, а не в середину, то двері не зриваються з завіс. Але вони китайські, то нога просто пробиває їх і застрягає. Міхалич смикає, щоб витягти її, але це йому не вдається.

МІХАЛИЧ
Та йоб твою мати!

Міхалич смикає ще і ще, а потім верещить і стріляє у двері.

МІХАЛИЧ
Суки! Суки! Суки!

Міхалич нарешті висмикує ногу з дверей і тут же падає. Нога у ножових порізах.

МІХАЛИЧ
Суки! Суки! Суки!

Міхалич знову стріляє у двері, аж поки не вистрілює всі набої. Дивиться на Толяна.

МІХАЛИЧ
Дай запасну обойму!

ТОЛЯН
В машині!

МІХАЛИЧ
Біжи в машину! Стій, пістолет свій залиш! І допоможи піднятися!

Толян допомагає Міхаличу підвестися, потім віддає пістолет і біжить на вулицю. Міхалич дивиться на Коріня.

МІХАЛИЧ
Зніми светр!

КОРІНЬ
Для чого?

МІХАЛИЧ
Швидко, блять!

Корінь знімає светр. Міхалич намотує светр на праву руку, береться нею за ручку, пістолет тримає наготові. Обережно натиснув на ручку, тягнув на себе. Двері зачинені. Відходить, цілиться і стріляє у замок. Куля рикошетить, Корінь жваво смикається, не дивлячись на поранення.

КОРІНЬ
Бля, обережно!

Міхалич знову стріляє, смикає за ручку. Та обвисає. Несподівано двері з розмаху розкриваються. Це Юра з розгону стрибнув на них. Двері збивають з ніг Міхалича, який впускає пістолет і падає на підлогу. Юра кинувся на нього, намагається вдарити електрошокером. Міхалич схопив руки Юри і не дає цього зробити. Вони борсаються на підлозі. Корінь стоїть над ними, цілиться, але не стріляє, бо боїться влучити у Міхалича. Той несподівано хрипить з підлоги.

МІХАЛИЧ
Ззаду!

КОРІНЬ
Що?

У цей час на Коріня кидається з ножом Марта, яка ховалася у столі під мийкою. Б'є у шию. Корінь розвертається, скидає Ірену, хапається за ніж в шиї.

КОРІНЬ (хрипко)
Сука! Сука!

Тим часом Міхалич залазить на Юру, кілька разів б'є в голову. Юра непритомніє. Міхалич завалюється на бік і плазує до свого пістолета, що лежить на підлозі.

КОРІНЬ
Ох ти ж підорка! Хуїсоска!

Корінь насувається на Марту, цілиться в неї з пістолета. Вона відповзає геть, потім впирається спиною у газову плиту.

КОРІНЬ
Ти знаєш, що я тобі зроблю! Знаєш? Сука! Я тобі пістолет в пизду засуну! З рукояттю! І прокручу!

Міхалич несподівано верещить, бо скривавлена Ірен, вона поранена, що вийшла з кімнати, б'є його пляшкою з-під вина по голові. Пляшка розлітається на друзки, в руці Ірен залишається горlichко з гострим краєм. Цим краєм вона пришпилює праву руку Міхалича до підлоги. Міхалич ає скавчить від болю. Корінь озирається і цілиться у Ірен. Марта б'є його ногою під коліно. Корінь трохи завалюється і стріляє під стелю. Міхалич ричить, тягнеться до пістолета лівою рукою, але Ірен ногою відштовхує зброю, а сама натискає на горличко, яке устромлюється в долонь все глибше.

КОРІНЬ
Сука!

Корінь носакон непораненої ноги б'є Марту, яка аж відлітає. Знову розвертається, щоб вистрелити у Ірен, коли зі спальні з криком вибігає Славко зі скривавленим боком. Біжить у сподівання збити Коріня з ніг, але той стріляє. Славко падає. З рани тече кров. Корінь прицілюється у Ірен, але Юра підхоплюється з підлоги і стрибає, намагається схопити пістолет Коріня. Той робить крок назад, б'є Юрія рукояттю, потім ще і ще. Юра падає. Корінь, весь у крові від рани в шиї, знову цілиться у Ірен, як не дає Міхаличу підвестися і міцно тримала горличко, що вже майже прорізало його долонь. Корінь хитається, починає падати, встигає вистрелити два рази, гепається на підлогу. Падає і Ірен. На Міхалича, який смикнувся і більше не рухається. Тиша.

На вулиці волає Гамадрілович, потім чутно, як завівся двигун і якась машина поїхала геть. Глухий удар і Гамадрілович замовкає, машина ж не зупиняється.

За кілька хвилин опритомнює Марта. Відкриває очі, потім сідає на підлозі. Кривиться, хапається за бік. Потім бачить скривавлені тіла.

МАРТА

Фак! Фак! Фак!

Кидається до Славка. Рухатися їй важко, страшенно болить бік, який прийняв удари носака Коріня. Присідає поруч, Славко ледь чутно дихає, лежить у калюжі крові.

МАРТА

Фак! Фак! Фак!

Підхоплює його під руки і тягне до дверей.

НАТ. ДВІР БАЗИ ВІДПОЧИНКУ. ДЕНЬ

Марта витягає пораненого Славка. Тягне по сходинках ганку, притягує до своєї «фабії». Мацає рукою по кишені джинсів, знаходить ключ. Відчиняє двері, ледь-ледь запихає непритомного Славка на переднє сидіння. Зі стогоном сідає за кермо, заводить двигун і завмирає. Наче про щось згадала. Дивиться на Славка.

МАРТА

Фак! Фак! Фак!

Виходить з машини, шкандибає до будинку, тримаючись за бік. Невдовзі витягає Юру. Той ще дихає, теж непритомний. Юра важчий за Славка, то Марта може тягнути його лише ривками, важко дихає.

МАРТА

Фак! Фак! Фак!

Таки дотягує до «фабії», змущена лізти всередину, щоб затягнути на заднє сидіння. Виходить, хапається за машину, щоб не впасти. Важко дихає, з чола капає піт. Збирається сідати за кермо, потім дивиться на будинок.

МАРТА

Фак! Фак! Фак!

Знов шкандибає всередину. За хвилину витягає Ірен, яка ще дихає. Ірен тягти трохи легше по кривавому сліду, що залишився за Юрою. Але все одно Марта вибивається з сил.

МАРТА

Кобила кацапська! Важка блять!

Тягне до фабії, кладе на вільну частину заднього сидіння. Але довгі ноги Ірен стирчать і заважають закрити двері.

МАРТА

Ноги їбані! Краглі! Баскетболістка чортова!

Нарешті зачиняє двері. Іде уздовж машини спирається на неї, щоб не впасти. Сідає за кермо. Заводить двигун, рушає. Коли об'їздить одну з чужих машин, збиває бокове дзеркало. Не звертає уваги. Попереду лежить тіло Гамадрілича, з неприродно викрученими руками та ногами. Мабуть,

Його збив Толян, коли тікав. Марта додає газу, стрибає лівими колесами по тілу і їде геть.

НАТ. ЛІСОВА ДОРОГА. ДЕНЬ

Десь за пів-кілометри, на досить крутому повороті в лісі, Ірен бачить чорний позашляховик, що злетів з дороги і збив одразу дві сосни. Водійські двері відчинені, на потрісканому лобовому склі кров. Марта проїздить далі. Бачить попереду скривавленого чоловіка, що плентається дорогою. Це Толян. Його хитає, в нього розбита голова. Озирається, почувши гудіння двигуна, махає рукою, в якій тримає поліцейське посвідчення.

ТОЛЯН

Поліція! Зупиніть! Мені треба до лікарні!

Марта втискає педаль газу у підлогу. В останню мить Толян розуміє, хто у машині, але нічого вдіяти вже не може. Потужний удар, тіло Толяна підлітає, перевертається у повітрі і гепається на землю, наче куль з борошном. «Фабія», хоч і з розбитим бампером, мчить далі. Невдовзі ревіння її двигуна зникає. В лісі встановлюється тиша.

(осінь 2018 року, Суми).